

Congregació de Senyores
sota la Invocació de la Puríssima Sang
de nostre Senyor Jesucrist i de la
Mare de Déu de la

Soledat

Soleada

CONGREGACIÓ DE SENYORES
SOTA LA INVOCACIÓ DE LA PURÍSSIMA SANG
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
I DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT

SETMANA SANTA 2016

- **Edita**
 Congregació de Senyores
 sota la Invocació de la Puríssima
 Sang de Nostre Senyor Jesucrist
 i de la Mare de Déu de la Soledat
 c/ Natzaret, 1 - 43003 Tarragona

- **Número 15**
 Setmana Santa
 del 21 al 27 de març de 2016

- **Equip de Redacció:**
Direcció
 M. Antònia Blanco Segura
Coordinació
 Dolors Fontana Milà
 M. Teresa Potau Mas

- **Correctora de textos**
 Arantxa Tévar Beunza

- **Fotografies**

Albert Nel-lo	pàg. 4, 25, 36, 71, 73, 89, 109, 110, 113, 115
Carles Mallol	pàg. 22, 53, 55, 109, 122
Fervi	pàg. 6, 10, 20, 27, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 46, 48, 61, 65, 66, 69, 75, 91, 98, 109, 113, 119, 122
Daniel Seró	pàg. 12, 16, 85, 87, 99, 100, 102, 109
Daniel Pallejà	pàg. 29, 42
Glòria Domènec	pàg. 28, 29, 30, 50, 51, 52, 72, 81, 93, 98, 100, 110, 113
Georgina Gual	pàg. 59
Josep Ciurana	pàg. 77, 78, 79
Rafel Simó	pàg. 28
Rosa Kleider	pàg. 44
Carles Micó	pàg. 44
Montse Amigó	pàg. 46
Susana García	pàg. 98, 109

- **Portada:** Glòria Domènec Virgili

- **Tiratge:** 1.500 exemplars

- **Gestió editorial:**
 Lluís Cambra

- **Dipòsit legal:** T-270-2016

La Junta Directiva no es fa responsable dels continguts dels escrits.

Setmana Santa 2016	5
Jaume Pujol Balcells	
Salutació	7
Josep Fèlix Ballesteros	
Patrimoni col·lectiu	9
Josep Poblet i Tous	
Salutació	11
Jordi Sierra Viu	
Primerenca, primavera	13
Òscar Peris i Ródenas	
La Setmana Santa, símbol d'identitat de la nostra ciutat	15
Josep Andreu i Figueras	
Salutació	17
Pere Virgili Domínguez	
Salutació	19
Joaquim Julià Panadés	
Salutació	21
Josep Queralto Serrano	
Salutació	23
Maria Dolores Nolla Tapias	
Memòria anual	25
M. Antònia Blanco Segura	
Banda i portants del pas de la Mare de Déu de la Soledat	50
Joan Salvadó Monterubio	
Prèdica Dissabte Sant	54
Mons. Manuel Fanjul García	
La dona en la Setmana Santa tarragonina	58
Georgina Gual	
Fidelitat 2015: Albert Vallvé Navarro	60
Josep Maria Sabaté i Bosch	
Presentació de l'opuscle 2015	66
Sofia Mata de la Cruz	
Tambores, tambores, tambores	72
Aleix Alejandro Tarragó	
El teu dolor	73
Àngels Ferrando i Gómez	
Les arrencles de la Soledat	74
Mónica Huber Potau - Inès Solé Guillén	
La Soledat i la Moreneta es retroben a la Muntanya Santa	76
Josep Ciurana Moncusí	
En temps de tribulació, oració	82
Sílvia M. Sancho i Roca	
Jesús i la dona segons les Sagrades Escripures	84
Josep Maria Sabaté i Bosch	
Que no manqui l'esperança!	89
Maria Rosa Robert	
Maria, Mare de la Misericòrdia	90
Jordi Guàrdia Romeu	
D'iconografia paleocristiana a Tarragona (IV). El sarcòfag de Leocadi	94
Joan Menchón Bes	
Programa d'actes 2016	99
Junta Directiva	105
Llista de congregants i aspirants	106
Congregants difunts	115
Butlleta d'inscripció	127

Paraules Setmana Santa 2016

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

¿Hi ha alguna aclamació, com ara aquesta, que ressoni en el nostre cor amb especial força i ens recordi amb tanta intensitat la Setmana Santa? Les paraules del salmista penetren fins al més pregon del nostre esperit i ens recorden aquella amarga confessió de David, quan va reconèixer el seu pecat (salm 51). Hi ha algú que no es reconegui pecador? És fàcil confessar-se pecador de manera superficial, sense entrar al moll de l'os, i fins i tot no manca qui diu: «Jo no robo, ni mato ni faig mal a ningú.» No puc ni vull entrar aquí a fer judicis, però un dels mals més estesos en la nostra societat, i també en la nostra Església, tant de manera col·lectiva com individual, és la manca d'autocrítica o, dit d'una altra manera, d'examen de consciència.

En el relat bíblic de 2Sa 12,1-6 veiem que el rei David segurament no havia fet examen de consciència, però un cop li és il·luminat el seu pecat el reconeix, no el nega, no s'excusa. I ho fa perquè sap la resposta del Senyor: «El Senyor passa per alt el teu pecat. No moriràs» (2Sa 12,13). Què podem dir de la dona adúltera i de la pecadora que renta els peus de Jesús? En tots dos casos, aquests personatges no neguen pas el seu pecat, d'alguna manera el reconeixen i no se n'excusen. I Zaqueu? Dret davant de tots els convidats reconeix el seu pecat. Què fa possible que, davant la realitat i l'exposició pública, no neguin el seu pecat, ans el reconeguin i no s'excusin? Al meu entendre només hi ha una raó: han tastat la misericòrdia de Déu. Aquell qui va reconèixer la culpa va rebre el perdó.

El nostre món ha tancat les seves entranyes, oïdes i ulls al missatge misericordiós de Déu, «que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (1Tm 2,4). No hi ha malalt pitjor que el qui no vol reconèixer la seva malaltia, perquè en resistir-se a reconèixer la veritat de la seva situació queden fora de qualsevol possibilitat de guarició. Jesucrist no ha vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. De quina manera? Doncs amb un missatge d'amor i misericòrdia: aquesta és la medecina, el remei que cada ésser humà i el nostre món necessiten amb urgència.

Celebrem enguany la Setmana Santa al bell mig de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, al qual el Sant Pare ens ha cridat a participar-hi amb totes les nostres energies, perquè ningú no està exclòs de la misericòrdia de Déu ni hi ha ningú tan indigne que no pugui trobar refugi sota les seves ales. Però és vital que, en primer lloc, ens reconeguem necessitats de conversió i de perdó i anem a l'encontre del qui ens pot guarir. Déu sap perfectament què hi ha dins del nostre cor i està disposat a perdonar-nos. I en segon lloc, després d'haver tastat «que n'és, de bo, el Senyor», d'haver rebut l'oli del seu perdó i el bàlsam del seu amor, és vital que allò que hem rebut ho fem arribar a la nostra família, als amics, a la germandat, a la nostra empresa, al sindicat, a l'associació de veïns, a les institucions, a la política, a l'economia, als hospitals, als geriàtrics, als tanatoris, a les presons, als immigrants, als refugiats... a tot el món. Només d'aquesta manera el món es guarirà. És el que espera aquest Jesús que portarem en processó pels carrers de les nostres poblacions i que ens ha donat la major prova de l'amor i la misericòrdia de Déu amb la seva encarnació, passió, mort i resurrecció.

Us desitjo una molt bona Pasqua! Rebeu, amb tot el meu afecte, la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Segons diu el *Costumari català* de Joan Amades, la tradició de les processons de Setmana Santa a Catalunya es remunta a finals del segle XVII. A Tarragona el primer testimoni que consta d'una imatge de la Mare de Déu de la Soledat participant en una processó data de meitat del segle XVI. Per tant, com a dones devotes de la Soledat, podeu estar orgullosos de continuar fidels a un costum que ve de tan lluny.

Tot i que la cerimònia de la processó es gairebé sempre la mateixa, l'emoció i les vivències cada any són diferents. En bona part, tot el que ens ha passat durant l'any anterior ens predispesa a sentir la Setmana Santa d'una manera diferent. La devoció, aquest motor invisible que guia els sentiments de cadascú de nosaltres, ens ajuda a superar els moments difícils i a ser generosos en els moments de felicitat.

Aquest Divendres Sant la vostra imatge de la Soledat ens tornarà a emocionar. La majestuositat de l'escultura, capaç de reflectir com cap altra la solitud i el patiment serà i resignat d'una Mare que acompanya, entre llàgrimes, les despulles del seu Fill, ens recordarà que si bé la mort és un pas ineludible, la resurrecció és la recompensa per a tots els qui tenim fe.

Moltes gràcies pel vostre compromís amb la cultura i les tradicions de Tarragona i per la vostra dedicació a una causa tan noble com és la de mantenir i transmetre uns valors que estan tan arrelats a la manera de ser.

Tinguem tots i totes una molt bona Setmana Santa.

Josep Fèlix Ballesteros
Alcalde de Tarragona

POSEM L'ACCENT EN LES NOSTRES TRADICIONS

DES DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA IMPULSEM EL FOMENT I LA CONSERVACIÓ DEL NOSTRE PATRIMONI CULTURAL I TRADICIONAL. CONTRIBUÏM A FER GRAN LA CELEBRACIÓ DE LA SETMANA SANTA DE TARRAGONA, DECLARADA FESTA TRADICIONAL D'INTERÈS NACIONAL.

Diputació Tarragona

Patrimoni col·lectiu

El so dels tambors a les places i els carrers dels nostres municipis ens recorda que s'apropa la Setmana Santa; són els assajos de les confraries, que es preparen, un any més, per acompanyar els misteris que recrearan els darrers moments de Jesucrist a la Terra. La Setmana Santa és temps d'espiritualitat i introspecció, però és al carrer on se'ns presenta amb tota la seva magnificència i plenitud. Frigor, color i festa conviuen aquests dies amb el recolliment i el silenci i creen sovint un ambient corprenedor.

A Tarragona aquesta celebració adquireix una dimensió especial, atès el caràcter monumental que caracteritza bona part dels actes que hi són associats. És per això que aquest esdeveniment té oficialment categoria patrimonial en aquesta ciutat, i és una festivitat reconeguda i admirada per la ciutadania, sigui quin sigui el seu grau d'implicació.

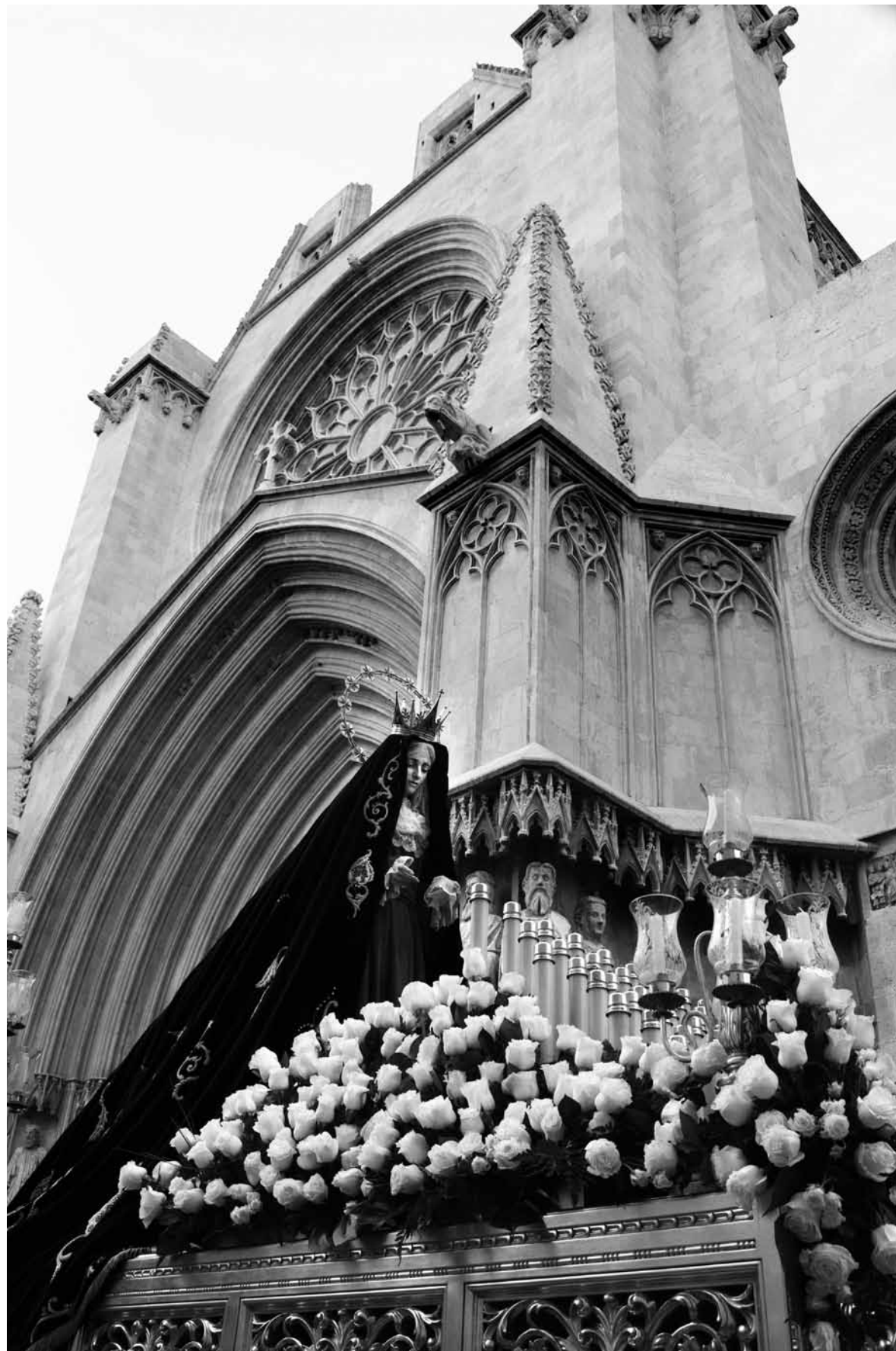
La flama de la Setmana Santa continua encesa a casa nostra gràcies a l'esforç i la tasca desinteressada de les confraries i altres associacions vinculades a tan magna celebració. És per aquest motiu que, des de la Diputació de Tarragona, vull agrair el paper clau de totes aquelles entitats que treballen en l'arrelament i promoció dels actes i celebracions associats a aquesta festivitat tan nostrada. Visquem aquesta Setmana Santa amb plenitud i respecte, i contribuïm, així, a fer-la encara més gran!

Josep Poblet i Tous

President de la Diputació de Tarragona

Diputació Tarragona

Benvolgudes senyores,

Com cada any, la Setmana Santa de Tarragona aplega al voltant d'un esdeveniment religiós un ampli sector de ciutadans i ciutadanes que expressen la seva fe al voltant del llegat fervorós rebut dels nostre avantpassats. Aquesta sensibilitat s'expandeix mitjançant una brillant i eficient organització que fa possible diversos actes en què el sentiment íntim personal esdevé una força col·lectiva. Els tarragonins, així com visitants de tot l'Estat, participen en la solemnitat manifesta a les processons i l'admiren. El Dissabte Sant és un dels moments culminants d'aquesta tradició. La Mare de Déu de la Soledat surt en processó pels carrers de la nostra ciutat i la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat comparteix amb tots nosaltres una emoció indescriptible.

De ben segur que la memòria de tots plegats encara recorda la rellevància que va comportar l'any passat la commemoració dels 25 anys del pas portat a espatlles i de la creació de la banda de timbals que acompanya la Verge. Fou, sens dubte, un dels esdeveniments més destacats de la passada Setmana Santa que va finalitzar davant de l'església de Natzaret amb la interpretació de la marxa commemorativa d'aquest 25è aniversari a càrrec de la Banda de Timbals de la Soledat i la Banda Unió Musical de Tarragona. Des de llavors, la Junta Directiva de la Congregació ha seguit treballant pel bé de la institució amb concerts solidaris, la diada de la Sang o les conferències de la Sang.

Amb aquest 2016 les forces es renoven i encarem una altra Setmana Santa, un altre Dissabte Sant que, de ben segur, serà una mostra irrefutable d'una passió incommensurable. Amb aquestes paraules de salutació vull fer-vos arribar la meua més alta consideració, respecte i admiració per la tasca que duu a terme com a baluard de la igualtat entre homes i dones, així com les tradicions i la religiositat de la nostra ciutat.

Cordialment,

Jordi Sierra Viu
Subdelegat del Govern a Tarragona

Primerenca, PRIMAVERAL

La Setmana Santa d'enguany ens arriba primerenca, com si tingués la impaciència d'arribar a la seva cita i frisés per tornar a ser present. A més, ve perfectament compassada amb l'arribada de la primavera, i així fa encara més evident la sintonia amb la idea d'un renaixement, d'un tornar a la vida que semblava morta.

Tot acompanya. Els dies que s'allarguen, els ocells que tornen, els arbres que rebroten. Tot ens assenyala una vida que reneix i que ens allunya del fred i de la foscor que, tanmateix, també formen part de nosaltres mateixos.

La Setmana Santa de Tarragona, justament declarada festa d'interès turístic nacional per la Generalitat, sap transmetre tot aquest missatge de passió i resurrecció, com a lliçó anual de confiança en la vida que reneix. És en aquest context que Rovira i Virgili, un gran tarragoní, deia, referint-se al moment de la Setmana Santa de Tarragona: "Mai, com en aquells moments, no he vist tan noble i pura ni alta la vida de l'home, mai no he vist tan bella la naturalesa."

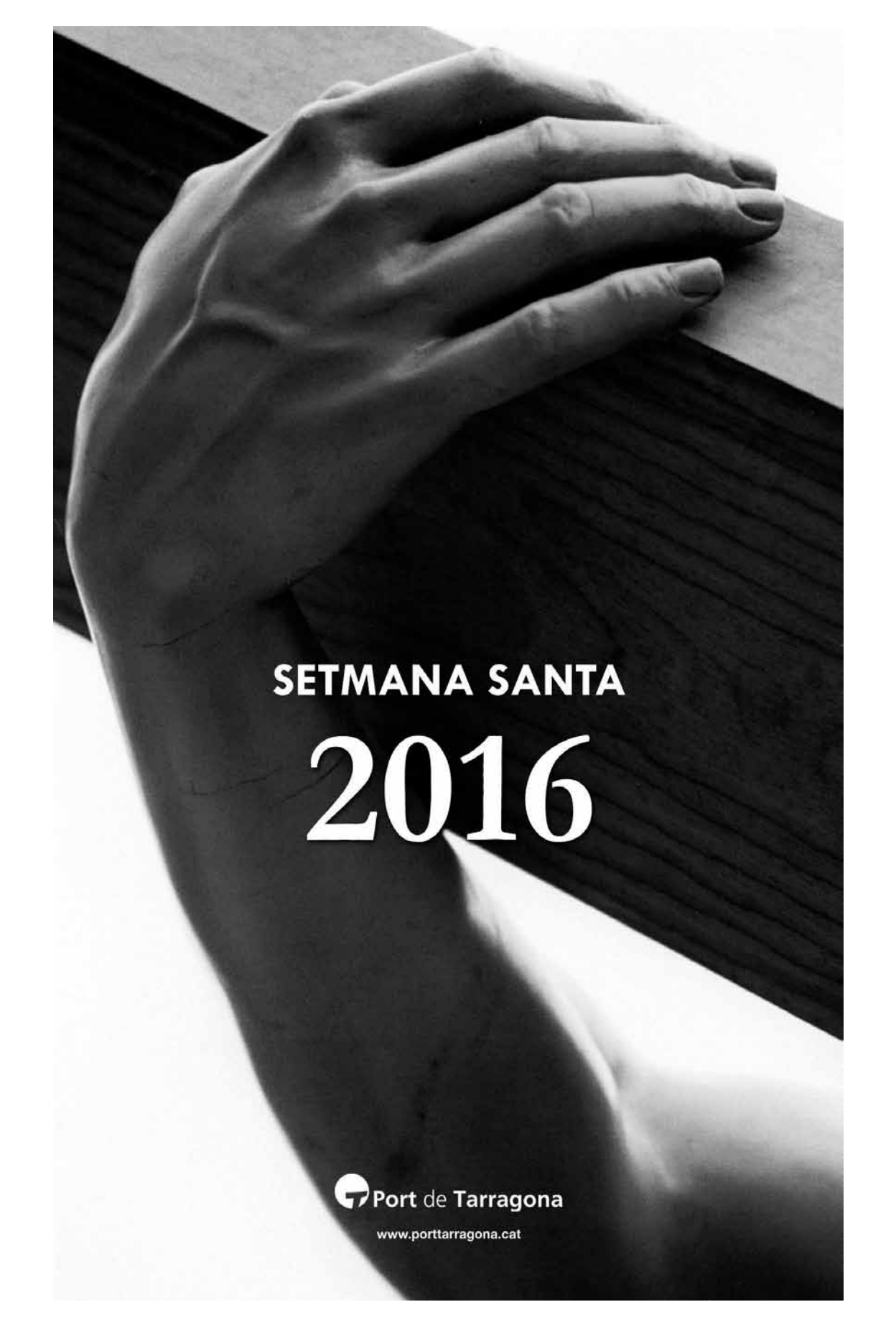
La Setmana Santa és un missatge obert, que cadascú pot rebre, interpretar i completar a la seva manera. En queda sempre l'esclat de la Pasqua de Resurrecció, la que ens torna, un i altre cop, a la vida, i ens recorda que som responsables del que en fem. Entomem el repte amb confiança i amb esperança.

Òscar Peris i Ródenas

Delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona

Generalitat de Catalunya
Delegació del Govern a Tarragona

SETMANA SANTA

2016

 Port de Tarragona

www.porttarragona.cat

La Setmana Santa, SÍMBOL D'IDENTITAT DE LA NOSTRA CIUTAT

Tarragona es prepara per viure la Setmana Santa. Una vegada més som referent d'una tradició que s'ha convertit en un dels símbols d'identitat de la nostra ciutat, i una de les principals expressions de les nostres tradicions.

Al llarg d'aquests dies la ciutat brilla i respira solemnitat, emoció i recolliment, i els tarragonins i tarragonines constituïm les essències i els valors més importants de la nostra Setmana Santa. Sens dubte, és una cita important amb la cultura i amb la tradició però, al mateix temps, ens brinda una oportunitat única per redescobrir els indrets més emblemàtics de la nostra ciutat, que s'omplen de gent acompanyant amb gran solemnitat les processons.

La Setmana Santa a Tarragona és única, especial pel seu entorn i per la seva tradició. No només pel contingut, sinó també per l'empremta que suposa, en el dia d'avui, mantenir vives les germanats, agrupacions i associacions que fan possible l'arrelament d'aquesta genuïna manifestació religiosa. Només des d'aquest compromís i des d'aquesta contribució activa es pot entendre el significat de la Setmana Santa a la nostra ciutat i la manera com els ciutadans la senten i la viuen.

Com a president del Port de Tarragona vull aprofitar aquestes línies per agrair a la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat la vostra col·laboració amb la nostra Setmana Santa i la participació en els actes que s'organitzen. Alhora, us encoratjo a viure una Setmana Santa amb la màxima plenitud, en un preuat exercici de reflexió i sentiment.

Josep Andreu i Figueras
President del Port de Tarragona

A algú pot semblar-li que des d'una institució pública com el Consell Comarcal del Tarragonès no és pertinent fer cap mena de comentari sobre la Setmana Santa o sobre qualsevol altra manifestació religiosa, però és una opinió que no comparteixo.

És evident que vivim en un estat laic o aconfessional, i això vol dir que oficialment, des de qualsevol institució, ens hem de declarar incompetents en matèria religiosa. Aquesta opinió no és meva, sinó del teòleg de la Universitat de Navarra Josep-Ignasi Saranyana.

D'altra banda, cal no confondre una mentalitat laica amb una actitud laïcista, que vindria a ser quan es mostra una certa antipatia sobre el fet religiós i s'oposa a les seves expressions en la vida pública.

Les mostres religioses públiques són pròpies del nostre entorn, de la cultura, i forçar-ne la desaparició seria actuar contra els sentiments d'una part important de la nostra societat i de les tradicions autòctones.

Com es poden negar les nostres arrels religioses si tenim expressions tan vives com les següents: Diem que “portem la creu” o “passem un calvari” quan patim molt, utilitzem “posar el dit a la llaga” quan fem referència al fet que s'ha trobat una resposta correcta, amb “rentar-se'n les mans” volem dir que ens desentenem d'un tema, “anem d'Herodes a Pilats” si anem de mal en pitjor, una persona “és de la pell de Barrabàs” quan és dolenta, o “plorar com una Magdalena” quan es plora amb sentiment?

Així, entenc que cal posicionar-se a favor de totes les manifestacions religioses i populars que es reviu per Setmana Santa, sobretot ara que moltes veus crítiques amb aquestes tradicions defensen, al mateix temps, que se'n respectin d'altres que ens han vingut de fora.

Aprofitem aquests dies, doncs, per reflexionar en tots els sentits.

Pere Virgili Domínguez

President del Consell Comarcal del Tarragonès

AGREGACIÓ PARROQUIALS DE
SETMANA SANTA
DE TARRAGONA

Un cop més, Tarragona es disposa a convertir-se en el màxim exponent de la Setmana Santa a Catalunya. Una vegada més serem referent, punt de trobada i cruïlla d'una munió de sentiments i emocions que, plegats, constitueixen les essències i els valors més importants de la nostra Setmana Gran.

Les manifestacions públiques de la fe demanen que es facin amb devoció, seriositat i respecte. Això és pel bé dels mateixos que hi participem activament, però també per a moltíssimes persones que s'hi sumen amb actituds molt diferents. Avui, enmig d'una societat fortament secularitzada i en la qual domina un silenci sobre Crist, aquests actes ben celebrats són un bon testimoniatge de la fe cristiana i són evangelitzadors.

D'un costat, la fe, transmesa de pares a fills, una creença que centra en la figura del Crist i la seva Mare tota l'espiritualitat de la nostra religió. D'un altre, la tradició, que de generació en generació nodreix de testimonis i vivències, arrels i característiques, que donen un caràcter distintiu, un caràcter propi, a la vostra Congregació. I finalment, Tarragona, que concita l'atenció de molts visitants que es mouen atrets i se sorprenden del marc incomparable en què tenen lloc els viacrucis i les processons.

Una fita i unes dates que tenen la capacitat de convocar-vos i fer que tots contemplem el vostre pas solemne i respectuós pels carrers de la vella ciutat, mostrant els profunds sentiments arrelats al cor de la vostra Congregació. Us encoratjo a viure, amb una especial intensitat personal i col·lectiva, els actes de la Setmana Santa tarragonina, que a moltes persones ajuda per a la resta de l'any, confiant que tornarà a arribar el temps que la ciutat canviarà la seva llum, la llum dels dies càlids de la primavera, i tornarem tots plegats a preparar-nos per commemorar la Passió de Nostre Senyor Jesucrist, la seva Mort i la seva Resurrecció.

Que tingueu una bona Setmana Santa i millor Pasqua!!

Joaquim Julià Panadés

President de l'Agrupació d'Associacions de la Setmana Santa de Tarragona

“Nosaltres ens hem de gloriar en la creu de nostre Senyor Jesucrist, pel qual tenim la salvació, la vida i la resurrecció; ell ens ha salvat i ens ha alliberat”. Amb aquestes paraules inspirades en la carta de Pau als gal·lates (Ga 6, 14) comença l’antífona del cant d’entrada de la missa de la cena del Senyor el Dijous Sant i s’inicia el trídium pasqual que culminarà a la nit santa de Pasqua. Aquests dies els cristians celebrem el gran misteri de la Redempció en el qual Jesucrist va vessar la seva sang per nosaltres. Cal no oblidar el sentit genuí que té la Setmana Santa i especialment els dies centrals. Enguany la celebrem dins de l’Any Sant de la Misericòrdia, que és fruit de la passió, mort i resurrecció de Crist. Misericòrdia que porta pau, perdó, reconciliació a aquells qui la volen acollir i la volen donar. No oblidem, però, que la misericòrdia no es pot rebre i donar-la sense la conversió personal. El Sant Pare Francesc ens convida en la butlla de convocatòria del jubileu “a viure la Quaresma d’aquest any jubilar amb més intensitat, com un moment fort per celebrar i experimentar la misericòrdia de Déu” (*Misericordiae Vultus* n.17). El Divendres Sant, en l’adoració de la creu, emergeix tot el misteri de misericòrdia, d’amor del Pare, donant-nos el seu Fill.

Les dues congregacions germanes de la Sang tenen la seva raó de ser en viure i manifestar aquest amor de Jesucrist que ha vessat la sang per tota la humanitat. No som un club social, no estem per organitzar només un “espectacle extern” buit de contingut religiós. Hi som perquè som cristians que volem i intentem promoure el culte públic i els actes piadosos, com els viacrucis i processons, i també —com ens diuen els estatuts i diran els estatuts nous— “exercir la caritat entre els congregants i en favor dels ‘condemnats’” que avui són els marginats de la societat. Aquesta dimensió caritativa no la podem oblidar i hem de posar-nos al servei de les iniciatives que tingui l’Església en aquest camp, ja que l’amor a Jesucrist ens porta a tenir presents els germans que continuen “els seus sofriments”.

Que la Mare de Déu, que va estar al peu de la creu tastant la soledat, i que és mare de misericòrdia, intercedeixi per totes les congregantes i tots els congregants de la Sang. De cor us desitjo una santa Pasqua de Resurrecció!

Josep Queraltó Serrano, pvre.
Prefecte i president de la Sang

Aquest ha estat un any molt especial per a la Congregació, ja que hem commemorat els 25 anys que el pas és portat a espatlles i també de la creació de la banda pròpia de timbals.

Per celebrar aquest fet vam pelegrinar al santuari de Montserrat, on vam ser meravellosament acollides. Va ser molt emocionant tant la professó com poder entrar a la basílica. La trobada de dues advocacions de la Santíssima Verge va ser única.

En aquest any jubilar de la Misericòrdia el nostre pensament es dirigeix cap a la Mare de Déu. Ningú com Ella va conèixer la profunditat del misteri de Déu fet home. Siguem forts en la nostra fe i gaudim d'aquesta riquesa espiritual que ens ajudi a practicar la misericòrdia, tan necessària per obtenir la pau i practicar la caritat.

Estimades congregantes, aquest any jubilar hem d'estar més unides que mai en la fe i en l'amor a la nostra Mare de Déu de la Soledat.

María Dolores Nolla Tapias

Priora de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat

Demarcació de Tarragona

Ntra. Sra del Claustre, s/n 1r

43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 80 12 - 977 25 26 46 - Fax 977 23 80 06

e-mail: tarraco@eic.es

[www. engineerstarragona.com](http://www.engineerstarragona.com)

Memòria anual

M. Antònia Blanco Segura

Secretària de la Congregació

Començàvem l'any jubilar de Teresa de Jesús, doctora de l'Església, celebrant el cinquè centenari del seu naixement.

La memòria anual de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat s'obre amb l'activitat oficial de l'entitat, que es va començar el dijous 26 de febrer amb la missa oficiada a l'església de Natzaret, en sufragi de les set congregantes traspassades durant l'any. A les 17.45 h es va reunir la Junta General Ordinària, d'acord amb els Estatuts. Hi eren presents la priora, Sra. M. Dolores Nolla; la Junta Directiva de la Congregació, i un nombre important de congregantes.

Després de donar la benvinguda a les assistents, es va llegir i aprovar l'acta de la sessió anterior. També es van presentar i aprovar la memòria d'activitats i l'estat de comptes corresponents a l'any 2014, que va exposar a l'assemblea la tesorera de la Congregació, Sra. Montse Gabriel. Tot seguit es va passar al torn obert de paraules, amb preguntes i intervencions de les assistents. A continuació es va presentar la proposta d'aprovació del pressupost ordinari previst per a l'exercici del 2015 i es va informar que, com sempre, totes les factures estaven a disposició de les congregantes per si hi volien fer qualsevol consulta.

La Junta de la Congregació de la Soledat s'ha reunit diverses vegades en sessions de treball durant l'any. També s'han trobat en diferents sessions els membres que formen la Comissió Mixta de la Congregació de la Puríssima Sang, composta per Mn. Josep Queraltó, les representants de la Junta de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, les Sres. Nolla, Gabriel, Potau, Brunet i De Lamoga, i els representants de la Junta de la Reial i Venerable Congregació de Sang, per tractar tots els temes comuns que afecten totes dues congregacions, sobretot l'econòmic. D'aquesta manera complim la nostra aportació per sufragar les despeses de la casa de Natzaret.

Com cada any, les senyores Dolors Fontana i Joana Carrasco, que formen part de la Junta Directiva, han assistit a les reunions mensuals que convoca l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa. Col·laboren en el protocol de tots els actes i en el concurs de dibuix i narrativa de diferents col·legis de Tarragona.

D'altra banda, el Decret de 9 de gener de 2014 confirma la constitució canònica de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat: "La Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat existeix a la ciutat de Tarragona de de temps immemorial. Fins ben bé a la segona meitat del segle XX, a l'arxidiòcesi de Tarragona, a partir del moment en què s'aproven canònicament els estatuts d'una associació aquesta quedava erigida.

Per aquest fet no hi ha document d'erecció canònica de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat de Tarragona, però sí que tenim a l'abast l'última publicació dels Estatuts, de l'any 1920, pels quals es regeix actualment, que van ser aprovats per l'arquebisbe de Tarragona, Francesc d'Assís Vidal i Barraquer amb data 12 de juliol de 1920, davant notari de la Cúria diocesana, Manuel Borràs.

Per totes aquestes raons, pel present decret confirmo l'erecció canònica de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, i també confirmo com a vigents els Estatuts

aprovats el 12 de juliol de 1920. Jaume Pujol Balcells, Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat. Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona. Davant meu, Rosalia Gras Minguella, secretària general i cancellera.”

El 18 de febrer, dimecres de Cendra, va començar la Quaresma amb una missa a la Santa Església Cathedral durant la qual es va imposar la cendra als assistents. Diverses persones de la nostra Junta hi van assistir.

El divendres 20 de febrer, primer divendres de Quaresma es va presentar en públic el cartell de la Setmana Santa de Tarragona 2015. Va servir per iniciar de manera oficial els actes de la Setmana Santa. Com sempre, va tenir lloc a l'església de Sant Agustí, l'organitzava l'ASST i el va presidir l'arquebisbe, Mons. Jaume Pujol i Balcells.

A continuació es va portar a terme l'acte simbòlic de l'encesa de la llum, que va finalitzar amb un concert de marxes processionals ofert per la Banda Municipal de Tarragona. Van anar desfilar un congregant i un aspirant de cada confraria, amb la vesta característica, els quals van disposar un ciri en un tenebrari situat a l'altar. En representació de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat van encendre la llum l'aspirant Alexandra Rió Marqués, acompanyada de la seva mare, la congreganta Ruth Marqués Montejano.

El 21 de febrer, primer dissabte de Quaresma, vam assistir com a membres de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa a les XXIII Visions. En aquesta ocasió hi va participar l'Agrupación de Cofradías y Hermandades de la Ciudad de Jaén, convidada per la Cofradía del Cristo de Buen Amor y Nuestra Sra. de la Amargura con San Juan Evangelista. La presentació va anar a càrrec del Sr. Alberto Lara Redondo, secretari de la Junta de Cofradías de Jaén, i del Sr. Bruno Trujillo Ruiz, vocal de la Pasión de la Junta de Cofradías de Jaén, els quals van anar explicant davant de la nombrosa audiència algun dels detalls més tradicionals.

El 7 de març vam pelegrinar al santuari de Montserrat, acompanyats de congregants i congregantes tarragonins fidels. Aquesta activitat va sorgir arran d'una proposta dels nostres

portants amb motiu de la commemoració del 25è aniversari que el pas era portat a espatlles i de la creació de la banda de timbals.

Al matí vam assistir a la missa conventual que es va celebrar al santuari. La priora va agrair a la comunitat claretiana i a totes les persones que s'hi havien desplaçat amb autocars i cotxes des de Tarragona que hi fossin presents acompanyant-nos amb tanta devoció. També va explicar públicament el motiu del pelegrinatge i de la nostra presència a la basílica davant de la Mare de Déu de Montserrat.

Agraïm molt especialment als representants de altres confraries germanes que van ser al nostre costat: Reial Germandat de Jesús de Natzaré, amb la presidenta Sra. Eulàlia Veà; Sr. José M. Santiago, de la Confradía del Cristo del Buen Amor y Nuestra Señora de la Amargura; Sra. M. Victòria Arbeloa, de la Reial Congregació del Venerat Cos de Jesús; Sra. Pilar Ortiz, en representació de la Secció de Senyores de la Pietat del Gremi de Pagesos, i Sra. Montse Castro, esposa del president de la Germandat Nostre Pare Jesús de la Passió. També tenim una menció molt especial per a la Sra. Rosalía Gras.

I ja a la tarda la nostra Mare de Déu de la Soledat va sortir majestuosament des del passeig de l'Escolania en processó, acompanyada de tots els devots, dels portants, la banda i la Junta Directiva, a més a més de tots els fidels vinguts expressament fins a la muntanya santa. Una solemne desfilada que va fer esborronar tots els qui hi érem.

No tinc paraules per descriure l'emoció del moment, quan la Mare de Déu de la Soledat va entrar amb l'acompanyament mel·lòdic de les caixes xineses amb un toc de respecte i solemnitat a l'interior de la basí-

lica. El pas va ser exposat pels nostres benvolguts portants davant l'altar major. Dues imatges venerades i estimades: la de Montserrat i la Soledat, una al davant de l'altra.

Encara m'esgarrijo quan veig la imatge santa entrant acompanyada dels portants plorant de goig, així com moltíssimes persones que l'esperàvem per resar la corona dolorosa i no podíem dissimular l'emoció. Comparteixo l'opinió de les persones que van venir i van expressar posteriorment el que van sentir. Només els qui hi vam ser vam viure en persona aquell sentiment, quan vam sentir els goigs de la Soledat i el "Virolai".

Amb aquesta fita vam ser les pioneres a aconseguir que un pas de Setmana Santa entrés a la basílica de Montserrat. Així, doncs, el pas de la Mare de Déu de la Soledat va ser el primer d'aquest fet tan singular.

Posteriorment vam rebre un escrit que va enviar el P. Joan M. Mayol, sagristà major de la basílica i rector del santuari amb el text següent: "Acollir la fe dels pelegrins sempre és un goig i un repte per a nosaltres. En el vostre pelegrinatge també nosaltres vam rebre aquella llum de fe que es posa en el bonic dels ulls i en el millor del cor. Que amb la Mare de Déu tingueu el millor en Jesús."

El 14 de març va tenir lloc un aplec de bandes organitzada per la Presa de Jesús que desfilà pels carrers del barri mariner del Serrallo amb motiu de la celebració de 25 anys de la banda de timbals. La banda de la Mare de Déu de la Soledat es va sumar als participants convidats per l'entitat organitzadora.

El 15 de març a les 12.30 h a l'Auditori August del Palau de Congressos de la ciutat la nostra banda va oferir un concert conjuntament amb la Banda Unió Musical, durant el qual es va presentar la marxa "Verge de la Soledat", composta pel Sr. Óscar Miguel Losada i basada en els goigs a la Mare de Déu.

L'emoció ens va ennuegar quan va entrar la banda des dels dos costats de l'Auditori tocant la marxa de processó. Timbalers grans i petits amb un toc solemne de banda. Se'ns va posar la pell de gallina.

Cal felicitar la nostra banda, la banda Unió Musical de Tarragona i molt especialment, l'autor de la recent estrenada melodia, "Verge de la Soledat", el Sr. Óscar Miguel Losada, per la gran qualitat i harmonia de la nova creació.

La gent que hi va acudir va posar-se dreta aplaudint en cloure el magnífic recital que ens van oferir.

Tenim un recull preciós de fotografies de l'anada a Montserrat, del Palau i d'altres fites dels portants fetes per la Sra. Glòria Domènec Virgili que ha regalat a la Congregació. Li agraïm molt aquest gest.

Com cada any, els assajos dels portants del pas i de la banda de timbals van començar molt aviat, per familiaritzar-se amb les diferents situacions que es troben en el recorregut processional de Divendres i Dissabte Sant. Agraïm l'esforç i la dedicació desinteressada de tots, que són molt pencaires i devots. En

especial, la Junta vol reconèixer la feina del majoral, el Sr. Joan Salvadó, pel seu compromís i fidelitat envers la Confraria. Gràcies a tots.

Per commemorar els 25 anys que el pas de la Soledat era portat a espatlles, vam organitzar un projecte solidari, que consistia que durant els dos primers assajos de la temporada es carregués el pas amb una capta d'aliments bàsics que substituïa el pes que porten als assajos per queviures fins que els portants no el poguessin aixecar de tant de pes. Posteriorment van ser distribuïts a dues parròquies de Tarragona: la Trinitat i el Loreto.

Dies abans de Setmana Santa, la botiga del carrer Portalet del Sr. Jordi Heredia va cedir-nos amablement el seu establiment per exposar objectes de la nostra Confraria. Li agraïm aquest gest desinteressat que l'honora. Ara que es jubila, trobarem a faltar el seu aparador adornat amb el ciri pasqual i amb guarniments i detalls de cada una de les confraries que hi hem anat passant durant tants anys.

El 17 de març la Dra. Sofia Mata de la Cruz va presentar el nostre catorzè opuscle de Setmana Santa de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat a l'església de Natzeret.

La Dra. Mata va omplir el recinte amb una oratòria històrica magnífica, extraordinària. Va basar la presentació en l'origen de la devoció i també en les representacions de la Mare de Déu de la Soledat.

Va detallar acuradament les tres advocacions que fixen el patiment de Maria, però, com va bé explicar, clarament diferenciades. També va parlar sobre les representacions d'artistes i místics cristians a través de la pintura i la policromia al llarg dels diferents segles i estils.

La Dra. Mata va llegir un poema de Lope de Vega titulat "La Soledad de Nuestra Señora", un text bellíssim que relata la solitud de la Mare de Déu i l'espera de la visita del Fill ressuscitat.

Ens va encoratjar a seguir treballant per la nostra Congregació, la qual va definir com a femenina, valenta i amb gran empena. Li agraïm molt aquest comentari.

La presentació va ser esplèndida, ja que la Dra. Mata gaudeix d'una gran vàlua personal i professional. Llicenciada en Història de l'Art (Universitat de Barcelona, 1977) i doctora en Història de l'Art (Universitat Rovira i Virgili, 2001) amb una tesi doctoral dedicada a la pintura de la diòcesi tarraconense al llarg del segle XVI. Actualment dirigeix el Museu Diocesà de Tarragona i és professora associada del Departament d'Història de l'Art de la Universitat Rovira i Virgili. També ha escrit de diversos llibres i articles dedicats a l'arquitectura, l'escultura i la pintura de l'àmbit tarraconense entre els segles XV-XVIII.

La presidència de l'acte era formada per amb Mn. Josep Queraltó, president, juntament amb la priora, Sra. María Dolores Nolla, i la tinent d'alcalde Sra. Victòria Pelegrín. També hi van ser presents el Sr. Albert Vallvé, vicepresident de la Diputació, i el Sr. Joaquim Julià, president de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa.

Així mateix, a més de les diferents personalitats fidels a aquest acte, també ens va acompanyar el Sr. Alejandro Arola, abanderat principal del Divendres Sant, i la Sra. Anna Vallvé, portadora de la bandera d'Aspirants en la processó del mateix Divendres Sant.

Hem d'agrair afectuosament al Sr. Carles Mallol la fotografia cedida i feta per ell que va ser portada de la revista. Representa una instantània preciosa dels portants de la Confraria, i també la sempre entusiasta participació amb el material que ens entrega perquè que en fem ús desinteressadament. La fotografia de la banda era de Fervi i la interior, del Sr. Albert Nel·lo.

A l'església de Sant Agustí va tenir lloc l'exposició de pintura organitzada per l'ASST amb els dibuixos que optaven al premi de la millor expressió plàstica de la Setmana Santa. La Junta de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat va quedar gratament sorpresa en veure que s'hi exposava un quadre de la Verge, l'autora del qual és la Sra. Rosa Valdrí Sanjuan. La felicitem ben sincerament per una obra meravellosa i excel·lent de la santa imatge.

El Diumenge de Rams, 22 de març, amb motiu del 75è aniversari de la fundació de la Germanat Nostre Pare Jesús de la Passió, es va fer una trobada de bandes a la qual va ser convidada la de la nostra Congregació.

El 26 de març les senyores que formen part de la Junta Directiva van reunir-se per guarnir el pas de la Mare de Déu a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials de Tarragona (Casa del Degà), situada al carrer de les Escrivanies Velles. Agraïm, com sempre, al president, Sr. Lluís Maestre, i als membres de la Junta Directiva del Col·legi la constant fidelitat envers la Confraria per la seva cortesia i el suport demostrat amb escreix.

El 25 de març vam organitzar la conferència quaresmal, juntament amb la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. L'acte, que va anar a càrrec de Mn. Ramon Corts Blay, va tenir lloc a l'església de Sant Agustí. Hi van ser presents tots els membres de les dues congregacions i presidit per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol i Balcells. Mossèn Ramon Corts Blay és rector de la parròquia basílica de la Concepció de Barcelona

No volem oblidar des d'aquestes ratlles la sempre desinteressada cooperació dels Srs. Alejandro Arola i Dani Seró, i les Sres. Elvira Ferrando, Merche Mallol, Ruth Marqués, així com el Sr. Josep Ferré (Fervi), que aporten assíduament esplèndides fotografies que il·lustren el nostre opuscle.

La Junta Directiva, en representació de l'entitat, participà de forma activa en la intensa activitat que envolta els actes de la Setmana Santa. Com cada any, una representació de la Junta va assistir a diversos actes (presentació d'opuscles, concerts, viacrucis, conferències, etc.), organitzats per les diferents congregacions, germanats i gremis de la ciutat. La Junta Directiva té la voluntat d'assistir-hi per l'agermanament que existeix entre totes les confraries, alhora que ens donem suport respectiu per viure conjuntament l'espiritualitat retrobada en els dies sants.

Aquesta Setmana Santa de l'any 2015 va tornar a obrir portes l'exposició de passos a l'església de Sant Agustí, cedida per l'Arquebisbat de Tarragona a l'Agrupació d'Associacions de Setmana

Santa. Nosaltres, fidels a la nostra cita, vam exposar el pas a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials, ja que vam ser la primera confraria a fer-ho gràcies al suport que sempre ens han demostrat el president i la Junta Directiva.

Un fet curiós va ser que en dues farmàcies de Tarragona, Salazar i M. del Carmen Pons Güell, van exposar als aparadors imatges de la Confraria de la Mare de Déu de la Soledat. Ens congratula molt la iniciativa d'aquestes dues entitats privades de dur a terme aquesta idea brillant relativa a la nostra Congregació.

El 29 de març, Diumenge de Rams, com ja és costum, membres de la Junta participarem en la solemne benedicció de palmes i rams, que va tenir lloc al carrer de les Coques, i va ser oficiada per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, metropolità i primat, i pel Capítol de la Catedral. En acabar es va en processó fins a la Catedral, on se celebra la solemne missa pontifical a l'altar major, amb la lectura de l'Evangeli de Passió de Jesús segons sant Mateu.

La nostra Congregació va ser l'encarregada d'entregar el ciri pasqual durant l'ofertori de la missa, en nom de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa. Portaven el ciri la priora, Sra. M. Dolores Nolla, acompanyada de la tesorera, Sra. Montse Gabriel. També van participar en les ofrenes, la vicepriora, Sra. Dolors Fontana, i la secretària, Sra. M. Antònia Blanco, acompanyades pel Sr. Gabriel Molina i la seva filla, Sra. Mariona Molina Villaró, en representació dels portants i la banda, respectivament.

Aquest dia d'alegria va ser un dia trist per a la Germanat Nostre Pare Jesús de la Passió, ja que va traspassar a la casa del Pare el tesorier, el Sr. Xavier del Rio. Tot just ens en vam assabentar quan el president, Sr. Francesc Ferré, va rebre un missatge en què li comunicaven aquesta pèrdua tan trista en finalitzar la missa.

Tot seguit vam assistir a la lectura del pregó de la Setmana Santa tarragonina 2015, que es va fer al Saló de

Plens de l'Ajuntament i va anar a càrrec del Sr. Francesc Roig, director de Càrites Diocesanes. Va parlar sobre la tasca de l'entitat i també va exposar com cadascú viu la fe de manera molt personal. També parlar de la comunicació, de la dignitat i va dir: "Perquè en aquest llarg i tortuós riu de la vida en el qual naveguem tots plegats hi ha moltes coses que cal reconduir i transformar i que van d'una riba a l'altra, entre l'orgull de creure'ns perfectes i l'estupidesa de pensar que tot ens pot ser vàlid." I va acabar dient: "Insisteixo, com un llamp que traspasa l'ànima, només l'Amor és l'únic camí: *duc in altum* en l'esperança".

Aquest mateix Diumenge de Rams les senyores Sevil i Potau, pertanyents a la Junta Directiva, van participar en el viacrucis processional de la Part Alta de la ciutat, organitzat per la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

El 30 de març, Dilluns Sant, vam ser presents a la missa crismal celebrada en el marc de la Catedral, presidida per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i organitzada pel Capítol de la Catedral. Hi van assistir, a més de la priora, Sra. M. Dolores Nolla, diversos membres de la Junta.

El 2 d'abril, Dijous Sant, es va celebrar a l'església de Natzaret el Solemne Ofici del Sant Sopar del Senyor, en què es recorda la institució de l'Eucaristia. Hi va participar força públic i també representants de les juntes de totes dues congregacions, la Soledat i la Sang. Mossèn Gallart Magarolas celebrà la missa del Sopar del Senyor en un acte durant el qual es renten els peus, en record del que va fer Jesús amb els apòstols.

A continuació es trasllada processionalment el Santíssim Sagrament fins al Monument cantant el "Pange Lingua". Posteriorment els Armats, com ja és costum, van fer els torns de guàrdia d'honor.

El 3 d'abril, Divendres Sant, a les 6.15 h, sortí el viacrucis processional, encapçalat per la Creu dels Penitents. Acompanyaren el Sant Crist de la Sang fins a la Santa Església Catedral, on es predicà el sermó de passió anomenat popularment la Bufetada i pos-

teriorment s'inicià el viacrucis amb congregants i aspirants de la Sang i la Soledat i representants d'altres confraries, germandats i gremis. El presidia l'arquebisbe i hi van assistir les Sres. Fontana, Potau i Sevil representant la Congregació.

Al migdia es va celebrar a l'església de Natzaret la solemne acció litúrgica pròpia del Divendres Sant, que consisteix en el cant de la passió i l'oració solemne de l'església, l'adoració de la creu i la comunió. Les Sres. Nolla, Fontana, Domènech i Potau hi eren presents.

Un any més, el Sr. Joan Salvadó, juntament amb altres portants, van ser puntuals en arribar a la seu del Col·legi d'Enginyers Industrials per a la recollida solemne dels misteris que fan els Armats al bell mig de la plaça de la Seu. Acompanyen la Mare de Déu fins a la plaça del Rei per assistir més tard a la magna processó que s'organitza i desfila pels carrers de Tarragona.

Cap a les 17.45 h els Armats van recollir el pas de la Mare de Déu de la Soledat davant la Catedral i començava així la baixada cap a la plaça del Rei. Juntament amb el pas, es van baixar el penó, portat per les aspirants de la Congregació, i les banderes, que portaven senyores de la Junta Directiva. La bandera d'aspirants la baixava des de la Catedral la Sra. Joana Carrasco i com a cordonistes, les Sres. Ana Bozalongo i Helena de Lamoga. La bandera principal la va portar la Sra. Montse Amigó, acompanyada de les cordonistes, Sres. Gemma Brunet i Montse Domènech. Tancaven la comitiva la vicepriora de la Congregació, Sra. Dolors Fontana; la tesorera, Sra. Montse Gabriel, i la Sra. Assumpció Marsal, acompanyades dels Srs. Magí Casellas i Fernando Torres, membres de la Junta Directiva del Col·legi d'Enginyers Industrials.

Més tard s'inicià la insigne processó del Sant Enterrament, que com cada any organitza la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

El penó de les aspirants el portaven les nenes Alexandra Rión Marqués, acompanyada de Maria Vicario Jordà i Andrea Santos Domènech. La bandera d'aspirants la portà la congregant Sra. Anna Vallvé Fontana, acompanyada dels seus fills, Marc i Joan Mestres Vallvé. Hi donaven llum les Sres. Ana Bozalongo i Anna Mateu. La presidència de la confraria que acompanyava la bandera d'aspirants estava formada per les Sres. Dolors Fontana, Montse Gabriel, Joana Carrasco, Montse Domènech i Montse Amigó. La bandera principal de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat era portada pel Sr. Alejandro Arola García, acompanyat per les seves filles, Ariadna i Alejandra Arola Brunet. Hi donaven llum les Sres. Gemma Brunet i Yolanda Roca. La presidència de la Congregació estava formada per la priora, Sra. M. Dolores Nolla, acompanyada de les Sres. Teresa Potau, Assumpció Marsal, Claustre Sevil i Helena de Lamoga.

Un any més cal destacar la important col·laboració portada a terme per les arregladores de la nostra Confraria, ja que la seva tasca és imprescindible perquè duen a terme una feina molt carregosa i desagraïda. Ens causa una gran satisfacció tenir aquestes persones excel·lents, a les quals agraïm molt l'esforç i la dedicació, tant les que ens acompanyen el Divendres com les de Dissabte Sant. Formaven el grup d'enguany les persones següents: Sisita Aguinaga Fernández, Alejandra Arola Brunet, Ariadna Arola Brunet, Carla Aymat Potau, Cristina Casas Roca, Anna M. Castells Mallafré, Mònica Huber Potau, Inés Potau López, Teresa Rimbau Prat, Patricia Segarra Riola i Alexandra Tarragó Amigó.

Van assistir a la processó un total de 2.678 persones. Pel que fa a la Congregació de la Soledat, hi van desfilar 344 membres, 237 atxes entre aspirants i congregants, més 10 arregladores, 35 portants, 38 membres de la banda i 24 persones entre les quals figuraven congregantes banderers, cordonistes i presidències formades pels membres de la Junta Directiva.

En aquesta síntesi de tots els actes que organitza i en els quals col·labora la nostra Confraria, m'agradaria destacar la tasca portada a terme per tres senyores de la Junta Directiva que s'encarreguen d'organitzar internament el protocol de tots els dies sants. Es tracta d'una feina molt difícil i ingrata i la saben fer amb un gran sentit de la responsabilitat. Són les senyores Montse Domènech, Montse Amigó i Gemma Brunet.

Reconeixem amb escreix la feina de la Sra. Madga Bernaús i del Sr. Antoni Garcia, que guarneixen el pas de la Mare de Déu. Any rere any demostren el seu art i l'exquisidesa a l'hora d'aplicar els coneixements de la seva professió i també el bon gust que els caracteritza.

No voldria oblidar-me de donar les gràcies a la Sra. Budesca, ja que, com tots sabem, cada any recull una important quantitat de donatius per poder comprar les flors del pas de la Soledat. També vam rebre un donatiu anònim per a aquesta finalitat.

El 4 d'abril, Dissabte Sant, a les 18.00 h s'obrien les portes de l'església de Natzaret per donar sortida a la nostra processó de la Mare de Déu de la Soledat cap a la Catedral.

La funció religiosa va començar amb la corona dolorosa. La predicació va anar a càrrec de monsenyor Manuel Fanjul García, director de Publicacions de la Conferència Episcopal i Director de Llibres Litúrgics.

La presidència estava formada pel nostre president, monsenyor Josep Queraltó; monsenyor Manuel Fanjul; la priora, Sra. M. Dolores Nolla, i la tesorera de l'entitat, la Sra. Montse Gabriel. Com a convidat especial hi havia també el Sr. Jordi Mallol, president del Gremi de Marejants.

Quan el misteri va baixar cap a la plaça del Rei, vam tenir l'honor que l'Excm. i Rvds. Dr. Jaume Pujol presidís la processó.

Als laterals de la presidència s'hi van situar les representants de la Junta Directiva en l'ordre reglamentari que els correspon pel càrrec que ocupen darrere del pas.

Ens van acompanyar les autoritats següents, que també van formar la presidència: Sra. Patrícia Antón, Sra. Begoña Floria, Sra. Victòria Forns, Sra. Rosa M. Virolés, Sra. Elvira Ferrando, Sr. Albert Vallvé, Sr. Robert Vendrell i Sr. Òscar Busquets.

També van assistir a la processó el Sr. Joaquim Julià, president de l'ASST; la Sra. Eulàlia Veà, presidenta de la Reial Germandat de Jesús Nazarè; el Sr. Josep Tules, president del Pas Presa de Jesús; el Sr. Pere Leal, del Gremi de Pagesos; el Sr. Ferrer, president de la Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió, i el Sr. José M. Santiago, president de la Confradía del Cristo del Buen Amor y Nuestra Sra. de la Amargura.

Pel que fa a les autoritats militars, vam tenir l'honor de comptar amb la presència del Sr. Joaquín Ballesteros Morata de Tapia, delegat de Defensa, i del Sr. Jaume Giner, cap de la Regió Policial dels Mossos d'Esquadra. Anaven acompanyats de les Sres. Yolanda Roca i Ana Bozalongo, membres de la Junta Directiva.

El penó d'aspirants el portaren Cristina Bellar Alujas, Cèlia Fosa Castillejo i Nefertari Picó Plaza.

La bandera d'aspirants fou portada per la congreganta Sra. Patrícia Marsal Bosqué, acompanyada de Clàudia Marsal Escudé i Patrícia de la Paz Marsal.

Va portar la bandera principal l'advocada tarraconense Sra. Esmeralda Sevil Gomis, acompanyada de la seva filla, Sra. Tatiana Belmonte Sevil, i de la seva néta, Jana Anguera Belmonte.

Com cada any, ens van acompanyar un bon nombre d'autoritats eclesiàstiques i civils, així com membres de la Junta de la Reial i Venerable Congregació de la Sang amb el subprefecte al capdavant.

Un fet gairebé insòlit va ser que enguany ens va acompanyar la banda de tambors i la banda de tambors infantil del Gremi dels Marejants per commemorar l'aniversari de portants i banda. Ens van ajudar en la primera desfilarada de fa 25 anys, quan el pas va ser portat a espatlles per primera vegada, i com a reconeixement se'ls va demanar aquesta assistència. Tots plegats vam gaudir del so i de la seva magnífica companyia. Agraïm de manera especial al president, Sr. Jordi Mallol, el seu reconeixement i la seva bonhomia en accedir a la nostra petició. Ell mateix ens va acompanyar en la presidència.

Hem de destacar l'àmplia representació de congregantes, sobretot les aspirants, i representants d'altres confraries, que any rere any acompanyen la Mare de Déu en el seu dolor. Especialment, les senyores representants de Nostre Pare Jesús de la Passió, fidels que des de fa molts anys ens han donat suport aquest dia. Totes les senyores llueïen rigorós vestit de negre i mantellina, tradició que volem conservar al llarg dels anys.

Com cada any, feia feredat la gentada que hi havia a les escales de la Catedral esperant que passés la Mare de Déu de la Soledat. És l'última processó que tanca les desfilades pels carrers de Tarragona.

En arribar a la plaça del Rei es va cantar la "Salve Regina" i més tard la banda de tambors del pas, dirigida per Montse Salvadó, va fer una brillant demostració oferint un toc d'homenatge a la Santa Mare, com a acatament i homenatge a Ella i com a cloenda de la processó a l'entrada a l'església de Natzeret. També va delitar-nos amb una actuació especial la banda del Gremi de Marejants.

Un fet molt especial d'aquest dia és que el pas va ser dut a espatlles per congregantes que van actuar de portants fent relleus durant el trajecte. Dones valentes i eixerides, que tenen un lligam especial amb la Confraria i sobretot amb la Mare de Déu de la Soledat. L'emoció entre elles i els portants va ser intensa.

Dissabte Sant a la nit membres de la Junta Directiva van assistir a la Santa Església Catedral a la Vetlla Pasqual, celebrada per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i organitzada pel Capítol de

la Catedral, acte culminant de la Setmana Santa en què se celebra la Resurrecció de Jesucrist. L'arquebisbe encén el ciri pasqual que presideix els oficis al temple. En acabar van felicitar-li la Pasqua. El diumenge 5 d'abril a les 11 h també van assistir a la Catedral a l'ofici de la Pasqua, en què l'arquebisbe imparteix la benedicció papal, per comunicar-nos que Crist ha ressuscitat i l'al·leluia pasqual ressona al temple.

La Junta Directiva de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat, en la reunió ordinària el 28 d'abril de 2015, va aprovar per unanimitat concedir el nomenament de president honorari de la Congregació a monsenyor Miquel Barbarà Anglès. Aquesta distinció és un premi molt merescut com a reconeixement a la seva tasca de president, durant molts, anys de la nostra Congregació.

Estem molt orgullosos del nostre blog, creat i actualitzat constantment pel Sr. Daniel Pallejà. Us recomano que el visiteu per gaudir-ne per la gran qualitat amb què que està fet.

El 7 de maig vam ser convidades pel capità de vaixell Sr. Antonio Bergoñós González, comandant naval de Tarragona, a una conferència que va impartir el també capità de vaixell Sr. Juan Escrigas Rodríguez (Força d'Acció Marítima).

El 7 de juny es va celebrar la festivitat de Corpus Christi. Una representació de la Junta va assistir a la celebració de l'Eucaristia, acte organitzat pel Capítol de la Catedral i presidida per l'arquebisbe. A continuació van participar en la processó pels carrers del nucli antic de la ciutat. Portaven la bandera principal la Sra. Helena de Lamoga, i com a cordonistes, les Sres. Montse Domènech i Gemma Brunet, acompanyades de la priora, Sra. M. Dolores Nolla; la vicepriora, Sra. Dolors Fontana, i la secretària, Sra. M. Antònia Blanco.

En acabar el dia ens van donar la trista notícia que una congreganta de solament 31 anys, la Sra. Mariona Joglar Huber, se n'acabava d'anar cap al cel. No tenim paraules per explicar la pena que sentim i vam poder acompanyar la família en aquest difícil tràngol de la mort. Un gran exemple de lluita, superació, de saber viure amb amor i per amor. Que la Mare de Déu de la Soledat la guardi per sempre al seu costat.

El 20 de juny la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat vam celebrar la diada conjunta de l'entitat. Es va oficiar la santa missa, presidida pel prior, Mn. Josep Queraltó, a la qual van assistir senyores de la Junta de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat, en representació de la Confraria. Va acompanyar els cants la Coral Augusta.

La nostra Congregació va atorgar un escut d'argent al grup d'arregleradores com a reconeixement a la seva tasca en les processons de Divendres i Dissabte Sant. Va recollir el premi la Sra. Inés Solé Guillén, a la qual se li va atorgar la medalla de l'entitat amb el cordó vermell perquè és la cap del grup. La Sra. Solé va donar les gràcies en nom de totes amb aquestes paraules:

“Distingides Senyores de la Junta de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Mare de Déu de la Soledat,

Vull agrair en nom de totes les arregleradores i en el meu propi aquest reconeixement a la nostra tasca al llarg d'aquest anys, de les actuals, de les nostres predecessores i d'aquelles que vindran. És la nostra petita contribució a la Congregació i, sense cap mena de dubte, ho hem fet i ho fem seguint el vostre exemple. Gràcies per transmetre'ns els valors i l'estima a la Congregació i moltes gràcies per la vostra excel·lent aportació, any rere any, a la Setmana Santa de la nostra ciutat.

Per nosaltres, les arregleradores, de les quals tinc el privilegi de ser la cap, és tot un orgull i un honor poder ajudar-vos en la vostra sempre lloable tasca, i així, admirant-vos, seguirem sumant-nos als vostres esforços. Moltes gràcies.”

El 28 de juny l'Associació Setge de Tarragona ens va convidar a l'acte en record al setge, assalt i ocupació de la nostra ciutat.

Acceptant el suggeriment dels organitzadors, vam fer una ofrena foral institucional dipositant un ram de flors al peu del monument en homenatge als herois que van morir en aquesta massacre.

La nostra banda va homenajar, junt amb els diferents grups de timbalers de les altres confraries, els defensors i habitants de la ciutat que fa 204 anys van patir el martiri i l'ultratge a mans de les tropes napoleòniques. Al Pla de la Seu es van encendre espelmes mentre a la Catedral tocaven les campanes a mort.

A mitjans d'estiu vam rebre una notícia que ens va entristir, ja que vam sentir moltíssim la mort del Sr. Pere Boada, vocal de junta de la Germandat de l'Ecce-Homo que va marxar a la casa del Pare. Volem transmetre el nostre més sentit condol a la seva família i el nostre més profund respecte.

El 22 de juliol, dia de santa Magdalena, vam assistir a l'acte organitzat pel Gremi de Pagesos a l'església de Sant Llorenç. Va començar amb un solemne ofici d'acció de gràcies per la commemoració del 75è aniversari de la Reconciliació de l'Església (restitució per a ús eclesial) l'any 1940, gràcies a les obres de rehabilitació, passada la Guerra Civil, dutes a terme per l'arquitecte Josep M. Jujol Gibert, de ca l'Abadessa. L'ofici va ser presidit per l'Excm. i Rvdsm. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol i Balcells, acompanyat pel canonge de la Catedral, Mn. Josep Queraltó.

El 23 de juliol vam ser convidades oficialment pel comandant naval Sr. Antonio Beragoños González al I Sopar de Gala de les Quatre Marines, que va tenir lloc al Tinglado núm.1 del Port de Tarragona.

Amb aquest darrer acte la Junta Directiva va donar per finalitzades les activitats i vam quedar de trobar-nos a principi de setembre per començar a preparar totes les activitats previstes.

Felicitem la Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió, que va celebrar el 75è aniversari de la seva fundació i en especial el president, Sr. Josep Francesc Ferrer Val.

El 15 d'octubre ens vam aplegar en una trobada totalment informal les dues Juntes de la Congregació de la Sang per un pla a seguir i treballar conjuntament en la Comissió Mixta que regula el funcionament de les dues Congregacions, sobretot en la qüestió econòmica per al manteniment de les despeses comunes.

El 5 de novembre de 2015 vam celebrar a l'església de Natzaret conjuntament amb la Congregació de la Sang, una missa de difunts anual en record de tots els congregants difunts, especialment en record dels qui van anar a la casa del Pare aquest darrer any.

El 13 de novembre de 2015, organitzada per l'Agrupació Setmana Santa de Tarragona, va tenir lloc l'entrega de premis a la fidelitat a l'Aula Magna del Centre El Seminari.

Aquest any la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat va concedir molt merescudament el premi a una persona molt estimada per totes nosaltres, el Sr. Albert Vallvé Navarro.

L'Albert, a més a més de ser un bon amic de totes nosaltres i de tenir una esplèndida carrera professional i política, va portar el pas de la Mare de Déu de la Soledat quan encara anava amb rodes. I com ell mateix diu: "Els portants de la Soledat tenen una especial devoció d'exclusivitat que vetllen com el més valuós del seu patrimoni espiritual." Sempre ha estat un dels enamorats d'aquest estrany fenomen que agrupa el personal masculí excepcionalment, sempre al pas de Maria. I tot el que fa és per a la major glòria de la Mare de Déu.

Li va entregar el premi la priora de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, la Sra. M. Dolores Nolla Tapias.

Va actuar de presentador de l'acte el Dr. Sabaté i Bosch, cronista oficial de l'ASST, que va glossar amb unes paraules molt emotives els nostres homenatjats.

L'Agrupació va distingir amb el màxim guardó l'alcalde de Tarragona, el Sr. Josep Felix Ballesteros, per la seva constant entrega i participació en la Setmana Santa.

El 27 de novembre vam encetar conjuntament amb la Reial i Venerable Congregació de la Sang de Nostre Senyor Jesucrist un cicle de conferències amb el nom genèric de Les Conferències de la Sang. Aquesta primera edició va ser dirigida pel Sr. Francesc Roig i Queralt, director de Càritas Diocesana de Tarragona.

El 18 de desembre de 2015 va tenir lloc el Concert de Nadal Solidari amb l'actuació del cor infantil Estels i Cor Jove de l'Schola Cantorum dels Amics de la Catedral de Tarragona. Aquest concert va ser organitzat per totes dues congregacions.

També coincidint amb el concert es va demanar a tots els assistents que aportessin productes alimentaris i d'higiene personal per entregar solidàriament a Càritas.

El 17 de novembre de 2015 va traspasar a la casa del Pare l'exportant i amic Sr. Francisco Molina Talavera. La Junta Directiva sentí la seva mort i el van tenir present en el seu record per aquesta sentida pèrdua.

El 30 de novembre de 2015 ens rebia en audiència l'arquebisbe al Palau Arquebisbal. Hi van ser presents totes les membres de la Junta de la Soledat menys les senyores Blanco i Fontana, que van excusar l'absència perquè eren fora de la ciutat.

Va ser una reunió distesa i molt agradable en què Mn. Queraltó, president de la Congregació, va explicar que el motiu de la visita de cortesia no era cap altre que presentar-li els nostres respectes i oferir-li el suport de tota la Junta. També li vam voler desitjar unes bones festes de Nadal.

En finalitzar vam acompanyar el Sr. Arquebisbe a la celebració de l'eucaristia a la capella privada del Palau Arquebisbal.

El 17 de gener vam rebre la malaurada notícia de la pèrdua del Sr. Joan Antoni Porqueras Musté, que va ser durant molts anys membre de la Junta Directiva de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang. Expressem el nostre condol més profund a tota la seva família i demanem que gaudeixi del repòs etern i que el Sant Crist de la Sang l'aculli al cel.

El 23 de gener de 2016 vam sentir en l'ànima la pèrdua de la congreganta Sra. Josefa Jané Veciana, vda. Sanromà, esposa de l'antic subprefecte.

Era una gran senyora molt admirada i respectada, sempre fidel a la nostra Congregació. Sentirem que ja no ens acompanyi, però el seu somriure i l'amabilitat són presents en el nostre record per l'estima que li professàvem. La tindrem present en les nostres oracions i sabem del cert que la Mare de Déu de la Soledat i el Sant Crist de la Sang l'acolliran en els seus braços. Ens deixa una profunda tristesa pels llaços d'afecte que ens unien.

El 29 de gener de 2016 Mn. Rafel Serra Abellà, delegat de Litúrgia de l'Arquebisbat de Tarragona, va oferir una conferència titulada "Sentit de la dedicació dels altars" a l'església de Natzaret. Aquesta xerrada es va fer amb motiu de la dedicació de l'altar de Natzaret que va tenir lloc el 14 de març, acte presidit per l'arquebisbe en ocasió del tancament del 75è aniversari de la benedicció del Sant Crist de la Sang (1940-2015).

El 20 de febrer d'enguany vam celebrar un concert de l'OCT (Orquestra de Cambra de Tarragona). Aquest acte va ser organitzat conjuntament per la nostra Congregació i la de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostres Senyor Jesucrist, el Capítol de la Catedral, el Conservatori de Música, l'Agrupació de Setmana Santa de Tarragona, la Cervesa Rosita i la Fundació Privada Mútua Catalana.

El 27 de febrer de 2016 la priora de la Congregació va ser convidada a la presa de possessió del nou abat de Poblet, fra Octavi Vilà Mayo, que va rebre la benedicció abacial de mans de fra Mauro-Guiseppe Leopori, abat general de l'orde cistercenc a la basílica del monestir de Poblet.

El 6 de març, amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, el Bisbat de Lleida va autoritzar una processó amb el Sant Crist de la Granadella. Hi vam acudir com a convidada la Junta i també la nostra banda de tambors.

Volem tenir un record per a les famílies de totes les congregantes tan estimades que han mort aquest darrer any. Desitgem que hagin trobat en els braços de la benaurada Mare de Déu de la Soledat el repòs etern i demanem una pregària per totes perquè les encomanin a la misericòrdia del Senyor. Com Jesús diu: "Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà" (Jn 11,25).

De la mateixa manera tenim un record molt especial per a la congreganta Sra. Isabel Berrocal Amela, persona molt apreciada per la nostra Congregació, tant per la seva vinculació com per la col·laboració desinteressada i el seu constant acompanyament en tot allò tenia a veure amb la Soledat.

El 13 de febrer van tenir lloc les Visions 2016. Les organitzava l'ASST i la nostra Confraria va convidar la Pontificia, Real e Ilustre Cofradía de Nuestro Padre Jesús en el Doloroso Paso del Prendimiento y Esperanza de la Salvación de las Almas, coneguda popularment com Cofradía

California de la ciutat de Cartagena (Múrcia). Van representar aquesta agrupació l'Hermano Mayor, Juan Carlos de la Cerra, i José Carlos Martínez Losada, gran amic de la Congregació de la Soledat.

Finalment, un any més, reconeixem l'intens treball i la dedicació a les insignes persones que escriuen a la revista, a les persones que hi aporten fotografies i a tots els anunciants que econòmicament i a pesar de patir una greu crisi continuen donant-nos suport. Gràcies a aquest esforç fan possible que aquesta publicació es dugui a terme. Moltíssimes gràcies.

Com sempre, la Junta Directiva està a disposició de tots els membres de la Congregació que ho desitgin per a qualsevol pregunta o dubte que tinguin, així com per a problemes que puguin sorgir. També us recordem que els canvis personals que realitzeu els comuniqueu a la Congregació per tal d'actualitzar les vostres dades.

Aquest any hem tingut 37 altes, entre congregantes i aspirants i 8 baixes per defunció.

La Congregació de la Soledat va firmar el 2 de febrer de 2015 un conveni de col·laboració amb l'AHAT que va permetre digitalitzar la documentació que es trobava dipositada i es conservava a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona.

A punt de concloure aquesta memòria, només em queda desitjar-vos una bona Pasqua a tothom i encoratjar-vos a participar en tots els actes que se celebrin a les parròquies i a la Catedral de Tarragona.

Volem demanar a totes les congregantes i a tothom que tingui fotografies o documents antics de la Congregació de la Soledat que ens els faci arribar al nostre correu electrònic: arxiusoledat@gmail.com. Agraïrem molt la vostra col·laboració, ja que d'aquesta manera podrem completar l'arxiu de la Congregació i disposar de la nostra història amb imatges.

Per últim i si ho desitgeu, podríem reduir el nombre d'opuscles que us enviem per família, cosa que us agrairíem, ja que suposaria un important estalvi per a la Congregació. Si us plau, feu-nos-ho saber mitjançant un correu electrònic a aquesta adreça: tarragonasoledad@gmail.com.

Moltes gràcies.

Banda i portants DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT _____

Banda: Isa Mora, Montse Mallafré, Marta Nadal, Míriam Salvadó, Clara Matas, Aida Bonillo, Marta Bonillo, Txema Solichero, Georgina Fortuny, Marc Nadal, Cristian Molina, Baldo Osorio A., Marina Molina, Eduard Garcia, Ruth Pons, Neus Molina, Marc Neguillo, Édgar Sánchez, Hugo Mesalles, Araceli Salvadó, Montse Blanch, Neus Alabart, Laura Mallafré, Pilar Gázquez, Yolanda Alabart, Judith Garcia, Albert Ventosa, Pol Masdeu, Aleix Cabré, Naiara Sánchez, Abril González, Adrià Olivé, Montse Salvadó, Dylan Salvadó, Víctor Martín, Arnau Garcia, Jordi Queral, Guiu de los Ríos, Juan C. Sánchez, Joan Salvadó M., Guille Torres, Josep E. Bria, Ramon Batista, Jordi Mallafré G., Sara Martínez, Aleix Olivé, Cristina Osorio, Biel Gasol, Oriol Garcia, Neus Osorio, Álvaro.

Portants: Faustí Garcia, José A. Carrasco, Jorge Martínez, Lluís Malpartida, David Garcia, Antoni Pons, Àngel Aleandre, Jordi Mallafre, Albert Romeu, Jordi Romeu, Manel Garcia, Víctor Martín, Joan Fortuny, Baldo Osorio, Jordi Salvadó A., Borja Sastre, Eduard Cortés, Aleix Galan, Gabi Molina, Joan Salvadó V., Jaume Pijuan, Alfredo González, Manel Corbacho, Joan Matas, Ricardo Corbacho, Salvador Olivé, Miquel A. Alabart B., Jordi Salvadó M., Jordi Salvadó V., José L. Giménez, Joan Salvadó M., Juan C. Sánchez. , José Herrera, Maurici Preciado, Dídac Garcia, Lluís Colet.

Noies portants DE LA SOLEDAT

1 Montserrat Salvadó Carrasco, 2 Araceli Salvadó Carrasco, 3 Montserrat Mallafré Gázquez, 4 Pilar Gázquez Jurio, 5 Neus Molina Vilaró, 6 Marina Molina Vilaró, 7 Yolanda Alabart Segura, 8 Neus Alabart Segura, 9 Ruth Pons Romeu, 10 Míriam Salvadó Agustín, 11 Isabel Morra Estelles, 12 Carla Bria Moncusí, 13 Marta Bonillo Segalà, 14 Aida Bonillo Segalà, 15 Marta Nadal Carro, 16 Clara Matas Roselló.

“¿Què és això? Avui hi ha un gran silenci a la terra; un gran silenci i solitud. Un gran silenci, perquè el rei dorm. La terra s’ha esgarriat i ha restat immòbil, perquè Déu s’ha adormit en la carn i ha ressuscitat els qui dormien feia segles. Déu ha mort en la carn i ha desvetllat els de l’abisme.”

Estimat Sr. Arquebisbe,

Estimades congregantes de la Congregació de Senyores sota l’advocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat

Estimats i germans i germanes,

Aquest dissabte és diferent dels altres dissabtes de l’any. Aquest dissabte es troba al centre i al cor de la nostra fe: és el *Dissabte Sant*, encastat en el tridu pasqual de la mort i resurrecció de Jesús com un temps dens de sofriment, d’espera i d’esperança.

Es un sábado de gran silencio, vivido en el llanto de los primeros discípulos que tienen aún en el corazón las imágenes dolorosas de la muerte de Jesús, leída como el fin de sus sueños mesiánicos.

Es también el sábado de María, virgen fiel, arca de la alianza, Madre del amor.

El Sábado Santo, la Madre de Dios se sintió sola, con una soledad terrible, comparable a la que momentos antes había sentido Jesús al exclamar en la cruz: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»

Es cierto que la Virgen creía firmísimamente en la resurrección de su Hijo; pero esta creencia, como observa san Bernardo, en nada se opone a los sufrimientos agudísimos ante la pasión de su Hijo; lo mismo que Éste pudo sufrir y sufrió, aun sabiendo que había de resucitar.

Ella vive su Sábado Santo en las lágrimas, pero a la vez en la fuerza de la fe, sosteniendo la frágil esperanza de los discípulos.

Es en este sábado —que está entre el dolor de la cruz y el gozo de la Pascua— en el que los discípulos experimentan el silencio de Dios, el abatimiento de su aparente derrota, la dispersión debida a la ausencia del Maestro, que a los hombres les parece que está prisionero de la muerte.

Es en este sábado en el que María vela en la espera, cuidando la certeza en la promesa de Dios y la esperanza en la potencia que resucita a los muertos.

María, virgen fiel, nos ayuda siempre a redescubrir la primacía de la iniciativa de Dios y de la escucha creyente de su Palabra; en la esposa de las bodas mesiánicas podremos percibir el valor de la comunión que nos une como Iglesia mediante el pacto sellado por la sangre de Jesús y profundizaremos la esperanza del Reino que debe venir; María, madre del Crucificado, nos conduce a repensar la caridad, por la cual Él se entregó a la muerte por nosotros, la caridad que es el distintivo del discípulo y de donde nace la Iglesia del amor.

El Viernes Santo, después de la muerte de Jesús, el discípulo Juan «recibió a María como algo propio» (Jn19, 27), en su corazón y en su *casa*.

No resulta fácil imaginar lo que quiere decir esto de que la recibió en su casa: ¿se trata de una casa en Jerusalén? ¿O de un simple lugar de apoyo para los peregrinos de Galilea a Jerusalén en ocasión de la Pascua?

Tratemos de entrar en esta casa donde la Madre de Jesús vive su *Sábado Santo* y de iniciar, con el permiso de Juan, un diálogo con ella. Un diálogo hecho ante todo de contemplación de su modo de vivir este momento dramático.

Contempla a María: permaneció en silencio al pie de la cruz en el inmenso dolor de la muerte del Hijo y permanece en silencio en la espera sin perder la fe en el Dios de la vida, mientras el cuerpo del Crucificado yace en el sepulcro.

En este tiempo que está entre la oscuridad más densa —« toda la región quedó en tinieblas» (Mc 15,33)— y la aurora del día de Pascua —«Y muy temprano, el primer día de la semana, al salir el sol» (Mc 16,2)—, María revive las grandes coordenadas de su vida, coordenadas que hemos meditado en su corona dolorosa y que caracterizan su peregrinación en la fe.

Justamente así ella nos habla al corazón, a nosotros, peregrinos en el *Sábado Santo* de la historia hasta que llegue el domingo sin ocaso.

Ella, en el sábado de la ausencia y de la soledad, es y permanece la Madre del amor y nos obtiene la consolación que tanto necesitamos.

En este momento, María, nos atrevemos a preguntarte: ¿Qué sentido tiene tanto sufrimiento tuyo? ¿Cómo puedes permanecer mientras los amigos de tu Hijo huyen, se dispersan, se esconden? ¿Cómo logras dar sentido a la tragedia que estás viviendo?

Me parece que tú nos respondes de nuevo con las palabras de tu Hijo: «Si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto» (Jn 12, 24).

Nosotros no sabemos, María, qué tipo de consolación profunda te ha sostenido en tu Sábado Santo. Pero estamos seguros de que Quien te ha concedido tan grandes dones en momentos decisivos de tu existencia te ha sostenido también en aquel día, en continuidad con todas las gracias precedentes.

La fuerza del Espíritu, presente en ti desde el inicio, te ha sostenido en el momento de la oscuridad y de la derrota aparente de tu Jesús. Tú has recibido el don de poder confiarte hasta el fondo en el designio de Dios y has reconocido en tu intimidad su potencia y su gloria.

Así, tú nos enseñas a creer también en las noches de la fe, a celebrar la gloria del Altísimo en la experiencia del abandono, a proclamar la primacía de Dios y a amarlo en sus silencios y en las derrotas aparentes.

Intercedeiu per nosaltres, Mare de Déu de la Soledat, a fi que no ens manqui aquella consolació que sosté nostra fe i feu que una llavor de mostassa faci brotar un arbre capaç d'oferir refugi als ocells del cel (cf. Mt 13,31-32).

Tú, María, has aprendido a aguardar y a esperar. Has aguardado con confianza el nacimiento de tu Hijo proclamado por el ángel, has perseverado creyendo en la palabra de Gabriel aún en los períodos largos en los que no pasaba nada, has esperado contra toda esperanza bajo la cruz y hasta el sepulcro, has vivido el Sábado Santo infundiendo esperanza a los discípulos perdidos y desilusionados. Tú obtienes para ellos y para nosotros la consolación de la esperanza.

Tú, Madre de la esperanza, has tenido paciencia y paz el Sábado Santo y nos enseñas a mirar con paciencia y perseverancia aquello que vivimos en este sábado de la historia, cuando muchos, incluso cristianos, están tentados de no esperar más en la vida eterna y ni siquiera en el retorno del Señor. La impaciencia y el apuro característicos de nuestra cultura tecnológica hacen que nos resulte insoportable cualquier retraso en la manifestación develada del designio divino y de la victoria del Resucitado.

Nuestra poca fe al leer los signos de la presencia de Dios en la historia se traduce en impaciencia y fuga, exactamente como les ocurrió a los dos de Emaús que, aún puestos frente a algunas señales del Resucitado, no tuvieron la fuerza de esperar el desarrollo de los acontecimientos y se fueron de Jerusalén (cf. Lc24, 13 ss.).

Nosotros te pedimos, Madre de la esperanza y de la paciencia: ruega a tu Hijo que tenga misericordia de nosotros y nos venga a buscar en el camino de nuestras fugas e impaciencias, como lo ha hecho con los discípulos de Emaús. Ruega que una vez más su palabra nos haga arder el corazón (cf. *Lc* 24, 32).

Intercediu per nosaltres, Mare de Déu de la Soledat, a fi que visquem el temps amb l'esperança de l'eternitat, amb la certesa que el dissenyi de Déu sobre el món es complirà en el seu moment i nosaltres podrem contemplar amb goig la glòria del Ressuscitat, glòria que és ja present, encara que de forma velada, en el misteri de la història.

Tú conoces, María, probablemente por experiencia personal, cómo la oscuridad del Sábado Santo puede penetrar hasta el fondo del alma aun en el compromiso total de la voluntad al designio de Dios.

Tú nos obtienes siempre, María, este consuelo que sostiene el espíritu sin que tengamos conciencia, y nos darás, a su debido tiempo, la visión de los frutos de nuestro “aguantar”, intercediendo por nuestra fecundidad espiritual. ¡Uno nunca se arrepiente de haber seguido amando!

Entonces nos daremos cuenta de haber vivido una experiencia semejante a la de Pablo, que escribía a los corintios: «la muerte actúa en nosotros, y la vida en vosotros» (*2 Cor* 4, 12).

Tú, María, eres la Madre del dolor, Tú eres la que no cesa de amar a Dios a pesar de su ausencia aparente, y la que en Él no se cansa de amar a sus hijos, cuidándolos en el silencio de la espera. En tu Sábado Santo, María, eres el ícono de la Iglesia del amor, sostenida por una fe más fuerte que la muerte y viva en la caridad que supera todo abandono.

¡María, consigue para nosotros el consuelo profundo que nos permita amar aún en la noche de la fe y de la esperanza y cuando nos parece que ya ni siquiera se ve el rostro del hermano!

Tú, María, nos enseñas que el apostolado, la proclamación del Evangelio, el servicio pastoral, el compromiso de educar en la fe, de engendrar un pueblo de creyentes, tiene un precio, se paga caro: es así que Jesús nos ha adquirido: no con bienes corruptibles, como el oro y la plata, sino con su sangre preciosa (cf. *1 Pe* 1, 18-19).

Mare de Déu de la Soledat, doneu-nos a nosaltres i a tots els qui us diuen Mare l'íntima consolació de la vida que accepta de bon grat pagar, en unió amb el cor de Crist, aquest preu de salvació.

Feu que la nostra petita llavor accepti morir perdonar molt de fruit!

Mons. Manuel Fanjul García
Director de publicacions de la Conferència Episcopal
Director de Llibres Litúrgics

Sóc la Georgina Gual, alumna de 2n Bat i des del primer moment que vaig haver d'escollir el tema del meu treball de recerca vaig tindre clar que tractaria sobre la Setmana Santa de Tarragona, en concret sobre la incorporació de la dona i el seu paper.

I el vaig triar perquè des de ben petita participo a la Setmana Santa amb la meva confraria, el Gremi de Marejants. Vaig observar que hi havia moltes dones que participaven en els actes de la Setmana Santa i em va sorgir el dubte si aquest gran nombre quedava reflectit en una participació important i protagonista en els òrgans de govern així com en les bandes, arregladors... etc, o si es limitava simplement a donar volum a les files. I aquesta és la pregunta que em vaig plantejar, perquè és el que passa a la meva confraria.

El treball se centra especialment en el paper de la dona en la Setmana Santa Tarragonina i volia donar resposta a les qüestions següents:

1. Veure quan va començar a participar-hi, quina va ser la motivació i la seva evolució.
2. Investigar quines han estat les tasques de la dona dins la Setmana Santa al llarg dels anys.
3. Entendre la importància de la dona en la Setmana Santa tarragonina, una vegada superades les dificultats anteriors.

El treball s'estructura en dues parts: la teòrica i la pràctica. Respecte a la part pràctica està formada per cinc entrevistes i una enquesta. Les entrevistes les he fet a tres presidentes de confraries: la Germandat del Sant Ecce-Homo, la Congregació del Descendiment de la Creu i la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, i a l'expresidenta de la Secció de Dones de la Pietat. També he realitzat una última entrevista al president de l'Agrupació d'Associacions de la Setmana Santa de Tarragona. L'enquesta ha estat realitzada a persones més grans de setze anys que pertanyen a una confraria.

Del treball de camp les conclusions extretes són les següents:

Al principi de la Setmana Santa no estava permès que la dona sortís a les processons destapada, és a dir, havia de sortir com a penitent. Evidentment tampoc no estava ben vist que la dona formés part d'una junta i tingués veu i vot dins les confraries, d'acord amb la societat d'aquell moment. Tot i això, avui en dia hi ha algunes confraries que mostren reticències a l'hora de situar la dona en càrrecs directius, fins i tot a l'hora d'integrar-les plenament dins la confraria.

Les confreres han desenvolupat una tasca important en la història de les confraries des d'un paper ocult, supeditat als homes, però fonamental per a elles. Les dones han hagut de demostrar que estaven capacitades per accedir a un càrrec directiu; en canvi, en els homes es dona per segur que poden dur a terme aquesta funció.

L'evolució de la dona no ha estat ràpida, però cada vegada hi ha més dones a les confraries i, tot i que no estan prou representades, formen part d'algunes juntes i presidències. Aquest fet és molt contradictori si ens fixem en els actes, ja que tot i haver més homes allistats a les confraries en els actes propis, com ara la processó de Divendres Sant o els diferents viacrucis, acostumem a trobar-hi més dones que homes. A més, van acompanyades dels seus fills, la qual cosa afavoreix la Setmana Santa tarragonina.

Possiblement tot això s'explica perquè la incorporació de la dona a la Setmana Santa és molt més tardana, i fins llavors només figuraven homes a les llistes de confreres.

La Congregació de la Mare de Déu de la Soledat trenca d'alguna manera tots els esquemes, ja que està formada únicament per dones i en una gran quantitat; per tant, fan pujar la mitjana. A més a més, és l'única congregació de l'Estat Espanyol formada exclusivament per dones de la qual tenim coneixement.

Tornant enrere, es pot veure que la Setmana Santa va tenir un període en el qual la participació dels confreres baixà bastant i és, gràcies a la dona i a la seva persistència, que avui en dia es manté i seguirà creixent amb els anys. Per tant, es podria dir que les dones l'han fet ressorgir.

També cal dir que la ciutadania afavoreix aquest recorregut, ja que hem comprovat que està molt implicada en aquesta festivitat.

Entrevista a María Dolores Nolla Tapias, priora de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat.

— **Quin és el funcionament de la confraria?**

Nosaltres som una congregació una mica atípica. Les altres congregacions que tenen presidentes o només eren masculines amb una secció i aquella secció era un apèndix, o ja eren mixtes al naixement perquè són més modernes. El nostre cas és molt especial. És la Sang i té dues congregacions autònomes. Germanes però autònomes, no independents. Per problemes eclesiàstics hi va haver una senyora de la congregació molt valenta i amb molta decisió i possibilitats econòmiques i socials que va aconseguir que la congregació es dividís en dues, com t'he dit: la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat. Totes dues formen la Sang. Som l'única congregació de la ciutat que és senzillament canònica visible, depenem directament de l'església. Els senyors tenen un perfecte i uns sotsperfecte i nosaltres tenim una priora amb veu i vot. Però el 1876 l'església va deixar com a president el mateix perfecte de la Sang, o sigui, que l'únic senyor que tenim a la Congregació, però que no és congregant nostre, és el president. Per això el meu càrrec no és de presidenta, sinó de priora i el càrrec de la priora és vitalici. La nostra finalitat és l'adoració a la Mare de Déu i al Sant Crist.

Georgina Gual
Estudiant de 2n de BAT

Adorables “defectes” de Jesús

Fidelitat 2015: ALBERT VALLVÉ NAVARRO

En algun lloc que ara no recordo, vaig recollir a corre cuita fins a uns quants “adorables defectes” de Jesús. De seguida els vaig apuntar com a nota interessant en un tovalló de paper —talment com si fos el contracte de Messi— i encara no els he acabat de transcriure.

Per això, m’ha semblat que ha de ser positiu reflexionar una miqueta a l’entorn del que pot ser allisonador per a tots nosaltres, que escoltem sovint la paraula de Déu i la del Senyor en les lectures de l’assemblea dels cristians i sovint no acabem d’entendre el que ens proposa com a exemple a seguir: Jesús és l’exemple que ens porta al Pare.

D’aquí que en l’acte d’atorgament dels premis a la fidelitat vaig creure convenient presentar-los, degudament documentats, perquè el valor de la paraula escrita no sigui com aquelles fulles d’aquesta tardor que, caigudes del arbre, aviat se les emporta el vent:

1. *Vol que li repeteixin les coses, com aquella viuda de la paràbola del jutge injust*

“En una ciutat hi havia un jutge que no tenia temor de Déu ni consideració pels homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l’anava a trobar sovint i li deia:

— Fes-me justícia contra l’home amb qui tinc un plet.

Durant molts dies el jutge no en feia cas, però finalment va pensar: “Jo no tinc temor de Déu ni consideració pels homes, però aquesta viuda m’amoïna tant que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més.”

I el Senyor va afegir:

Fixeu-vos què diu aquest jutge, que és injust. Déu no farà justícia als seus elegits que clamen a ell de nit i de dia? Creieu que els tindrà esperant? Us asseguro que els farà justícia molt aviat.”¹ (Lc.18, 2)

2. *Tira la casa per la finestra — és “malversador” fins a l’extrem*

“Ningú no té un amor més gran que el que dóna la vida pels seus amics.”² (Jn. 15, 13)

3. *Té mal gust, com quan diu del Pare*

“No m’heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres...”³ (Jn. 15, 16)

1 *La Bíblia. BCI. Bíblia Catalana Interconfessional.* Associació Bíblica de Catalunya, Editorial Claret, Societat Bíbliques Unides. Barcelona 1997. Lc. 18, 2.

2 *La Bíblia. BCI. Bíblia Catalana Interconfessional.* Associació Bíblica de Catalunya, Editorial Claret, Societat Bíbliques Unides. Barcelona 1997. Jn. 15, 13.

3 *La Bíblia...* Jn. 15, 16

4. *És ambiciós, ho vol tot:*

“Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi.”⁴ (MT. 16, 24)

5. *És gelós*

“Si algú ve a mi i no m’estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, fins i tot que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu.”⁵ (Lc. 14, 26)

6. *Fa el ronsa*

Aparentment —“calmós, lent, tardà, romancer,...”— sobretot quan el cridem, o almenys així ens ho sembla.

7. *Fa el sord*

Aparentment “tranquil, calmós,” etc.

8. *Vol ser sempre el primer*

“Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.”⁶ (MT. 19, 21)

9. *Vol fer la seva*

Potser perquè la seva és la millor i perquè té raó, encara que nosaltres en dubtem.

10. *Parla arreu*

Encara que nosaltres no l’escoltem enlloc.

11. *Es fixa en tot*

“[...] No hi ha res de secret que no s’hagi de revelar, ni res d’amagat que s’hagi de saber.”⁷ (MT. 10, 26)

4 La Bíblia... Mt. 16, 24.

5 La Bíblia... Lc. 14, 26

6 La Bíblia... Mt. 19, 21.

7 La Bíblia... Mt. 10, 26.

12. ***Busca que l'estimin***

“Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament.”⁸ (MT. 22, 37)

13. ***De vegades agafa les coses sense permís***

Perquè sap que són seves.

14. ***Demana el que vol amb molta insistència***

I no ens deixa en pau fins que ho aconsegueix.

15. ***Va amb males companyies***

“Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors?”⁹ (MT. 9, 11)

16. ***Té mala memòria i torna a perdonar una i altra vegada***

“No et dic set vegades, sinó setanta vegades set.”¹⁰ (Mt. 18, 22)

17. ***No sap matemàtiques***

Per una ovella en deixa noranta-nou.

18. ***No li emporta anar a la presó***

I es tanca en el sagrari, “presó d'amor”.

19. ***Com que és etern, no té pressa, espera***

I a nosaltres ens desespera.

20. ***No és previsor, no prepara el futur***

“No us preocupeu, doncs, pel demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.”¹¹ (Mt. 6, 34)

21. ***No pensa a fer carrera***

8 *La Bíblia...* Mt. 22, 37.

9 *La Bíblia...* Mt. 9, 11.

10 *La Bíblia...*Mt. 18, 22.

11 *La Bíblia...*Mt. 6, 34.

“[...] i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l’home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir...”¹² (MT. 20, 27-28)

22. *És mal economista*

S’emociona amb dos rals, com amb l’almoina de la viuda pobre i no valora el bitllet dels rics:

—Us asseguro que aquesta viuda pobre ha tirat el tresor més gran que tots els altres”¹³ (Mc. 12, 43)

23. *Seria un fracàs com a polític*

Perquè parla més de deures que de drets.

24. *És un mal venedor*

“Si algú vol venir amb mi ...que prengui la seva creu i que em segueixi”¹⁴ (MT. 16, 24)

25. *Com a comerciant de seguida s’hauria arruïnat*

Com quan dona vi per aigua a les noces de Canà:

“El tercer dia es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s’acabava, la mare de Jesús li diu:

— No tenen vi.

Jesús li respon:

Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meua hora.

La seva mare diu als servidors:

Feu tot el que us digui.

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Tenien una cabuda d’uns cent litres cada una.

Els diu Jesús:

— Ompliu d’aigua aquestes piques.

12 La Bíblia...Mt. 20, 27-28.

13 La Bíblia...Mc. 12, 43.

14 La Bíblia...Mt. 16, 24.

Els les ompliren fins dalt. Llavors els digué:

Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.

Els li'n portaren. El cap de servei tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien tret. El cap de servei cridà al nuvi i li diu:

Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor.

Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell.¹⁵ (Jn. 2, 1-12)

26. *Tampoc com a empresari no tindria gaire futur*

Perquè valora més el qui no fa res que el qui treballa molt:

“Marta, Marta, estàs preocupada per moltes coses, quan només n’hi ha una que és necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa”¹⁶ (Lc. 10, 41-42)

27. *Deixa els llums encesos allà per on passa*

I si vaig fer aquesta exposició d’alguns dels “adorables defectes” de Jesús, la raó no va ser cap altra que la d’establir una mena de joc entre tots nosaltres en aquest acte de la fidelitat a la Setmana Santa, perquè del que es tractava era veure com encaixem alguns d’aquests “adorables defectes” de Jesús en el currículum que les senyores de la Soledat han preparat per atorgar enguany aquest guardó pel que fa a un dels seus col·laboradors.

Es tracta d’un tro gran quant als “adorables defectes de Jesús” que, posats a comparar, em sembla que els té també quasi tots, talment com títols professionals —advocat, API, gestor, membre de la Junta Directiva del col·legi, vicecònsol del Brasil, professor associat de la URV...—, distincions —amb creus i medalles—, participatiu en associacions —és de totes les de Setmana Santa, dels bibliòfils (certifico que me’l trobo molts matins dels diumenges passant revista al “mercadillo” del pla de la Seu i voltants), els gogistes, el seguici popular (Magí de les Timbales)...—, afeccionat a les antiguitats i polític fidel a Tarragona i a la UDC, que l’ha portat fins a Madrid, l’Ajuntament de la ciutat i la Diputació Provincial, o sigui, que l’Albert Vallvé Navarro, la persona escollida per la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat sota la Invocació de Nostre senyor Jesucrist, ben bé es pot emportar un bon plegat d’aquells “adorables defectes” perquè “vol que li repeteixin les coses, és malgastador, ha estat escollit, és ambiciós i ho vol tot, és gelós, fa el ronsa, fa el sord, vol ser sempre el primer, vol fer la seva, parla arreu, es fixa en tot, busca que l’estimin, de vegades agafa les coses sense permís”... M’aturo aquí perquè ja n’hi ha prou i perquè si avui les senyores de la Soledat l’han escollit a ell, no ha estat només per tot això

¹⁵ La Bíblia... Jn. 2, 1-12.

¹⁶ La Bíblia... Lc. 10, 41-42.

que jo he fet públic, sinó perquè darrere de tot i ha una persona dedicada a servir durant molts anys des d'aquell moment que es començà a portar el pas a espatlles i ell fou un dels portants dins del misteri entre el *numerus classus* dels privilegiats.

La priora de la Congregació, María Dolores Nolla Tapias, lliurà aquest premi a la fidelitat a la Setmana Santa en l'acte solemne que tingué lloc el 13 de novembre de 2015 al Centre El Seminari, un premi que potser no serà l'últim amb què l'honorin altres associacions, però, ara per ara, és també un dels més importants.

Permeteu-me, per acabar, una darrera paràbola apòcrifa:

Una vegada hi havia un pare que tenia tres fills i volia premiar en la seva herència aquell que fes més bon ús dels diners. Llavors els cridà i donà a cadascun una minsa quantitat de diners perquè que poguessin omplir una habitació amb el que volguessin.

Posats a complir la voluntat del seu pare, un d'ells va cercar una mena de producte expansiu, com el cotó, i s'esforçà per omplir gairebé tot l'habitacle; l'altre maquinà omplir l'habitació amb garrafes d'aigua també fins quasi a vesar, però fou el tercer el qui s'emportà la herència perquè només va tancar les finestres i va esvair la foscor, omplint-ho tot de llum, amb un simple llumí.

És ben cert —i ningú ens ho podrà negar— que aquest col·laborador ens deixa, per a tots nosaltres i per als qui ens vindran darrere, l'“adorable defecte” de la llum encesa de la seva fidelitat a la Setmana Santa de Tarragona.

Que els espetecs, els trons i els llampecs del guardonat segueixin il·luminant el nostre camí i ressonant pel bé de Tarragona i la seva Setmana Santa.

PRESENTACIÓ DE L'OPUSCLE 2015

Digníssimes autoritats,
Sr. President i Prefecte,
Sra. Priora,
Junta Directiva i senyores congregantes de la Soledat,
Sr. President de l'Associació,
Directius i congregants d'altres confraries,
Senyores i senyors,

Primerament, voldria agrair a la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat la invitació a participar en

aquest acte, que és per a mi un veritable honor i un motiu de satisfacció personal com a tarragonina que em considero, encara que no hagi nascut aquí.

En acabar aquest acte, tots rebran un exemplar de l'opuscle de la Congregació editat amb motiu de la Setmana Santa del 2015. Per tant, la meua presentació serà breu, ja que aviat podran gaudir de la seva lectura pausada. Com és habitual, l'opuscle s'inicia amb l'apartat de salutacions: l'arquebisbe de Tarragona, Dr. Jaume Pujol; l'alcalde de la ciutat, Sr. Josep Fèlix Ballesteros; el president de la Diputació, Sr. Josep Poblet; el subdelegat del Govern a Tarragona, Sr. Jordi Sierra; el delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona, Sr. Joaquim Nin; el president del Port de Tarragona, Sr. Josep Andreu; el president del Consell Comarcal del Tarragonès, Sr. Frederic Adan; el president de l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarragona, Sr. Joaquim Julià; el prefecte i president delegat de la Sang, Mn. Josep Queraltó; la priora de la Congregació de la Mare de Déu de la Soledat, Sra. María Dolores Nolla.

El segon apartat de l'opuscle s'inicia amb el decret signat per l'arquebisbe de Tarragona sobre el funcionament de la Congregació. Seguidament es troba la Memòria anual de la Congregació, redactada per la Sra. Maria Antònia Blanco. Una aproximació a la funció de la banda i dels portants del pas de la Mare de Déu de la Soledat, del Sr. Joan Salvadó, precedeix la Conferència Quaresmal "Redimits amb la seva sang", que fou dictada per Mn. Josep Gil. El Dr. Josep Maria Sabaté aporta una semblança biogràfica de la Sra. Rosó Teixell Càcharo, metgessa i congreganta que ens va deixar sobtadament. La Sra. Àngels Ferrando publica un poema dedicat a la Mare de Déu de la Soledat. A continuació es reproduïx el text de la presentació de l'opuscle de l'any 2014, feta pel Sr. Rafael Gabriel, president d'honor de la Reial Societat Arqueològica Tarraconense. El Sr. Gabriel, a més, va fer una aproximació a la història de la Congregació de la Soledat en relació amb la Setmana Santa tarragonina. Mn. Josep Masdéu aporta una meditació sobre el Dissabte Sant. El Sr. Josep Ciurana rememora els vint-i-cinc anys que els portants del pas de la Mare de Déu de la Soledat el carreguen a espatlles. La Sra. Sílvia Sancho hi contribueix amb una reflexió sota l'epígraf "Perdona'ls, que no saben el que fan". El Dr. Josep Maria Sabaté fa una aproximació al paper de la dona jueva en temps de Jesús. El Sr. Daniel Pallejà aporta dades històriques sobre la construcció de la nova peanya del pas processional de la Congregació el 1905. De la seva banda, el Sr. Joan Menchon publica un tercer article sobre la iconografia cristiana de la ciutat, en aquest cas referent al sarcòfag paleocristià conegut com "del Pedagóg", trobat a la Necròpolis.

Finalitzat aquest apartat de diverses contribucions, es publica el programa d'actes previstos per a la Setmana Santa d'enguany. Continua l'opuscle amb el llistat de noms de membres de la Directiva i de les congregantes, les quals sumen un total de 1.169 dones. Finalitza amb un record de les congregantes desaparegudes. Cal destacar l'exquisida edició, la qualitat del paper en què ha estat imprès l'opuscle i en especial les fotografies, espontànies i bellíssimes. I un detall que potser s'oblida gairebé sempre: l'aportació dels anunciants, que fan possible la publicació.

Acabada la presentació de l'opuscle, a continuació farà una petita aproximació a l'origen de la devoció i de les representacions de la Mare de Déu de la Soledat, que he titulat "La Soledat de la Mare de Déu".

El dolor de Maria davant els patiments del seu Fill i la seva mort a la creu ha inspirat de sempre místics, poetes i artistes. Permetin-me que intenti aclarir una certa confusió que se sol produir entre tres advocacions i representacions de la Mare de Déu amb relació a la Passió de Nostre Senyor: la Mare de Déu dels Dolors, la Mare de Déu de la Pietat i la Mare de Déu de la Soledat. Són tres advocacions que fixen altres tants moments del patiment de Maria, però estan ben diferenciades. Com ja he dit, és freqüent la confusió entre totes tres, però en realitat les advocacions corresponen a moments diferents de la vida de Maria, tot i que consecutius.

Una és la Mare de Déu dels Dolors, coneguda també com Dolorosa, Mare de Déu de l'Amargura o Mare de Déu de les Angoixes. Maria es representa dempeus, al peu de la creu, on hi ha el seu Fill crucificat. Una altra advocació és la Pietat o Lamentació. En aquest cas Maria es troba asseguda al peu de la creu i sosté amb els seus braços el cos exànim de Crist, que acaben de baixar. La tercera advocació és la Mare de Déu de la Soledat. Representa Maria en l'espai de temps que va passar entre la sepultura de Jesús i la seva Resurrecció.

L'advocació de la Soledat de Maria té una ascendència molt remota. Segons una devota tradició, després d'haver sepultat el cos de Crist al sepulcre que Josep d'Arimatea havia cedit a tal fi, Maria es va retirar i va restar en solitud, recordant els turments patits pel seu Fill i esperant la seva gloriosa Resurrecció. La Mare de Déu hauria residit aquells dies en una petita capella situada davant del Calvari, completament sola. D'aquí vindria l'advocació de Mare de Déu de la Soledat. Segons alguns místics, Maria en la seva Soledat es podria comparar a una nova Mare de Déu de l'Esperança. Si la Mare de Déu de l'Esperança, plena de fe, esperava el part per donar a llum i glòria a la humanitat de Jesús, la Mare de Déu de la Soledat ara espera, també plena de fe, que s'obri el sepulcre per al nou, gloriós i definitiu naixement de Jesús.

Seguint amb el que descriuen els místics, Maria, durant aquells tres dies que Déu va creure indispensables, sola, va viure en extasiada expectació. Tota la vida del seu diví Fill va passar pel

seu davant. Els anys passats des del naixement fins a Natzaret. Els segles passats des del naixement fins al Paradís. A través de l'eternitat fins al si de la Trinitat on es va plantejar i decretar la Redempció. Aquesta contemplació serena del dramàtic curs de l'obra redemptora de Jesús la veiem concretada en la corona d'espines i en el llibre de la Sagrada Escripura que místics i artistes col·loquen a l'oratori de la Mare de Déu de la Soledat.

En el temps que va transcórrer entre la sepultura de Jesús i la seva Resurrecció, es va desenvolupar al cor de Maria una veritable vigília de Pasqua, semblant a la que celebra la sagrada litúrgia la nit de Dissabte Sant. Per la seva ànima van passar, il·luminades ja per la realitat, les profecies messiàniques que s'havien formulat des del Paradís fins al Calvari. A cada nova consideració i a mesura que s'apropava l'alba del Diumenge, es van anar encenent en l'interior de la Mare de Déu les làmpades de l'alegria pasqual, beneint la feliç culpa dels nostres primers pares que van merèixer tal Redemptor, i saludant la feliç nit que a poc a poc s'anava il·luminant amb les resplendors de la Resurrecció. La Mare de Déu no acut com les altres santes dones al sepulcre del Senyor, sinó que espera, com espera tots els anys l'Església universal, la visita del Fill ressuscitat.

Aquesta soledat de Maria ha inspirat molts poetes. Per exemple, Lope de Vega va compondre un poema titulat *La Soledad de Nuestra Señora*, del qual he extret un fragment:

Sin esposo, porque estaba
José de la muerte preso;
sin padre, porque se esconde;
sin hijo, porque está muerto;

sin luz, porque llora el sol;
sin voz, porque muere el Verbo;
sin alma, ausente la suya;
sin cuerpo, enterrado el cuerpo;

sin tierra, que todo es sangre;
sin aire, que todo es fuego;
sin fuego, que todo es agua;
sin agua, que todo es hielo.

La capelleta en què es va retirar, que segons sembla va estar al càrrec dels cristians etiòps, s'anomenava Estació de Maria o Capella de Santa Maria al Calvari. Era molt visitada pels pelegrins que anaven als llocs sants. El monument els va causar molta impressió i en tornar a casa van transmetre a Occident el pietós record de la desolació de Maria. La tradició va ser recollida per diversos autors medievals i aviat la devoció, sembla que des de la Toscana italiana, es va anar estenent per Europa. Això va tenir el seu reflex en les primeres representacions de la Mare de Déu de la Soledat, un tema inesgotable per als artistes i els místics cristians.

Per exemple, un còdex del segle XIII que es conserva a la catedral de Toledo conté una representació de Maria en la seva soledat, amb el gest típic d'angoixa, recolzant el cap sobre una mà. L'envolten diverses escenes de la seva vida, tant les felices de la infantesa de Jesús com les

doloroses de la Passió. Tant les alegries com les angoixes són motiu d'aflicció per a Maria, que, mort el seu Fill, només viu del passat.

En la pintura gòtica dels segles XIV i XV se la representa en actitud de trista meditació, asseguda a la seva capelleta. Al fons del quadre hi sol haver una finestra a través de la qual es veu el Calvari amb les tres creus. S'ha prescindit dels records alegres i Maria es veu assetjada per la memòria dels principals moments de la seva vida, que ara, sense el seu Fill, són altres tantes penes que li causen dolor.

En el renaixement i en especial en el barroc, els artistes espanyols es van apoderar del tema i el van glosar d'una manera molt típica i eloqüent, amb una fastuosa policromia de sentiments i actituds. Alguns autors defensen que l'extensió de la devoció per terres hispàniques a la Mare de Déu de la Soledat es podia haver originat en el segle XVI a Madrid, per voluntat d'Isabel de Valois, esposa del rei Felip II, que podia haver fomentat la fundació d'una confraria dedicada a la Soledat. Però les nombroses representacions que ja hi havia segles abans desmenteixen aquesta afirmació, que s'hauria de circumscriure només a la ciutat de Madrid.

L'art espanyol dels segles XVII i XVIII ofereix nombroses imatges de fusta policromada de la Mare de Déu de la Soledat, de cos sencer o de mig cos, que la representen amb un gran patetisme, centrat en el rostre demacrat i plorós de Maria i en el gest d'unir les mans en pregària. Es tracta d'imatges de devoció que es troben a molts temples. Les més conegudes i que són objecte de major devoció, però, són les imatges processionals.

En l'àmbit hispànic acostumen a ser imatges de vestir, en què només són de talla policromada el cap i les mans, mentre que la resta constitueix un suport per a les túniques i sobretot per als mantells ricament brodats que les caracteritzen. És típica la inclusió de llàgrimes de vidre al rostre de la Verge, que amb el reflex ajuden a fer encara més impressió de realisme. La Setmana

Santa andalusa conté algunes de les representacions més cèlebres de la Mare de Déu de la Soledat, portades sota pal·li i amb una gran pompa, que són objecte d'una extraordinària devoció.

A Tarragona la primera notícia sobre la participació d'un pas processional amb una imatge de la Mare de Déu de la Soledat és del 1617, però de ben segur que la devoció estava arrelada de molt temps enrere. L'actual imatge de la Mare de Déu de la Congregació és una obra de l'escultor Josep Maria Camps i Arnau, de l'any 1941, que substituïa l'anterior, destruïda el 1936. Camps i Arnau va optar per representar la Mare de Déu de la Soledat amb una clara relació amb diverses imatges molt significatives de l'escultura hispànica que representen el mateix tema, com les de Pedro de Mena, però amb un aire més sobri i serè.

El preciós mantell brodat que li era destinat va ser el motiu de l'encàrrec, l'any 1963, d'una nova imatge per a la Congregació de Senyores, ja que el mantell no s'adaptava correctament a la imatge anterior. En aquesta ocasió l'escultor va ser Josep Viladomat i Massanas, el qual va seguir també la tradició imatgera hispànica. Contràriament al que s'informa en diversos mitjans, la imatge no és de les de vestir, sinó que és de talla, sencera, i només són articulats els braços, per tal de facilitar la col·locació de la túnica de vellut vermell i de l'impressionant mantell, de vellut blau, amb brodats i serrells fets de fil d'or i amb incrustacions de pedreria. La visió que l'escultor va fer de Maria en la seva Soledat no té necessitat d'acudir a una gesticulació marcada, ni a un patetisme exagerat, sinó que va saber donar-li un gest de dolor contingut però molt expressiu.

Avui continua ben viva arreu la devoció a la Mare de Déu de la Soledat, en especial gràcies a les confraries i germandats que custodien imatges processionals remarcables que surten al llarg de la Setmana Santa. A banda de la de Tarragona, caldria esmentar, entre altres, les de Madrid, Torrelaguna, Salamanca, Lleó, Ciudad Real, Monòver, Chinchilla, Palència o Logronyo. A Andalusia n'hi moltes, a Almeria, Còrdova, Cadis, Úbeda, Jaén, Bollullos, Benacazón, etc. A Sevilla n'hi ha tres, almenys: la Soledad de San Lorenzo, la Soledad de San Buenaventura i la dels Servites.

Som, doncs, davant d'una devoció amb una preciosa tradició al darrere, que actualment compta amb algunes de les imatges processionals més destacades. A Tarragona té el valor afegit d'estar al càrrec d'una Congregació femenina valenta i amb una gran empenta, que ha sabut fer-se un lloc destacat en la nostra Setmana Santa.

Per acabar, els desitjo que tinguin una bona Setmana Santa i una bona Pasqua de Resurrecció. Moltes gràcies.

Sofia Mata de la Cruz

Per saber-ne més:

MONREAL Y TEJADA, Lluís. *Iconografía del Cristianismo*. Barcelona: Acanalado, 2000.

PÉREZ Y PANDO, Joaquín. *Iconografía mariana española*. Vergara: Editorial de "El Santísimo Rosario", 1930.

TRENS, Manuel. *Maria. Iconografía de la Virgen en el arte español*. Madrid: Editorial Plus Ultra, 1946.

TRENS, Manuel. *Santa María. Vida y leyenda de la Virgen a través del arte español*. Barcelona: Eugenio Subirana, 1954.

Tambores, tambores, tambores

Tambores, que tienen tan especial
Puede que su sonido alarmante
Tal vez esos toques sopranos
O su mágico aire celestial.

Tocan los tambores con gran devoción
Repicando, repicando la danza
Del sonido santo de solemnidad
Anunciándonos la magna pasión.

Ya llegan los majestuosos pasos
Escoltados por los regios tambores
La Semana Santa han anunciado.

Los penitentes muestran su pasión
Suenan y suenan solemnes tambores
Siguiendo de Dios la crucifixión.

Aleix Alejandre Tarragó (13 anys)
*Membre de la Banda de la Soledat
i aspirant de la R. i V. Congregació de la Sang*

El teu dolor

Sou rosella tan preciosa,
Verge i Mare de la Soledat,
que les orquídies us acompanyen
pel camí amb vós plorant.

Vostres llàgrimes són gebrada
la matinada de Dissabte Sant,
a poc a poc la marinada
amb silenci us va envoltant.

No vull, Mare, que estigueu tan sola
pels carrers de Tarragona,
per això us acompanya
un cel ple d'estels brillant.

Avui les fulles de les roses
fan melodia com si fos cant,
per calmar la vostra agonia
i el dolor al pit se us va clavant.

Sou rosella tan bonica,
Verge i Mare de la Soledat,
que els nostres cors us acompanyen
pel carres de la ciutat.

Àngels Ferrando i Gómez

Les arrenghleradores DE LA SOLEDAT

Un agraïment a la tradició, la devoció i els valors.

En els darrers anys se'ns han concedit una sèrie de reconeixements en agraïment a la nostra tasca com a arrenghleradores de la Congregació. Reconeixements com el premi a la fidelitat l'any 2012 i l'any passat el dia de la Sang se'ns va donar l'agulla de plata amb l'escut de la Congregació, que durem amb molt d'orgull, i se li va atorgar el cordó vermell de la medalla a la cap d'arrenghleradores.

Després de viure aquests actes i percebre aquest afecte i estima cap a tot l'equip d'arrenghleradores, se'ns desperta un sentiment de gratitud cap a totes aquelles persones que fan de la nostra tasca una labor plena d'orgull i amor cap a la Mare de Déu de la Soledat.

Volem agrair, primer de tot, a la Junta, i especialment a la priora, la plena confiança que dispositen en nosaltres i per transmetre'ns els valors i l'estima cap a la Congregació. Són elles les qui treballen de valent tot l'any perquè la processó de Divendres i Dissabte Sants sigui un acte de recolliment i devoció. Amb elles organitzem i parlem de com fer les coses, sempre buscant les millors solucions als petits imprevistos que puguin sorgir... Elles ens guien perquè la nostra tasca sigui un èxit.

També volem donar les gràcies a les nostres predecessores, aquelles noies que per primera vegada van agafar una vara amb l'escut de la Soledat i van iniciar el que ara és el nostre llegat i de les quals hem seguit el seu model i exemple. Elles ens van acompanyar en els nostres primers passos com a arrenghleradores i ens van ensenyar a fer-ho: com muntar les fileres, com fer que la Mare de Déu sempre estigui acompanyada de llum i com pujar i baixar entre les fileres per tal que des de la primera aspirant fins a l'última congreganta amb cucurulla se sentin part de la processó.

Volem agrair a les congregantes i aspirants, totes aquelles nenes, noies i senyores que, amb ferma devoció i amb l'únic objectiu d'acompanyar la Mare de Déu, estan sempre predisposades a facilitar-nos les tasques. Elles són les que ens donen les grans lliçons, d'elles aprenem que tot plegat es fa per la Mare de Déu, senyores que canvien de filera quan els ho demanem, senyores que només mirant-les saben que han d'alentir el pas o deixar més espai entre elles, nenes que amb paciència esperen que els arreglis l'atxa... Sense cap mena de dubte és un plaer treballar amb la seva complicitat.

Volem agrair als portants i als membres de la banda que, juntament amb ells, fem que la Mare de Déu se senti sempre acompanyada i abrigada amb el so de la música, el caliu de les torxes i el seu pas ferm. Amb tots ells parlem, rumiem i pensem com fer que la Mare de Déu llueixi encara més.

Al nostre equip, que sense elles explicar tot això seria molt difícil. Noies pacients, entregades i compromeses, que tenen l'objectiu de fer de la processó un acompanyament a la Mare de Déu lluit i digne, sempre atentes a les confreres. Un equip, un grup de treball ben avingut i entès, que, amb les seves paraules clau per *pinganillo* o amb petits gestos, fan que l'engranatge de la processó funcioni degudament.

I per acabar, el més gran dels agraïments, cap a la Mare de Déu de la Soledat, que és per Ella que fem de la nostra labor un compromís perquè surti acompanyada per totes nosaltres en aquest moment de dolor. Totes vivim els dies previs a la Setmana Santa amb il·lusió cap a Ella i hi dediquem l'esforç. I, any rere any, el Divendres i Dissabte Sants ens posem la vesta i la gorgera, ens pengem la medalla, traïem les alicates i ens preparem amb gran devoció i respecte per oferir a la nostra Soledat un acompanyament en el seu dol amb un silenci i solemnitat només trencats pels timbals que li recorden que no està sola.

**Mònica Huber Potau
Inés Solé Guillén**

La Soledat i la Moreneta ES RETROBEN A LA MUNTANYA SANTA

De tothom és sabut que de Mare de Déu només n'hi ha una. Però la tradició i l'espiritualitat de la gent del poble, allò que en diem *la pietat popular*, sempre ha vist la figura de Maria com més propera, més seva, més estimada, més assequible a pregar-li per a la concessió d'algun favor, és a dir, la pietat popular veu Maria com una mare. És per això que Maria rep tantes advocacions diferents, perquè aquests noms demostren un arrelament, una proximitat a un lloc i a una comunitat de persones que la senten com a seva, la veuen com a mare i li professen una fe, una veneració pròpia d'amor filial.

Com a tarragonins en tenim unes quantes, d'advocacions marianes, però m'atreveixo a dir que dues sobresurten per damunt de les altres: La Mare de Déu del Claustre i la Mare de Déu de la Soledat. Com a catalans, en tenim una que llueix com un far per damunt de la nostra terra i que anomenem carinyosament *Morena de la serra, princesa dels catalans*. Em refereixo, evidentment, a la Mare de Déu de Montserrat.

Com recordareu, l'any passat 2015, la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat va celebrar el 25è aniversari de portar el pas a espatlles, i consegüentment també els 25 anys de la Banda de Tambors que l'acompanya. I què millor que festejar aquest aniversari amb un pelegrinatge a la muntanya santa, a Montserrat? Dit i fet, la Junta Directiva de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, els portants del pas i els timbalers es posaren a treballar per donar visibilitat a aquesta idea. Després de moltes reunions, treballs i preparatius per coordinar tot l'esdeveniment, i evidentment el vistiplau de la comunitat benedictina del Santuari, la nostra Congregació es va posar en camí per fer el pelegrinatge al santuari de Montserrat.

El dia escollit fou el dissabte (litúrgicament dia reservat a les festes de la Mare de Déu) 7 de març de 2015, un dissabte en el qual la meteorologia també ens va voler acompanyar donant-nos un dia assolellat i sense boira, no gaire fresquet (cal tenir present que encara, per la data, era hivern i ja sabem que per la situació geogràfica del santuari, a una altitud de 770 metres sobre el nivell del mar, podíem haver passat perfectament molt de fred). De bon matí tots aquells que ens vam apuntar al pelegrinatge vam sortir de Tarragona, camí de Montserrat, amb el convenciment que anàvem a fer una cosa diferent de la resta de pelegrinatges. Efectivament, molts cotxes particulars, tres autocars grans totalment plens de gent, un altre de més petit i un camió on anava el pas desmuntat amb la imatge de la Mare de Déu amb tot el seu abillament (vestit, mantell, vel, corones), la peanya, els canelobres, les flors i també el material dels portants i timbalers, com els ganxos, tortells, timbals, vestes, etc. Arribàrem al santuari els uns pels tombs de la carretera i els altres mitjançant el tren cremallera, que permet gaudir d'unes vistes excepcionals tot passant pels escarpats penya-segats de la muntanya.

Arribats a dalt, com a primer acte del nostre pelegrinatge assistírem a la solemne missa conventual que la comunitat benedictina celebra a les 11 h del matí. No cal dir que l'església estava plena de gom a gom, pelegrins i turistes s'uniren per participar en l'eucaristia sota l'amorosa mirada de la Moreneta.

Acabada la missa, teníem temps lliure per dinar, passejar, mirar les botigues del santuari, el museu, etc., mentre les senyores de la Junta Directiva, ajudades pels portants del pas, preparaven la

peanya col·locant els ciris, els canelobres, les flors, la imatge de la Mare de Déu amb el seu ritual de vestició, deixant-ho tot a punt per a la processó de primera hora de la tarda.

A les 15.30 h, davant del passeig mirador que guaita sobre l'aeri (telefèric) i el funicular de la Santa Cova, va començar la processó que lentament ens va conduir fins la porta de la basílica. Tots els qui acompanyàvem el pas de la Mare de Déu vam accedir a l'interior del santuari, des d'on vam gaudir emocionats de l'entrada solemne de la Mare de Déu de la Soledat pel corredor central del temple, fins a situar-la davant l'Altar Major sota la dolça mirada de la "Rosa d'abril, morena de la serra", que dia i nit, des del seu cambril, vetlla per tots els qui pugen a Montserrat. Fou un moment molt emotiu veure com dues advocacions d'una sola Mare de Déu es trobaven cara a cara.

Després d'unes paraules de salutació i acolliment del rector del santuari, *el pare Joan Maria Mayol*, que estava acompanyat a l'altar pel president de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, mossèn Miquel Barbarà, i pel prefecte de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de N.S.J., mossèn Josep Queraltó, es procedí, com es fa cada Dissabte Sant a la Catedral de Tarragona, a l'exercici de la Corona Dolorosa dels Set Dolors de la Mare de Déu. Després de pregar a Maria en cadascun dels set dolors que conformen aquesta Corona Dolorosa, que és la pregària pròpia de la seva Soledat, el pare Joan Maria Mayol, ens va dirigir unes paraules de predicació, exhortant-nos a estimar Maria sempre, no només durant la Setmana Santa, recordant-nos que Maria, com a Mare nostra, és plena de bondat i estimació per a tots els seus fills. Seguidament, les paraules de comiat i d'agraïment per haver fet aquest pelegrinatge a Montserrat van posar fi a la predicació del rector del santuari, i es va donar per acabat aquest acte religiós. Com a cloenda vam entonar el cant de la "Salve Regina". Com a recordança d'aquest pelegrinatge, es repartiren unes estampes commemoratives, en edició especial de gran qualitat.

Tot seguit el pas de la Mare de Déu va sortir majestuosament de la basílica, pel passadís central, seguint el mateix recorregut de l'inici, però ara de retorn. En sortir fora a la plaça, davant la façana del santuari, les diverses fotos de grup (portants i Junta, portants i timbalers, congregants Junta i portants, etc., etc.), van posar-hi la nota alegre. Després es va continuar

en processó fins davant l'estació del cremallera de Montserrat, on va acabar i es va donar per finalitzat oficialment el pelegrinatge, ja que només restava el viatge de retorn (en cotxe o en bus) a Tarragona.

Fou una experiència molt maca, una vivència molt enriquidora. Una jornada de germanor i companyonia que recordarem sempre per diferents motius:

Primer, perquè un pas de Setmana Santa totalment equipat tal com desfila a les processons no havia pujat mai a Montserrat, i menys processionar per la plaça del monestir i entrar dins la basílica fins a l'Altar Major.

Segon, perquè l'emotivitat que emanava del fet de veure juntes dues advocacions de la Mare de Déu (la Soledat i la de Montserrat) tan estimades per nosaltres com a tarragonins i com a catalans, era realment molt gran.

Tercer, perquè el fet de veure cara a cara dins la basílica de Monestir la seva titular, Santa Maria de Montserrat, i la Mare de Déu de la Soledat de Tarragona és un acte difícilment repetible per no dir impossible de tornar a veure.

Per tot això i per tots el motius que cadascun dels centenars de participants puguin tenir, aquest pelegrinatge serà inesborrable. Cal felicitar la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat per la seva valentia i determinació de portar a terme aquest acte.

Per la seva espectacularitat, per la logística requerida per la seva execució, per la gran quantitat de gent mobilitzada, per la forta càrrega emocional que desprenia, aquest pelegrinatge a Montserrat el podem considerar l'acte central del 25è aniversari del pas a espatlles i de la Banda de Tambors de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat.

Honorem la Mare de Déu de la Soledat en el seu setè dolor i preguem perquè ens guardi de tot mal.

Acabaré aquest article amb uns versos dels dos cants que glosen millor la devoció a aquestes dues advocacions de Maria:

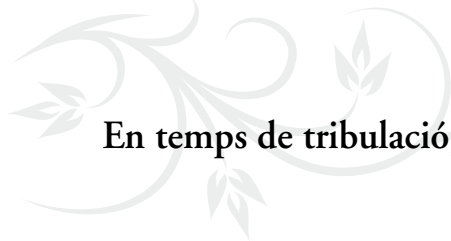
- Els Goigs a la Mare de Déu de la Soledat de Tarragona
- El “Virolai”, dedicat a la Mare de Déu de Montserrat

Tarragona primicera
que us dreçava noble seu
us honora i us venera
vora el Fill, mort en la creu.
Mare nostra, flor de vida,
llantió de la ciutat,
endolciu-nos la ferida
de la nostra soledat.

Doneu consol a qui la pàtria enyora,
sens veure mai els cims de Montserrat;
en terra i mar oïu a qui us implora,
torneu a Déu els cors que l’han deixat.
Rosa d’abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel.

Josep Ciurana Moncusí
*Congregant de la R. i V. Congregació
de la Puríssima Sang de N. S. J.
Exportant del pas de la Soledat*

En temps de tribulació, ORACIÓ

Fa molts pocs mesos hem celebrat els cinc-cents anys del naixement de santa Teresa de Jesús. S'han presentat moltes publicacions amb aquest motiu que ressalten de nou la seva vida i obra. Tinc una gran admiració per Teresa de Jesús. Segurament el fet d'haver-me transmès aquesta devoció la meua mare, des de ben petita, m'ha fet admirar-la tant. Teresa de Jesús ha estat una dona excepcional, el que avui en diríem una gran líder de persones i d'idees. La seva intel·ligència i valentia li van permetre moure's en un món totalment masculí i va poder arribar al més alt. Ara bé, estic ben segura que no va ser-li gens fàcil.

Hi ha moltes coses que m'agraden de Teresa de Jesús, però si n'hi ha una que em colpeix especialment és la seva capacitat de replegament interior, fins al punt en què l'oració es converteix en un autèntic plaer. El plaer de trobar-se amb Déu i en aquest trobar-se i estar amb Déu... deixar-se anar, sense cap altra preocupació ni distracció, sinó només gaudint de la comunicació íntima i mística amb l'Estimat.

Teresa de Jesús trenca amb la idea d'un Déu sever, que jutja, condemna i amenaça. Ben al contrari, tots els atributs del perfecte estimat els troba en Ell, i precisament aquesta interpretació d'entusiasta enamorada li donarà una gran força.

Teresa ens diu, sense embuts, que l'oració és un camí senyalitzat que ens porta a un territori sense retorn. Les coses de l'esperit no es poden ensenyar fàcilment... El secret és disposar-se per a l'oració amb un gran recolliment interior. És el moment que l'ànima s'aïlla del món exterior i solament aprecia allò que l'ocupa en la seva totalitat, que és parlar amb Déu. Es produeix una quietud i una pau tan intenses que l'ànima ja no vol sinó estimar.

“Un alma en Dios escondida
¿qué tiene que desear,
sino amar y más amar,
y en amor toda escondida,
tornarte de nuevo a amar?”

Teresa de Jesús va viure un temps complex, en un món complex, gairebé aspre, de poca visibilitat social femenina, per això les seua figura encara es fa més gran. Les grans tribulacions de la seva vida per fer-se entendre en la seva espiritualitat i amb el seu contacte directe amb Déu, per resoldre les grans dificultats de tirar endavant la reforma de l'orde del Carmel i per aturar la Inquisició que li anava al darrere, analitzant tots els seus actes i escrits, solament tenen un únic refugi de gran força interior: l'oració.

Per això, he pensat que podria ser un bon element de reflexió d'aquesta Setmana Santa del 2016. A dia d'avui, les persones passem per moments difícils i complicats, bé sigui per problemes personals, de salut, de caire econòmic, laboral, professional... Estem atemorits, tribulats, esmaperduts, no ens veiem amb forces per tirar endavant i encara menys per saber quin és el millor camí a seguir en la cruïlla de les circumstàncies de la vida. Tothom que suporta una càrrega més o menys pesada experimenta el cansament en la lluita, necessita la comprensió i el consol dels altres, dels familiars, dels amics.

Amb Crist les càrregues i les responsabilitats es fan més lleugeres, ja que actua de bàlsam, de calmant que guareix, vigoritza i col·loca en el lloc just els problemes, per tal de poder mirar el present i el futur amb optimisme i esperança. Crist ens omple de pau interior.

Com Santa Teresa de Jesús, cal que fem experiència de Déu, que ens extasiem en el seu amor, que estiguem arrelats a Ell, perquè qui a Déu té, res no li falta. Visquem, doncs, contemplant i lloant Déu per les coses petites de cada dia, en oració constant.

Busquem el Senyor per damunt de tot i dipositem en Crist totes les nostres angoixes, perquè Ell és l'amic de l'ànima, que mai no defrauda.

“Vuestra soy, para vos nació: ¿qué mandáis hacer de mí?”

Santa Teresa de Jesús, anónimo, copia de José de Ribera (S. XVII)
Museo Nacional del Prado

Amb aquesta afirmació, Teresa de Jesús sintetitza bona part, per no dir tot, del seu món interior i de la seva relació intensa, directa, franca i enamorada amb Déu.

Senyor Jesús, que aprenguem a confiar com si tot depengués només de Déu i que fem el bé com si tot depengués només de nosaltres. Per apropar-nos a aquest camí de perfecció, l'oració serà l'instrument més efectiu.

Demanam-li, doncs, a la nostra Verge de la Soledat que ens perfeccioni en l'oració, en el diàleg franc i sincer amb Déu com a mesura salvadora i com a protecció davant de les tribulacions personals i socials.

En aquesta confiança estem!
Verge de la Soledat, pregueu per nosaltres!
Bona Pasqua!

Sílvia M. Sancho i Roca
Congreganta de la Soledat
Vicegerent de la URV

La condició de la dona jueva en l'època de Jesús que presentàrem en aquestes mateixes pàgines del opuscle anterior¹ ens ha de servir per introduir-nos en el tractament transgressor que Jesús manté durant la predicació de la Bona Nova amb les dones que l'envolten. Aquesta acció tren-cadora sovint ha estat ja no sols poc valorada sinó fins i tot mal interpretada, sempre tenint en compte en tot moment que la documentació emprada a l'hora de recompondre la biografia de Jesús ha estat elaborada per homes, els quals hi han deixat la seva particularitat visió masclista.

Amb aquestes premisses encetem una aproximació del que el Nou Testament ens ofereix sobre l'actitud de Jesús amb l'aportació dels evangelis sinòptics —Marc, Lluc i Mateu—, el de Joan, els Fets dels Apòstols i les Epístoles de Pau, sense obviar alguns dels evangelis apòcrifs, com el de Tomàs, Dídim Judes Tomàs (entre els anys 50-70 o a Síria dins del segle I) —carregats de fantasies, excepte el de Pere, que no aporten res de nou— i l'anomenat de “*les dites*” o “*Font Q*”, així com d'altres historiadors —Josep ben Maties, “Flavi Josep” (*Bellum Judaicum* i *Antiquitates Iudaicae*, escrits als anys 90), Tàcit (anys 50-120), Suetoni (any 120) i Plini el Jove (anys 61-120). Fins i tot hem intentat esbrinar els manuscrits de Qumran (trobat el 1947) i el Talmud jueu, tot i la seva hostilitat amb Jesús, el qual acusa de bruixeria, desviat, fals profeta i penjat, per no citar les aportacions fantàsiques novel·lades més recentment que no tenen el més petit rigor científic.

El cert és, però, que Jesús se'ns presenta sempre acompanyat de les dones de la classe més baixa, com les vídues indefenses, esposes repudiades, dones soles sense recursos i poc respectades, malaltes guarides, prostitutes... que trenquen els costums d'una falsa moralitat del poble jueu i dels fariseus; així s'entén el nerviosisme de Simó en veure la prostituta en el seu sopar² i la llarga resposta, amb paràbola inclosa, de Jesús que perdona els pecats més grans, tal com ens donarà encara més endavant Mateu amb l'exemple d'una altra paràbola: “Us asseguro que els publicans i les prostitutes us passen al davant en el camí al regne de Déu.”³

No és menys veritat que també l'acompanyaren, excepcionalment, algunes dones d'una classe superior, com Joana, muller de Cuses, administrador d'Herodes; Susanna, i moltes altres que el proveïen dels seus béns.

Jesús s'acosta a les dones per damunt del codi d'impuresa ritual, com amb la que patia hemorràgies des de feia dotze anys,⁴ i trenca esquemes amb el seu respecte, compassió i simpatia —*amor*. Per contra, reprèn els homes: “Tothom que mira la dona de l'altre amb desig de posseir-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor.”⁵

Jesús està compromès en la defensa de la igualtat dels drets de la dona i l'home, en un intent de despatriarcalitzar la societat i a favor de l'emancipació de la dona, quan la tònica general era la de menysvalorar-la, de manera que l'espòs podia repudiar-la no tan sols acusant-la d'adulteri,

1 Opuscle de la Mare de Déu de la Soledat. Setmana Santa 2015, pàgs.86-89.

2 Lc. 7, 36-50.

3 Mt. 21, 31.

4 Mc. 5, 24-34;Mt. 9, 20-22 i Lc. 8, 43-47

5 Mt. 5, 28-29.

sinó també per qualsevulla fotesa —per exemple, si se li havia cremat el menjar—, quan no era perquè al marit li agradés una altra dona. Cal tenir present que en el matrimoni la dona cercava l'estabilitat i Jesús advocava per la seva indissolubilitat: “Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi.”⁶

Més encara: la família que envolta Jesús durant la seva vida pública és una comunitat sense dominació masculina, en què les donen guanyen dignitat i només hi ha un pare: el Pare del cel,⁷ que té uns trets “maternals”, palesats, respectivament, en els diferents exemples de la bondat del Pare, ja sigui comparant-la amb la bondat dels pares que són dolents però donen coses bones als seus fills, les herbes del camp que van al foc o en la paràbola del fill pròdig.⁸

Aquesta comunitat és també una comunitat d'infants, en la qual “si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots” i posa com a mostra l'acolliment d'un infant⁹ “perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells,”¹⁰ entenent que es tractava de nens i nenes sense cap diferència.

La igualtat de tots sovint és ben present en les seves paraules i en els exemples. Ho deixa ben clar, fins i tot amb la seva mare i els seus parents en l'episodi, d'aparent rebuig, quan aquests se'l volien emportar dels seus deixebles: “El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu, germà, la meva germana, la meva mare”¹¹ i ho referma tot responent Pere i els deixebles que ho han deixat tot per seguir-lo. “Tothom (...) rebrà (...) cent vegades més de (...) germans, germanes, mares...”¹²

L'escena del Sant Sopar pintada per Leonardo da Vinci no respon a l'esperit de taula rodona on s'aplegaven tots els seus, envoltant Jesús en rotllana, sense diferències, ni amb una presidència patriarcal, sinó que també celebraven la Pasqua entre els seus les dones que l'acompanyaven.¹³

Però on trobem els millors exemples del tracte donat per Jesús a les dones és en algunes de les paràboles en què les fa protagonistes. Així, doncs, es fixa en una vídua molesta que demana a un jutge amb insistència justícia pels seus drets contra un home;¹⁴ la dona que va posar el llevat dins tres mesures de farina, fins que tota la pastava fermentar, i la compara amb el Regne de Déu;¹⁵ la dona que busca la dracma perduda fins que la troba escombrant tota la casa i convida amigues i veïnes per celebrar-ho, com a símil de l'alegria entre els àngels de Déu per un sol pecador que es converteix;¹⁶ la pobre vídua que, mentre els rics tiraven molts diners pel tresor del temple, ella hi

6 Mc. 10, 2-11; Lc. 16, 18; Mt. 5, 32 i 1Co. 7, 10-11.

7 Mt. 23, 8-11.

8 Lc. 11, 11-13, 12, 29-32 i 15, 11-32; Mt. 6, 9-15 i 7, 7-9.

9 Mc. 9, 33-37.

10 Mc. 10, 13-16; Mt. 18, 2-5 i Lc. 9, 46-48.

11 Mc. 3, 20-21 i 31-35; Mt. 12, 46-50 i Lc. 8, 19-21.

12 Mc. 23, 28-30; Mt. 19, 27-29 i Lc. 18, 18-30.

13 Jn. 13, 1 i Ac. 2, 46.

14 Lc. 18, 1-8)

15 Lc. 13, 20 i Mt. 13, 33.

16 Lc. 15, 8-9.

tira dues petites monedes de coure —dos leptons iguals a un quadrant, o sigui, un quart d’as—, considerat per Jesús proporcionalment més que tots el altres que donaven el que els sobrava i ella havia donat tot el que tenia per viure.¹⁷

Fins i tot hi ha un relat en què una dona pagana sirofenícia, mare d’una filla posseïda d’un esperit maligne, replica l’actitud de Jesús, que es deixa convèncer pels seus arguments, i es compara amb els gossets que també reben les engrunes que cauen de la taula per demostrar que la fe d’una dona pot ser una ensenyança per a ell mateix.¹⁸

Entre els anomenats genèricament “deixebles” que acompanyaven Jesús hi havia moltes dones, també anomenades “deixebles”, malgrat que no existia un mot femení per a elles. No eren les típiques mestresses de casa, tot i que algunes seguien els seus marits i servien la comunitat,¹⁹ considerades com unes germanes més.²⁰ Però les dones no discutien amb Jesús com els homes —excepcionalment aquella mare pagana que he esmentat abans—, estaven acostumades a servir. Tanmateix, Jesús no les desmereix gens en qüestionar “Qui és més important, el qui seu a taula o el qui serveix?”²¹ i de ben segur que participaren en el Sant Sopar. A més, durant la Passió, Mort i Resurrecció el seu paper ni de bon tros es pot assemblar al dels homes: elles no el

17 Mc. 12, 41-44 i Lc. 21, 1-4.

18 Mc. 7, 24-30 i Mt. 15, 21-28.

19 Mc. 10, 29.

20 Mc. 3, 34-35 Lc. 8, 19-21.

21 Lc. 22, 27

traïren, ni el negaren, ni l'abandonaren al Calvari: “També hi havia unes dones que s’ho miraven de lluny estant; entre elles, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el Menor i de Josep, i Salomé, mare de Jaume i Joan. Aquestes dones seguien Jesús quan era a Galilea i li prestaven ajut. N’hi havia també moltes d’altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.”²²

La immensa majoria d’aquestes dones i les mateixes que participen en la vida pública de Jesús a les quals es refereix en els exemples i paràboles o les que guareix amb els miracles són éssers anònims. Però n’hi ha algunes de les quals tenim una determinada informació, per exemple les dues germanes de Llätzer, Marta i Maria, i les ja citades al peu de la creu, algunes de les quals trobarem després en l’enterrament i, fins i tot, vivint el moment culminant de la Resurrecció: tal és el cas de Maria Magdalena, sobre la qual, el fet de la constància històrica del personatge no ha estat obstacle perquè un determinat tipus de literatura novel·lesca n’hagi difós una visió equivocada. És per això que per no estendre’m encara més, us proposo consultar o bé alguns articles ja publicats en opuscles anteriors del Gremi de Pagesos de Sant Llorenç i Sant Isidre de Tarragona²³ o bé una llarga col·laboració en una trobada estatal bianual de qui escriu aquest article (“El Getsemaní de la Resurrección”), que esclarirà d’una vegada per totes qualsevol dubte que hàgiu tingut sobre qui era la prostituta que s’escapolí en el sopar del fariseu Simó, qui era Maria, germana de Llätzer, i qui fou de veritat Maria de Magdala, la Magdalena, considerades totes tres com santes *mirrofores*.²⁴

Sens dubte, Marta i Maria, les germanes de Llätzer; Maria, la mare de Jaume i Josep, i Salomé, mare de Jaume i Joan, eren les més properes a Jesús i tenen una consideració igual que Pere, Jaume i Joan, però, a la fi, el paper de Maria de Magdala —*Maryam* en arameu, tal com li va dir Jesús ressuscitat—²⁵, a la qual s’anomena la “Saviesa”²⁶ i l’Església ha qualificat com “l’apòstola dels apòstols”, es pot igualar amb el de Pere.

En canvi, el paper dels homes —tret dels malalts que cerquen guariment i d’altres que palesen la seva fe— no és gairebé mai com el de les dones i d’això no se’n lliuren ni els dotze apòstols, tot i ser el símbol de les dotze tribus d’Israel, descendents dels fills de Jacob.

Josep Maria Sabaté i Bosch
Cronista de l’AASS de Tarragona

22 Mc. 15, 40-41; Mt. 27, 55-56; Lc. 23, 49 i Jn. 19, 25-27.

23 MARTÍ AIXELA, Josep: “Dues variacions sobre el tema del Sant Sepulcre: Una antiga homilia pasqual i una nota arqueològica sobre la unció amb perfums”, *Setmana Santa 1987* i MATA, Sofia: “El retaule de santa Maria Magdalena”, *Setmana Santa 2000*, pàgs. 39-45.

24 Del grec *murra* (mirra) i *fèro* (portar), o sigui “portadores de mirra”.

25 Jn. 20, 16-18.

26 Del grec *Koimónos*.

Que no manqui L'ESPERANÇA!

Estimades confreres,

En els nostres cors hi portem l'amor a la nostra Mare de Déu de la Soledat, Ella ens fa fruir sentiments molt fermes, són instants que ens apropen els uns als altres. A vegades preferim ignorar i no assabentar-nos del mal que envolta el món, volem una pau que no és la que veiem gairebé enlloc.

Però l'esperança sempre ha estat i serà entre nosaltres, demanen a la nostra estimada Mare de la Soledat que ens hi ajudi, la nostra sensibilitat ens condueix com un camí cap a l'horitzó, en el qual esperançats trobarem la llum, la veritat i l'amor de Jesús, Ell, que tant d'amor ens va deixar clavat a la creu.

Aquests dies són dies de penitència i oració, dies plens de recolliment interior, sensibles a la celebració dels cristians, com és la Quaresma, i tots esperançats rebrem el dia joïós de la Resurrecció de Jesús. L'esperança la portem a l'ànima, fent pinya, preguem per aquest món tan desgraciat que ens envolta i la bondat de la Mare de Déu de la Soledat ens escoltarà.

La Resurrecció del Senyor és llum i esperança, la natura li és fidel i se n'alegra, flueixen les aigües fresques de les muntanyes, assaonen les valls encatfant-les amb l'alegre colorit de les flors, i a la vegada ens obsequia amb els fruits més deliciosos...

*Maria, font d'aigua pura
que davalla de l'altura,
nostres cors amorosiu.
Sense Vós l'ànima humana
és una terra secana;
més si vostre amor hi riu
és un hort de regadiu.*

(Fragment d'un poema de Mn. Jacint Verdaguer)

Maria Rosa Robert

El 8 de desembre de l'any passat, a Roma es va obrir l'Any Sant de la Misericòrdia. A Tarragona, com a les esglésies diocesanes de tot el món, es va obrir el diumenge següent.

El sant pare Francesc no va triar aquesta data perquè sí. S'hi celebrava el cinquantè aniversari de la conclusió del Concili Vaticà II. A més, la solemnitat de la Immaculada Concepció és una imatge poderosa de la manera de fer de Déu amb nosaltres des de sempre. En la butlla d'indicció de l'Any Sant *Misericordiae vultus*, el papa Francesc diu: «Déu no va voler deixar la humanitat en soledat i a mercè del mal. Per això va pensar i voler Maria santa i immaculada en l'amor (cf. Efesis 1,4), perquè fos la Mare del Redemptor de l'home. Davant la gravetat del pecat, Déu respon amb la plenitud del perdó. La misericòrdia sempre serà més gran que qualsevol pecat i ningú no podrà posar un límit a l'amor de Déu que perdona» (núm. 3).

El Vaticà II, precisament, va fer que l'Església es mirés el món amb una mirada plena de misericòrdia, perquè se sentia responsable de ser imatge viva de l'amor de Déu enmig d'aquest món. El beat Pau VI, en la clausura del Concili, va dir: «L'antiga història del samarità ha estat la pauta de l'espiritualitat del Concili... Un corrent d'afecte i admiració s'ha bolcat del Concili cap al món humà modern. Ha reprovat els errors, sí, perquè ho exigeix la caritat no menys que la veritat, però, per a les persones, només demano respecte i amor. El Concili ha enviat al món contemporani en comptes de depriments diagnòstics, remeis encoratjadors; en comptes de funestos presagis, missatges d'esperança: els seus valors no sols han estat respectats sinó honorats; sostinguts els seus incessants esforços; les seves aspiracions, purificades i beneïdes... Una altra cosa hem de destacar encara: tota aquesta riquesa doctrinal s'aboca en una única direcció: servir l'home. L'home en totes les seves condicions, en totes les seves debilitats, en totes les seves necessitats» (7 de desembre del 1965).

Servir l'ésser humà en totes les seves condicions, les seves debilitats, les seves necessitats. Precisament, durant la Quaresma, la Setmana Santa i la Pasqua d'enguany, se'ns fa una crida per viure-les amb més intensitat, per poder celebrar i viure plenament la misericòrdia de Déu. Perquè la misericòrdia de Déu és Jesucrist mateix. D'aquí a una mica reprendré aquesta idea.

Quan passa la imatge de la Mare de Déu de la Soledat pels carrers de Tarragona, es desvetlla en aquells que la contemplen i l'acompanyen un sentiment de solidaritat en el dolor, en la pena, pel fill mort injustament. Però Maria, tot i la seva soledat, de retorn del Calvari, ens mostra la mirada misericordiosa del Pare que ha estat amb ella, sempre, tota la seva vida.

Tres episodis dels evangelis. A les noces de Canà (Joan 2,1-12), Maria va mostrar a Jesús les necessitats dels convidats: «No tenen vi», però sobretot assenyala a tothom el camí de la misericòrdia de Déu: «Feu tot el que ell us digui»; és el que el faraó deia a tots aquells que passaven fam a Egipte: els enviava a Josep perquè fessin tot el que ell els digués. Maria ens presenta aquell que és la misericòrdia viva de Déu: Jesús, el Déu que és amb nosaltres. Una misericòrdia que ella acull del tot, sense reserves, en el seu si (Lluc 1,26-38).

Segon episodi. Maria, embarassada, amb les entranyes plenes de la misericòrdia de Déu, canta davant de la seva cosina Elisabet la mirada amorosa del Pare envers els més necessitats: «La meua ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa

de la seva serventa [...]. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalta els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre» (Lluc 1,46-56). En aquesta darrera frase, quan diu que Déu s'ha recordat de l'amor que tenia a Abraham, el text llatí parla de misericòrdia: «Suscepit Israel puerum suum, *recordatus misericordiae*, sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini eius in sæcula» (nova edició de la Vulgata). Maria, amb aquest cant, esdevé signe de la misericòrdia del Pare envers tots els homes. Déu estima els humils i els pobres, aquells qui no es creuen superiors als altres, perquè coneixen la seva petitesa.

Tercer episodi. Sobretot, Maria esdevé icona de la misericòrdia del Pare, que arriba al seu cim en el Calvari. En el pessebre, Maria esdevé la Mare de Jesús, permet que la misericòrdia de Déu es faci carn. Al peu de la creu (Joan 19,25-27), Maria esdevé Mare de l'Església: dilata les seves entranyes de misericòrdia cap a tots els seus fills: «Dona, aquí tens el teu fill. Aquí tens la teva mare.»

Reprenc la idea que he deixat abans. La misericòrdia de Déu és Jesús mateix. Ell és el veritable samarità que atén, guareix i acompanya l'home ferit de mort a la vora del camí, sense fixar-se en les seves circumstàncies: no li demana els papers, no li pregunta en qui creu, ni quina és la seva procedència social, ni el seu estatus econòmic, ni quin és el seu sexe o la seva sexualitat. Deixa que travessi la frontera de les seves entranyes i el reconeix com a ell mateix. Tots i totes som l'home malferit a la vora del camí, i veiem Jesucrist que s'atura i ens guareix i ens acom-

panya en tots aquells que ens acullen i ajuden en les nostres necessitats, sense demanar-nos res a canvi. Però també nosaltres som icones de la misericòrdia de Déu quan ens aturem a ajudar i acompanyar els nostres germans malferits a la vora del camí, perquè ells són imatge del Fill de Déu misericordiós, que va patir i morir per tots nosaltres, i va ser ressuscitat, el primer de tots.

«Contemplar la misericòrdia significa veure-la gravada en el rostre de Crist, que és viu i realment present en el misteri de la santa Eucaristia. Cada vegada que l'Església celebra els sagraments fa viva i present la misericòrdia del Pare, que actua a través del Fill i transforma els cors dels violents i fa de la matèria dels sagraments gràcia eficaç per a la nostra salvació. És obra de l'Esperit Sant que, amb el poder transformador de la seva acció, fa fort allò que és dèbil. El jubileu de la Misericòrdia ha de ser, abans que res, celebrat. Els signes que l'acompanyen culminen en la celebració litúrgica, en la qual tota l'Església prega i viu intensament el misteri de la seva existència com a comunió» (Rino FISICHELLA, *Celebrar la misericòrdia*, Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització).

Maria és qui ens mostra la misericòrdia del Pare, Jesús. Romà el Melode (un autor d'himnes, de la primera meitat del segle VI) cantava que «al Misericordiós, li convé una mare misericordiosa». Per això, en l'antífona medieval «Salve Regina», cantem a Maria com a «Mater misericordiæ», és a dir, Mare de la Misericòrdia, perquè ella va ser «la Mare del Misericordiós, la mare d'aquell que, per nosaltres, es va fer carn humana i va ser crucificat, per vessar sobre nosaltres, enemics i rebels, la seva misericòrdia», com diu la vida de Maria que va escriure sant Màxim el Confessor (mort el 662).

Hi ha un diumenge, el 26è del temps durant l'any, en què, tot just començar la celebració de l'Eucaristia, en l'oració col·lecta, en un text molt antic, afirmem que Déu no manifesta tant el seu poder com quan perdona i es compadeix. Quina diferència amb la manera que els éssers humans manifestem la nostra potència!

Aquesta misericòrdia és el criteri per saber qui són realment els fills de Déu: perquè n'hem rebut, hem de donar misericòrdia. Deixar caure la rancúnia, la ràbia, la violència i la venjança és necessari per ser feliços. Com Maria, estem cridats a girar la nostra mirada misericordiosa envers tots els qui ens envolten, envers tot allò que ens envolta i que necessita el nostre auxili, l'auxili de Déu.

Jordi Guàrdia Romeu

*Teòleg, membre del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona
i director de cants a la Catedral de Tarragona*

D'iconografia paleocristiana a Tarragona (IV)

EL SARCÒFAG DE LEOCADI DE LA NECRÒPOLIS

DE LA FÀBRICA DE TABACS

Joan Menchon Bes

Arqueòleg municipal, Ajuntament de Tarragona

En aquest quart lliurament sobre la iconografia paleocristiana de Tarragona volem centrar-nos en una altra peça de la Necròpolis de la Fàbrica de Tabacs. Ens referim al Sarcòfag de Leocadi. Com el del Pedagog i els Apòstols, objecte dels dos articles anteriors, també procedeix de les excavacions realitzades als anys vint i trenta del segle passat. I també forma part de les col·leccions del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona.

En aquest cas ens trobem amb una excel·lent peça procedent d'un taller de Tunis. És un vas funerari amb la cara principal curosament decorada. S'ha datat entre finals del segle IV i el segle V dC, és a dir, en un període de plena implantació del cristianisme, ja religió oficial.

Com en el cas del dels Apòstols, el frontal té el discurs iconogràfic i a això hem de sumar la inscripció a la persona dedicada. Es divideix també en cinc sectors, registres o panells. El central té la lauda funerària i els dels dos extrems mostren imatges iconogràfiques de clara simbologia cristiana. Els altres dos, que fan de separació, estan decorats amb dues parelles de cartel·les estrigilades, que com sabem es veuen en força elements de la decoració funerària d'aquells temps.

La part central té una motllura lateral i l'epitafi de Leocadi:

Bon(a)e memoriae Leucadius
primicerius domesti
corum qui vixit cum
comparem suam Non
nitam annis XXV
depositus pridie
Kalendas Ianuarias
vixit autem omnibus
diebus suis quibus
vix(it) annis plus
minus sexaginta

(Leocadi, de bon record, secretari en cap de la casa, que va viure amb la seva companya Nonnita durant vint-i-cinc anys, enterrat un dia abans de les calendes de gener va viure una vida completa fins a uns seixanta anys).

A l'esquerra de l'espectador hi ha una primera imatge que per a alguns investigadors com Schlunk és Moisès que rep la Llei de mans de Déu. Però aquí hi ha una novetat: el rotlle està marcat amb un crismó, és a dir, rep la nova llei, el Nou Testament. Per això és més lògic pensar que és Jesús qui transmet el missatge evangèlic a l'apòstol Pere, és a dir, representa l'escena de la *traditio legis*. El nom de l'escena ve de la inscripció *Dominus Legem dat*, que apareix en el rotlle que Crist dóna a Pere en el mosaic paleocristià del baptisteri de San Giovanni in Fonte, a Nàpols.

Sarcòfag de Leocadi, vista frontal (Arxiu Museu Nacional Arqueològic de Tarragona).

Imatges iconogràfiques	Cartel·les estrigilades	Lauda funerària	Cartel·les estrigilades	Imatges iconogràfiques

Pere es representa amb túnica i barbat. Amb les mans parades i tapades espera rebre el rotlle, que li dona Jesucrist, representat amb una mà que surt d'un núvol del cel. Aquesta imatge és important, ja que rebre la Llei amb les mans cobertes és un senyal de respecte que es veu també quan es rebia dels emperadors, tal com es pot comprovar en el *Missorium* de Teodosi.

La *traditio legis Petri* o lliurament de la llei a Pere és un tema prou conegut en la iconografia paleocristiana, carolíngia i medieval. Sovint Jesucrist transmet la nova llei a l'apòstol Pere en presència de Pau. Al darrere del clar sentit cristià hi ha un missatge polític no menys important: la primacia de Pere i, per tant, de l'Església de Roma.

A l'altra banda, és a dir, a la dreta, hi ha el sacrifici d'Isaac. Abraham ocupa el centre de l'espai i va vestit amb túnica curta. En una mà té un coltell i l'altra és sobre son fill, el qual és al costat de la cama esquerra, mentre que a la dreta hi ha un corder. Un altra mà divina que surt d'un núvol celestial atura el profeta, gairebé agafant l'eina del sacrifici. Recordem el que ens diu el *Gènesi* (22, 1-16):

— Després d'aquests fets, Déu va posar a prova Abraham i li digué:
— Abraham!

Ell li va respondre:
— Aquí em tens.

Déu li va dir:
— Pren Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, i vés-te'n al país de Morià. Allà, a dalt de la muntanya que jo t'indicaré, ofereix-me'l en holocaust.

L'endemà, Abraham es va llevar de bon matí. Va estellar llenya per a l'holocaust, va guarnir l'ase i prengué amb ell dos mossos i el seu fill Isaac. I es va posar en camí cap a l'indret que Déu li havia indicat. El tercer dia, Abraham veié l'indret de lluny estant. Llavors va dir als mossos:

— Quedeu-vos aquí amb l'ase. Jo i el noi ens arribarem allà per adorar Déu i després tornarem.

Abraham va carregar la llenya de l'holocaust a les espatlles del seu fill Isaac, i ell portava les brases per al foc i el ganivet. Mentre tots dos caminaven, l'un al costat de l'altre, Isaac digué al seu pare:

— Escolta, pare.

Abraham va respondre:

— Què vols, fill meu?

Li diu Isaac:

— Tenim el foc i la llenya per a l'holocaust; però, i l'anyell, on és?

Abraham li respon:

— Déu mateix ens proveirà de l'anyell per a l'holocaust, fill meu.

I continuaren caminant tots dos junts.

Arribats a l'indret que Déu li havia indicat, Abraham hi va aixecar un altar i va api-lar-hi la llenya. Després va lligar el seu fill Isaac i el posà a l'altar, damunt la llenya. Llavors Abraham allargà la mà i agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el va cridar des del cel:

— Abraham, Abraham!

Ell li va respondre:

— Aquí em tens.

L'àngel li va dir:

— No aixeqüis la mà contra el noi, no li facis res. Ara sé que reverencies Déu, tu que no li has refusat el teu fill únic.

Abraham va alçar els ulls i veié un moltó agafat per les banyes a uns matolls. Hi va anar, el va prendre i l'oferí en holocaust en comptes del seu fill. A aquell indret, Abraham li va donar el nom de «el Senyor proveeix». Per això, encara avui, la gent diu: «A la muntanya, el Senyor es proveeix.»

L'àngel del Senyor va cridar Abraham des del cel per segona vegada:

— Ho dic jo, el Senyor: ja que has fet això, ja que no m'has refusat el teu fill únic,

juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de la vora de la mar. Els teus descendents posseiran les ciutats dels seus enemics. Tots els pobles de la terra es valdran del nom de la teva descendència per a beneir-se, perquè has obeït el que jo t'havia manat.

Després, Abraham va tornar on eren els mossos i se'n van anar plegats a Beerxeba. Abraham es quedà a viure a Beerxeba.”

L'escena recorda les representacions d'execucions de presos en època imperial, en què el reu és de genolls al costat del botxí, com es veu per exemple en escultures de generals romans disciplinant els bàrbars vençuts.

L'exegesi bíblica mostra clarament la submissió d'Abraham a la voluntat de Déu. Aquest fet és central per a les tres religions del Llibre: per als jueus, per als cristians i per als musulmans, per als quals l'escena és protagonitzada per Abraham i Ismael.

Per al cristianisme, el sacrifici d'Isaac és la prefiguració de la Passió de Jesucrist. Sumem a això que el lloc de l'holocaust, el mont Moirà, s'identifica amb el mont Sió, és a dir, la muntanya del Temple de Jerusalem.

Els jueus denominen el passatge **אֶקֶדַת יִצְחָק**, *Akedát Yitzhák*, o *Akedah*, *Aqéda*, *Aquedah* o *Akedá* (nus, lligada en record que el sacrificat va lligat). En el calendari hebreu és l'1 de *Tishrei*, festa del *Rosh Hashaná* o any nou jueu. Els musulmans la denominen **ذبيح**, *Djabih* (matança o sacrifici). Per ells és el 10 de *Du l-hiyya*, festa de l'*Eid al-Adha*, celebració del sacrifici o festa del corder. Potser no és casual que la inscripció de Leocadi ens diu que va ser enterrat el dia abans de les calendes de gener, és a dir, la vigília de l'any nou del calendari julià. I recordem que l'any nou també és símbol de vida nova. La relació de la data amb les escenes del sacrifici d'Isaac i la *traditio* és prou eloqüent.

Com en força representacions paleocristianes, i en el cristianisme en general, es veu de nou com s'enllaça l'Antic i el Nou Testament amb passatges bíblics que ens evocuen la Llei, la prefiguració de la Passió i en aquest cas la mort de Leocadi. El següent estadi serà l'esperança de la Resurrecció.

Programa D'ACTES

2016

Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang i la Mare de Déu de la Soledat i Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

DIA 13 DE FEBRER

20 h VISIONS de la Setmana Santa (XXIV Edició), presentada pel Sr. Juan Carlos de la Cerra Martínez, *hermano mayor* de la Pontificia, Real e Ilustre Co-fradía de Nuestro Padre Jesús en el Doloroso Paso del Prendimiento y Esperanza de la Salvación de las Almas (Californios de Cartagena). L'acte tindrà lloc a l'església de Sant Agustí, organitzat per l'Agrupació d'Associacions de Setmana Santa de Tarra-gona i la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat.

DIA 23 DE FEBRER

20 h CONFERÈNCIA QUARESIMAL, a càrrec del pare JOAN M. MAYOL, sagristà major i rector de la basílica del Santuari de Montserrat. Organitzada conjuntament per la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat i la Reial i Venerable Congrega-ció de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

DIA 2 DE MARÇ

17.45 h JUNTA GENERAL ORDINÀ-RIA de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat.

19 h MISSA DIFUNTES a l'església de la Trinitat, organitzada per la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Purís-sima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat.

DIA 8 DE MARÇ

20 h Presentació de la revista LA SANG núm. 33, a càrrec del Sr. SERGIO NA-SARRE AZNAR, catedràtic de Dret Civil a la URV. L'acte tindrà lloc a l'església de Natzaret.

DIA 7 i 8 DE MARÇ

Repartiment de vestes a les aspirants de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Je-sucrist i de la Mare de Déu de la Soledat.

Horari: de 18 a 20 h

Lloc: Secretaria de la Soledat - Casa de la Sang (c/ Natzaret, 1).

Es podran tornar els dies 5 i 6 d'abril.

DIA 8 i 9 DE MARÇ

Repartiment de vestes a les congregantes de la Congregació de Senyores sota la In-vocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat.

Horari: de 18 a 20 h

Lloc: Secretaria de la Soledat - Casa de la Sang (c/ Natzaret, 1).

Es podran tornar els dies 5 i 6 d'abril.

DIA 14 DE MARÇ

19 h MISSA I DEDICACIÓ DE L'AL-TAR de l'església de Natzaret. En ocasió del tancament del 75è aniversari de la be-nedicció del Sant Crist de la Sang (1940-2015), l'arquebisbe, Dr. Jaume Pujol i Bal-cells, presidirà la dedicació de l'altar. L'acte s'acabarà amb la veneració al Sant Crist de la Sang.

Programa D'ACTES

2016

DIA 17 DE MARÇ

20 h PRESENTACIÓ DE L'OPUSCLE presentació de l'opuscle de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang i de la Mare de Déu de la Soledat, a càrrec de la Sra. M. JOANA VIRGILI GASOL, directora del Centre d'Aprenentatge de la Ciutat de Tarragona (CdA).

DISSABTE DE PASSIÓ, 19 DE MARÇ

19 h A la parròquia de la Santíssima Trinitat, MISSA i oferiment del ciri pasqual a càrrec de les dues congregacions de la Sang.

DIUMENGE DE RAMS, 20 DE MARÇ

11 h BENEDICCIÓ DE LES PALMES al carrer de les Coques. Processó a la S. E. Catedral i Santa Missa presidida per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona i primat.

19 h Des de l'església de Natzeret, solemne VIACRUCIS per la Part Alta i el Passeig Arqueològic que acabarà a la S. E. Catedral, on serà venerat el Sant Crist de la Sang i posteriorment tornarà a l'església de Natzeret. Els congregants han de portar vesta i gorgera.

DILLUNS SANT, 21 DE MARÇ

10.30 h MISSA CRISMAL, a la S. E. Catedral, presidida per l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona i primat.

DIMECRES SANT, 23 DE MARÇ

19.30 h ASSISTÈNCIA del pas la Flagel·lació acompanyat de congregants, aspirants i la Banda de Timbals del pas a la processó del Dolor, que sortirà de l'església parroquial de Sant Joan.

Hi poden assistir tots els congregants i els aspirants que ho desitgin, amb la vesta reglamentària. Esperem la vostra presència per acompanyar el pas.

DIJOUS SANT, 24 DE MARÇ

19 h Solemne Ofici del Sant Sopar del Senyor, presidit pel M. I. Mn. Francesc Gallart Magarolas. Tot seguit, torns de guàrdia d'honor dels Armats al Santíssim Sagrament.

De **22 a 23 h** Hora Santa a l'església de Natzeret

DIVENDRES SANT, 25 DE MARÇ

12 h Solemne Acció Litúrgica i Veneració de la Creu, a la nostra església de Natzeret, presidida pel M.I. Mn. Francesc Gallart Magarolas.

18.05 h RECOLLIDA del pas de la Soledat. Les aspirants i congregants poden acompanyar el pas de la Mare de Déu de la Soledat des del Col·legi d'Enginyers Industrials (c/ Escrivanies Velles) fins a la plaça del Rei.

19.30 h Des de l'església de Natzeret, tradicional PROCESSÓ DEL SANT ENTERAMENT, declarada element festiu patrimonial d'interès nacional per la Generalitat de Catalunya i organitzada per la Reial i Venerable Congregació de la Sang. Hi assistiran totes les confraries, gremis, congregacions i germandats de la ciutat.

DISSABTE SANT, 26 DE MARÇ

18 h PROCESSÓ de la Mare de Déu de la Soledat, organitzada per la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat, amb l'exercici de la Corona Dolorosa.

22.30 h VETLLA PASQUAL a la S. E. Catedral, oficiada per l'arquebisbe metropolità de Tarragona i primat Dr. Jaume Pujol i Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat.

DIUMENGE 29 DE MAIG

Festivitat de CORPUS CHRISTI. Processó que sortirà de la Catedral

SETMANA SANTA 2015 HORARIS DE LITÚRGIES	ARXIPRESTATS DE TARRAGONA CENTRE I TARRAGONA PERIFÈRIA																		
	Catedral	Sant Joan Baptista	Santíssima Trinitat	Sant Francesc	Sant Pere Apòstol	Sant Pau	Sant Fruituós	Sant Pere i Sant Pau	San Cosme i Sant Damià	Santa Maria / Ferràn La Móra	Santa Clara	Església del Carme PP. Carmelites	Església dels Sants Reis (Sant Agustí)	Església de Sant Antoni de Pàdua	Monestir de les Carmelites Descalces	Santa Maria (Bonavista)	Sant Salvador	Sant Josep Obrer (Torreforta)	Santa Tecla- Llevant
DIUMENGE DE PASSIÓ (Rams) Benedicció dels Rams i Missa																			
	11:00 (Ben. dels Rams i missa) 12:45	12:00	9:30 13:00 (Ben. dels Rams i missa)	11:00 18:00 19:30	12:00	12:00	12:00 13:00 (Col·legi Sagrat Cor) 18:00 (Sanitas)	10:30 12:00	10:30 13:00 (Molnars) 17:30 S.Llevant 19:00 (Loreto)	11:00 (Ferran i Tamarit) 12:30 (La Móra)	19:00 (vigília) 9:30 11:00 12:00 (Ben. dels Rams i missa)	12:00	13:00 20:00	12:30	11:00	11:00	11:30	11:00 (Missa i Ben. dels Rams)	12:15
DILLUNS SANT Missa Crismal																			
	10:30																		
DIJOUS SANT Pòrtic al Triduum pasqual																			
Missa del Sant Sopar del Senyor	20:00	18:00 20:00	19:00	19:30	20:00	20:00	18:00 (Sanitas) 19:00 (Col·legi Sagrat Cor) 20:00 (Esgl. Par)	20:00	12:00 S.Llevant 19:00 (Loreto)	19:00 (La Móra) 19:00 (Tamarit) 17:30 (Ferran)	19:30	17:00 19:00	18:00	19:00	19:00	19:00	18:30	19:30	20:00
Hora Santa		23:00	23:00	21:00	22:30	23:00	22:30	21:00	22:30 (Loreto)		22:30	21:00	19:00	22:00	22:00	22:30	19:30	Acabada la Celebració	21:00
Triduum pasqual																			
Primer dia del Triduum pasqual DIVENDRES SANT																			
Via Crucis	6:00 (La Sang)	10:00		11:00	10:00	10:00		10:00	00:15 (Loreto)		9:30	9:30	10:00	10:00	11:30	10:00	9:00	9:00	10:00
Celebració Litúrgica	12:00	15:30	13:00	12:00	12:00	13:00	12:00 Esgl. Par 16:00 (Col·legi Sagrat Cor) 18:00 Sanitas	13:00	13:00 (Loreto)	12:00 (La Móra) 13:00 (Tamarit)	12:00	12:00	13:00	12:00	16:00	17:00 19:30 (Processó)	10:30	17:00	18:00
Segon dia del Triduum pasqual DISSABTE SANT PASQUA!																			
Vetlla Pasqual	22:30	22:30		22:30	21:30	23:00	18:00 Sanitas 22:00 Esgl. Par	23:00	22:30 (Loreto)	20:00 (Tamarit) 22:00 (La Móra)	22:00	20:00	22:00	22:00	22:00	22:30	18:30	22:00	23:00
Tercer dia del Triduum pasqual DIUMENGE DE PASQUA																			
	9:30 11:00 12:30	10:30 12:00 20:00	9:30 12:00	11:00 18:00 19:30	10:30 12:00	9:30 11:00 12:30 19:30	10:00 11:00 12:00 13:00 (Col·legi Sagrat Cor)	10:30 12:00	10:30 Molnars 13:00 S.Loreto 17:30 S.Llevant 19:00 S.Loreto	11:00 (Ferran i Tamarit) 12:30 (La Móra)	9:30 11:00 12:00	11:30 12:30 19:00	12:00 13:00 20:00	11:00 12:30 19:00	11:00	11:00	11:30	11:00 19:00	12:15

REPSOL

JUNTA DIRECTIVA

President:	Mn. Josep Queraltó Serrano
Priora:	Sra. M. Dolores Nolla Tapias
Vicepriora:	Sra. Dolors Fontana Milà
Tresorera:	Sra. Montserrat Gabriel Costa
Secretària:	Sra. M. Antònia Blanco Segura
Vicesecretària:	Sra. M. Teresa Potau Mas
Majorala primera:	Sra. M. Assumpció Marsal Cavallé
Majorala segona:	Sra. Claustre Sevil Dasca
Majorala tercera:	Sra. Joana Carrasco Forés
Vicetresorera i vocal primera:	Sra. M. Montserrat Amigó Garcés
Vocal segona:	Sra. Montserrat Doménech Figueras
Vocal tercera:	Sra. Gemma Brunet Las
Vocal quarta:	Sra. Yolanda Roca Chesa
Vocal cinquena:	Sra. Helena de Lamoga García-Morato
Vocal sisena:	Sra. Ana Bozalongo Antoñazas
Congregant honorífica:	Montserrat Boronat Inglés
(C. núm. 1)	

1	Montserrat Boronat Inglés	66	Montserrat Duch Vda. Salvat	131	M ^a Teresa Potau Mas
2	Carmen Alaix Sanromà Vda Martí	67	M ^a Elena Llurba Mateu	132	Marta Potau Mas
3	M ^a Rosa Gasulla Virgili Vda. Boada	68	M ^a Asunción Marsal del Fraile	133	Patricia Tapias Ibañez
4	M ^a Josefa Prat López de Salamero	69	M ^a Asunción Roselló de Colet	134	M ^a Josefa Sotoca Cortés
5	Claustre Vallhonrat Llorach	70	Trinidad Moreno de Romeu	135	Mercè Jané Alegret
6	Josefa Adserias Pascual	71	M ^a Dolores Nolla Tapias	136	M ^a Carmen Martí Viamonte de Terraza
7	Pilar Teixell Solé	72	Isabel Veciana Botanch	137	M ^a Carmen Campo Gomicia de Gómez
8	Carmen Dols Cabré	73	M ^a del Carme Bosqué Ibañez de Marsal	138	M ^a Dolores Plana Gavalda
9	Manolita Segura Sanabria	74	Montserrat Tapias de Martínez	139	M ^a Pilar Aromir Vda. Martí
10	Teresa Bondia Aguiló	75	Isabel Iglesias Pocurull	140	M ^a José Salamero Prat de Piera
11	Angelina Sordé Folch Vda. Sentís	76	M ^a Josefa Ferrer Fortuny	141	M ^a Montserrat Jané Alegret
12	Carmen Güell Pasalodos	77	M ^a Victoria Rimbau	142	M ^a Luisa Castanedo Pérez
13	Teresa Casanovas Pedra	78	M ^a Montserrat Bordas Cobo	143	Mercedes Palomino Vda. Sales
14	Rosa Pedra Pons	79	M ^a Carmen Barriach Molas, de Juan	144	Montserrat Carrasco Solà
15	M ^a Cristina Güell de Pons	80	M ^a Pilar Fontana Milà	145	Eulàlia Potau Mas
16	Montserrat Carballeira Vda. Roca	81	M ^a Dolores Fontana Milà	146	M ^a Mercedes Ferré Porqueras
17	M ^a Dolores Nadal Alaix	82	M ^a Concepción Oribe Vda Cañellas	147	Ana Salamero Prat
18	Mercedes Izquierdo Vda. López Duque	83	M ^a del Carmen Iglesias Gomà Vda. Espejo	148	Marta Salamero Prat de Henere
19	M ^a Angeles Bertrán Doce	84	M ^a Pilar Roselló de Seró	149	Montserrat Vilà Miquel
20	Juana Fa de Anguela	85	M ^a Dolores López Izquierdo	150	Montserrat Potau Mas
21	Dolores Sans Vilalta Vda. Mezquida	86	M ^a Magdalena Roselló Cavallé	151	M ^a Victoria Espejo Iglesias de Gómez Iturriaga
22	M ^a Josefa Dalmáu de Morán	87	Rosalía Vallvé Navarro	152	Inés Solichero Roselló
23	Rosa Martí de Durán	88	M ^a Josefa Sanromà de Esquerrà	153	Soledad Sánchez Yepes
24	Carmen García Pujol	89	M ^a Teresa Aragonés Valls	154	M ^a Carmen Fortuny Grau
25	M ^a del Carmen Aixalà de Diego, Vda. Magarolas	90	Francisca Moreso de Català	155	M ^a Dolores Castellà Zàforas
26	M ^a Asunción Murtra Solé	91	M ^a Asunción Tarragó Guinovart	156	M ^a Jesús Pallarés Coll
27	Amelia Baixauli Echevarria	92	Isabel López Izquierdo de Potau	157	Montserrat Alegret Vda. Lleixà
28	Pepita Rodríguez Fonts	93	M ^a Cristina Vidal Pedrol	158	Mercedes Alegret de Bou
29	Montserrat Colet Sancho Vda. Sugrañes	94	Angeles Anguela Fa	159	M ^a Luisa Alegret Combalia
30	Elvira Braña Pedrol	95	Angelita de Muller de Tarradellas	160	Carmen Alegret de Martí
31	Marta González Pedrol Vda. Escatllar	96	Beatriz Merelo Sanromà	161	Beatriz de Muller Mencos
32	Montserrat de Muller de Travé	97	M ^a Asunción Jané Rodríguez	162	Sofia de Muller Mencos
33	Rosa Cácharo Vda. Teixell	98	Pilar Banús de Vallvé	163	Chitina Bardají Ruiz
34	M ^a Jose Andreu Bertran de Pastor	99	M ^a Rosa Mezquida Sans	164	Montserrat Boada Gasulla
35	M ^a Montserrat Gabriel Costa	100	Inmaculada Sevil Hevia	165	Antonia Fontanilles de Ribé
36	Conchita Porqueras de Ferré	101	Imma Marsal Cavalle	166	Natividad Tomás Francesch
37	M ^a del Pilar Escriu Cobos	102	M ^a Pilar Sanromà de Sánchez	167	M ^a del Carmen Ferrer Egea
38	Margarita Prat Lopez Vda. Mullerlat	103	Mercedes de Muller de Otero	168	M ^a José Guillén Torres de Solé
39	M ^a Dolores Prat Lopez de Sevil	104	Andrea Castellà Zàforas	169	M ^a Claustre Salvat Duch
40	M ^a Dolores Rafi Ollé	105	M ^a Valentina Sotoca Cortés	170	Alicia Roca Carballeira
41	Lupita Cobos Herrera	106	M ^a Elena Roselló Cavallé	171	M ^a Angeles Hernandez-Sanahuja Anguera
42	M ^a Victoria Pedrol Medina	107	Rosa Margarita Roselló de Matas	172	Patricia Martí Asenjo
43	Esther Ferré Dalmáu	108	Montserrat Dols Saperas	173	Rosa Margarita Hernandez-Sanahuja Anguera
44	M ^a Antonia Escarré de Adseria	109	M ^a Teresa Alfaro Bozalongo	174	M ^a Carmen Alvarez Pérez
45	M ^a Montserrat Ruiz Alsina	110	Paquita Baila Vda. Sanromà	175	Júlia Rovira Murillo
46	M ^a Glòria Male de Pujol	111	Montserrat Segarra Ferran	176	Angeles Campo Gomicia de García
47	M ^a Dolores Argemí Elias Vda. Bisbal	112	M ^a Teresa Graupera Arbós	177	Montserrat Tomás de Pepió
48	Carmen Casas Ferré	113	Teresa Civit Rovira	178	M ^a Elena Donoso Mezquida
49	M ^a Teresa Pinilla Cano	114	M ^a Angeles Peralta Maestrejuán	179	M ^a Angeles Roca Carballeira
50	M ^a Teresa Fernández Gimenez de Boronat	115	Mercedes Pujals de Martí	180	Carmen Lou Morrón
51	Montserrat Serra Tutusaus	116	M ^a Carmen Sanromà Jané	181	Carmen Bernabé Serra
52	M ^a Dolores Castiñeira Vda Simó	117	Pilar Alió Borrás de Ricomà	182	Emma Blanco Zàrate de Prat
53	Chitina García Pujol	118	Berta Malet Masalles	183	M ^a Dolores Larrubia de Julve
54	Montserrat Costa Vda. Virgili	119	M ^a Concepción Ferré Porqueras	184	M ^a Rosa Budesca Aguiló
55	M ^a Rosa Perelló de Vallverdú	120	Helen Artigau Cots de Solé	185	Ana M ^a Queralt Fontanals
56	M ^a Luisa Pérez de Castanedo	121	Adelaida Espejo Iglesias de Palau Ribes	186	Núria Gómez Porta
57	M ^a Dolores Esqué Ruiz	122	Mireia Espejo Iglesias de Castro	187	M ^a Emilia Bautista Figuerola
58	M ^a Teresa Esqué Ruiz	123	M ^a Jesús Coll de Pallarés	188	Raimunda Olivé Vda. Pallach
59	Roser Mas Vda. Potau	124	Teresa Galea de Carcolé	189	Josefina Oriol Baiguet Vda. Massó
60	M ^a Elisa Ferrándiz Garreta	125	M ^a Antonia Blanco Segura	190	Alicia de Muller Mencos
61	M ^a Montserrat Amigó Garcés	126	M ^a Claustre Sevil Dasca	191	M ^a Teresa Mallafre Valero
62	Montserrat Company Ventosa	127	Ana M ^a Sevil Dasca	192	Paquita Boltó de Bella
63	Rosa M ^a García de Plana	128	M ^a Pilar Sevil Dasca	193	M ^a Claustre Magallón Vidal
64	Núria Fosas Gil	129	Montserrat Iglesias de Ulloa	194	Rosalía Cusidó de Maseras
65	M ^a Alicia Castro Mercader	130	Roser Potau Mas	195	Juana de Aróstegui Pérez, de Monravá

196	Teresa Martí Aromir	261	Isabel Serrano Coll	326	Ana M ^a Bea Ribes
197	Carmen Queralt Fontanals	262	Sandra Pinilla Andreu	327	Francisca Adell Pérez
198	Amparo Cajigao Grau Vda. Mallafre	263	Lourdes Panadés Grau	328	Isabel Moreno Lara
199	Amparo Mallafre Cajigao	264	M ^a Dolores Roquet-Jalmar Ensesa	329	Ana Estopá Navalón
200	Julia Tapias de Tresseres	265	Natalia Segura Pérez	330	M ^a Teresa Carcolé Vidal
201	Mercedes Tapias Albiac	266	Montserrat Virgili Dalmau	331	Maruja Ballarín Sarraablo
202	M ^a Teresa Campanera Perramón	267	Montserrat Virgili Costa	332	Anna Lladó Madico
203	Angela Simó Gibert	268	M ^a Cinta Pons Mestres Vda. Esporrín	333	Pilar Cortés Palau
204	Francina Marcó Nieves	269	M ^a Antònia Bosch Rillo	334	Montserrat Sentís Tamburini
205	Montserrat Coll de Serrano	270	M ^a Isabel Colet Solé	335	Dolores Juncosa García
206	Josefa Gassó Mestre	271	M ^a José Colet Solé	336	Eva Tarragó Amigó
207	M ^a Rosa Robert Cardona de Virgili	272	Ventura Soler Finet	337	Natalia Solé Artigau
208	Yolanda Roca Chesa	273	Mercedes Pinós de Farré	338	Alejandra Marsal Bosqué
209	Ines Potau Mas	274	Marta Gago Panadés	339	Agueda del Fraile Marsal
210	Angeles Escobar Garrido	275	Araceli Carrasco Muñoz	340	Meritxell Baches Serra
211	M ^a Juana Zaragoza Gras	276	Teresa Blanco Segura	341	Núria Marsal Periz
212	Josefa Cañellas Horta	277	Carmen Blanco Segura	342	Núria Alegret Fontana
213	M ^a Dolores Lafuente Alonso	278	Inmaculada Bea Ribes	343	M ^a Carmen Morán Dalmau
214	M ^a Pilar Serrano de Pallarés	279	Cristina Pinilla Andreu	344	M ^a Mercedes Boronat Fernández
215	Esmeralda Sevil Gomis de Belmonte	280	Patricia Marsal Bosqué	345	Núria Gabriel Lop
216	Montserrat Sevil Gomis	281	Olivia Merelo de Barberá Roig	346	Maria Pino Roca
217	Juana Recasens Basesdas	282	Asunción del Fraile Marsal	347	Belén Brú Roig
218	Carmen Vericat Royo	283	Cristina Marsal Periz	348	Mónica Sabaté Amenós
219	M ^a Teresa Rodríguez Monteverde de Jané	284	Marta Gómez Masdeu	349	Noelia Llitrà Dalmau
220	Gertrudis Martí Aromir	285	Beatriz Rosell Rimbau	350	Beatriz Solé Artigau
221	Cristina Lleixà Alegret	286	Beatriz Pino Roca	351	Alejandra Pastor Andreu
222	M ^a Victoria Rosell Rimbau	287	Almudena Aymat Satué	352	Alba Colet Roselló
223	Cristina Satué Vallvé	288	Maria Martí Solé	353	Carlota Vallvé Banús
224	Mercedes Vallvé Martí	289	M ^a Eugenia Gabriel Lop	354	M ^a Victoria Esquerra Sanromà
225	Sara Guardia Catalán	290	Paquita Pons Saperas	355	Cecilia Julve Larrubia
226	Rosa M ^a Solé Rubio	291	Lidia Alcalde Cugat	356	Marta Huber Potau
227	Teresita Fontana Bertrán Vda.Prat	292	Sílvia Serres Soler	357	Laura Huber Potau
228	Lourdes Gras Virgili	293	Natalia Serres Soler	358	Emma Prat Blanco
229	M ^a Glòria Vallvé García de Solé	294	Elisabeth Benítez Gispert	359	Núria Prat Blanco
230	Magda Bernaus Pascual	295	Mercè Pallach Olivé	360	Anna del Fraile Marsal
231	Carmen Calvo Huguet	296	M ^a Dolores Nogués Vall	361	Anna Vilà Tapias
232	Rosa M ^a Capdevila de López	297	Modesta Pozuelo Molina	362	Maria Adserias Escarré
233	M ^a Dolores Andreu Salomó	298	Pilar Pozo Pozo	363	Ana Franco Martínez
234	M ^a Belén Ansuaga Sentís	299	Carmen Velasco Muñoz	364	Montserrat Bella Boltó
235	Gloria Salvat Duch	300	Carmen Junquera Burdeos	365	Mona Moncunill Sevil
236	Montserrat Fortuny Grau	301	Inmaculada Romero Garcia	366	Esther Andreu Sevil
237	Xandra Tarragó Amigó	302	M ^a Pilar Adserà Gebellí	367	Adela Rodríguez Tapias
238	Concepción Enseñat Aznar	303	Sagrario Pozo Martín	368	Teresa Esqué Englund
239	Juani Franco Martínez	304	Montserrat Doménech Figueras	369	Sandra Simó Blanco
240	Pilar Serrano Coll	305	Maria Prim Carrasco	370	Carlota Ferrándiz Mallafre
241	Beatriz Satué Vallvé	306	Marta Artigau Cots	371	Aurelia Marsal Ricomà
242	Laura Passiti Franquet	307	M ^a Camino San Román Castanera	372	Begoña Ferrándiz Mallafre
243	Adela Tapias López de Rodriguez	308	Elisenda Segura Pérez	373	M ^a Mercedes Tresseres Tapias
244	Ana M ^a Tasias Vidal	309	Magda Martí Mercadé	374	Mónica Huber Potau
245	Ana M ^a Lop Vaquero	310	M ^a Carmen Andrés Pueyo	375	Verónica Tapias Zaragoza
246	M ^a Dolores Gras Sanz	311	Rosa M ^a Torres Queraltó	376	Zoa Ferrándiz Sanromà
247	Amparo Brú Gómez	312	Rosa M ^a Matute Piñol	377	Ana Vallvé Fontana
248	Magda M ^a Moya Fortuny de Nin	313	Pilar Jané Vda. Mestres	378	Inés Potau López
249	Magda M ^a Nin Moya	314	Francisca Gras Vendrell	379	Alejandra Vives Sanromà
250	M ^a Victoria Nin Moya	315	Elena Rivas Lliteras	380	Iraida Belmonte Sevil
251	Isabel Miró Berrocal	316	Teresa González Masdeu	381	Carla Belmonte Sevil
252	Rosa M ^a Ricomà Vallhonrat	317	Vicenta Bartolí Merola	382	Inés Solé Guillén
253	Matilde Rodríguez Entero	318	Ana Vives Sendra de Saez	383	Mireia Aymat Satué
254	M ^a Pilar García Medrano	319	M ^a Teresa Moya Fortuny de Farré	384	Rosa López Capdevila
255	Ana M ^a Brú Gómez	320	Natividad Ramírez Giménez	385	Laura Gabriel Lop
256	Marta Cassany Virgili	321	M ^a Luisa Pastor Andreu	386	Gabriela Micó Recasens
257	Joaquina Aznar Bielsa	322	Mónica Julve Larrubia	387	Sofia Gasull Guardia
258	Olga Robledo Artigau	323	Ana M ^a Salazar Echevarria	388	Elisa Marrugat Ferrándiz
259	Sandra Moncunill Sevil	324	Marta Serrano Coll	389	Judith Nadal Gras
260	Isabel Potau Mas	325	Núria Mercadé Casanova	390	M ^a Teresa Boronat Fernández

391	Miriam Pinilla Andreu	456	Marta Cascón Goñi	521	Montserrat Dalmau Cortés
392	Alicia Saez Vives	457	Mª Luisa Torres Sanz	522	Montserrat Aleu Pérez-Gramunt
393	Núria Rodríguez Tapias	458	Teresa Fabregat Nuet	523	Mª Pilar Aleu de Grau
394	Marta Gabriel Lop	459	Carmen Fabregat Nuet	524	Carla Lourdes Vallvé Alvarez
395	Ana Fortuny Tasias	460	Miriam Fernández de Caleyá Dalmau	525	Mª Antonia Ferrer Martínez
396	Maria Fortuny Tasias	461	Mª Francisca Dalmau Massó	526	Angela Mª Molina Pino
397	Mª Victoria Fabregat Sevil	462	Magdalena Pons Solé	527	Silvia Mª Sancho Roca
398	Marta Piqué Chacón	463	Mª Rosa Moncusí Ollé	528	Carla Aymar Potau
399	Mª Isabel Fortuny Miró	464	Mª Rosa Ciurana Moncusí	529	Anna Mateu Morelló
400	Mertixell Anglès Brú	465	Rosa Picornell Ciurana	530	Núria Alfaro Mateu
401	Montserrat Anglès Brú	466	Dolors Amell Pons	531	Clara Rubio Sanromà
402	Montserrat Martí Rodríguez	467	Tatiana Belmonte Sevil	532	Beatriz de Castro Espejo
403	Montserrat Martorell Salort	468	Adelaida Gómez de Iturriaga Espejo	533	Filomena Sentís Masip
404	Clara Tarradellas de Muller	469	Roser Costa Albiol	534	Isabel Vallvé Domingo
405	Rocio Ramos de Muller	470	Mª Teresa Rivelles Blanco	535	Alicia Vallve Domingo
406	Gemma Samper Virgili	471	Sandra Lleixà Alegret	536	Francisca Figueras Simó
407	Laia Sentís Virgili	472	Teresa Rimbau Prat	537	Marina Vives Blanco
408	Mª Dolores de Muller y de Montemayor	473	Paula Piera Salamero	538	Mª del Pilar Solano Prats
409	Araceli Salvadó Carrasco	474	Diana Piera Salamero	539	Montserrat Domingo Saigí
410	Montserrat Salvadó Carrasco	475	Carla Henere Salamero	540	Mercedes Dexeus Domingo
411	Mª Claustre Costa Albiol	476	Patricia Salamero Hostench	541	Mª Teresa Chillida Ronchera
412	Núria Caparrós Pons	477	Blanca de Juan Barriach	542	Teresa Gené Escoda
413	Rosa Mª Pintado de Aizpuri	478	Mª del Mar Basco Cuadrada	543	Rosa Bigorra Fernández
414	Bárbara Pintado Duch	479	Ana Basco Cuadrada	544	Marta Hernández Anadón
415	Mónica Benito Gázquez	480	Mª Teresa Gutierrez Carrera	545	Elisenda Morales Bigorra
416	Montserrat Adán Doménech	481	Juana Robert Cardona	546	Mar Ulloa Iglesias
417	Mª Montserrat Boada March	482	Natalia Caballero Pavón	547	Virginia Martí Llauro
418	Vanessa San José Méndez	483	Elisabeth Castell Mallafre	548	Mª Dolors Comas Andreu
419	Celia García Jané	484	Rosa Mª Torres Fernández	549	Isabel Domingo Martí
420	Soledad García Gorbena	485	Maria Elias Riera	550	Júlia Solé Guillen
421	Carlota Sánchez Sanromà	486	Margarita Garijo Sadurní	551	Alejandra Henere Salamero
422	Alba Calderón Marsal	487	Natividad Murtra Solé	552	Raquel Maset Gaya
423	Julia Marsal Ricomà	488	Mª Carmen Domingo Belando	553	Mª Carme Panadés Ferrer
424	Glòria Pino Roca	489	Silvia Montalban Granero	554	Ana Hernández Panadés
425	Anna Potau Bustamante	490	Ana Calvo Elias	555	Leyre Ucha Alfaro
426	Cristina San José Méndez	491	Marta Perez Noguera	556	Eulalia Gené Fleix
427	Mª Amelia Sentís Masllorens	492	Celia del Diego Tomás	557	Nuria Martí Nieto
428	Gemma Mas Sotoca	493	Mª Rosa Carola Cosials	558	Mª Cinta Andreu Faiges
429	Irene Potau López	494	Francisca Ayala Parejo	559	Glòria Rovira Martí
430	Elena Gallego López	495	Mª Pilar Sarroca Mañé	560	Blanca Martí Garrido
431	Eva Pijuan Robledo	496	Ana Mª Fabregat Sarroca	561	Cristina Martí Sirvent
432	Mª Belén Cabré Pérez	497	Mercedes Mañós Gonzalbo	562	Isabel Rovira Martí
433	Cristina Savin Vidal	498	Antonia Caparrós García	563	Yolanda Casas Roca
434	Clara Savin Vidal	499	Marta Callao Guim	564	Mercè Gea Sales
435	Elena Ulloa Iglesias	500	Bárbara Guim Llovet	565	Mónica Climent Pomes
436	Sofia Vilà Pozo	501	Mª Victòria Guinart Mateu	566	Ana Ondiviela Bozalongo
437	Montserrat Solano Prats	502	Cristina Montalban Fabra	567	Mª Joana Carrasco Forés
438	Mª Teresa Franquet Sugrañes	503	Pilar Gázquez Jurio	568	Teresa Brú Sales Vda. Rovira
439	Marta Ricomà Alió	504	Concepción Fabra Lluch	569	Mª Soledad Aparicio Palazuelos
440	Miriam Ricomà Alió	505	Maria Jiménez López	570	Mª Concepción Ibars Simó
441	Mª del Mar Roig Elias	506	Cristina Casas Roca	571	Mª Claustre Arribas Ibars
442	Mª Cruz Goñi San Miguel	507	Isabel Bacarizo Giménez	572	Belén Ramos de Muller
443	Pilar Gascón Sotoca	508	Maria Egoscozabal Solé	573	Gloria Albacar Sancho
444	Montserrat Riba Garcés	509	Maite Egoscozabal Solé	574	Carme Basora Canals
445	Montserrat Garcés Altadill	510	Ana Jané Oliván	575	Laura Val Corominas
446	Mercedes Dalmau Massó	511	Elena Arqued Jané	576	Ana Pallarés Coll
447	Rocio Lliotrà Dalmau	512	Blanca Jané Oliván	577	Mª Rosa Company Ventosa
448	Rosa Catalán Cazorla	513	Rocio Arqued Jané	578	Rosa Frisach Domadel
449	Almudena López Panisello	514	Isabel Pigem Ricart	579	Elodia García Frisach
450	Mónica Busquets Martí	515	Júlia García Jané	580	Elisabeth Aranda Núñez
451	Clàudia Teixell Aleu	516	Núria García Jané	581	Ana L Bozalongo Antofiazas
452	Rosana Combalia San Román	517	Olga García Jané	582	Alejandra Vallvé Banús
453	Maria Cinta Güell Signes	518	Florentina Penco Bermejo	583	Silvia Peña Güell
454	Merixell Borrás Bové	519	Carme Tamburini Trallero	584	Judith San José Mendez
455	Montserrat Pijuan Cascón	520	Josefa Figueras Trillas	585	Montserrat Nieto Roldan

586	Ana Borrull Riera	652	Marta Vallvé Odena	718	Laura López Vendrell
587	Maria Llobera Calaf	653	Anna Carme Albarracín García	719	Paula Cristóbal Sanz
588	Ana Castell Mallafré	654	Carmen Ochoa Calvo	720	Trini Pérez Yeste
589	Montserrat Mallafré Gázquez	655	Gabriela Vallvé Ochoa	721	Ana Ardanuy Fortuny
590	Pilar Cusido Miró	656	Mª Teresa Martí Estrada	722	Araceli Gómez López
591	Amàlia Palau Gual	657	Ana-Cristina Campón Ferreras	723	Mª Inmaculada Vendrell Blanco
592	Puri Gervas García	658	Mª Lluïsa Sanz Herraiz	724	Mª Carmen Ollé Trias
593	Mª Cristina Barrera Aluja	659	Cristina Peña Güell	725	Mª Carmen Duch Torrelles
594	Henar Vendrell Gervas	660	Josefa Fabregat Nuet	726	Mª del Mar Riola Bardají
595	Marta Balañá Lucena	661	Alexandra Micó Albarracín	727	Marina Llorach Salvadó
596	Mª Pilar Zarate Sánchez	662	Anna Micó Albarracín	728	Patricia Escarre Nin
597	Ariadna Arola Brunet	663	Mª Angeles López Domínguez	729	Anna Baviera Calero
598	Alejandra Arola Brunet	664	Antonia Gómez Botella	730	Júlia Mullerat Domingo
599	Alicia Benítez Gispert	665	Anna Vives Blanco	731	Clàudia Mullerat Domingo
600	Mercedes Dalmau Cortes	666	Blanca Ondiviela Bozalongo	732	Mª Rosa Casellas Andreu
601	Marta Dalmau Roig	667	Gabriela de Castro Espejo	733	Glòria Doménech Virgili
602	Anna Riola Colet	668	Mercé Marín Ferrer	734	Anna Mª Pons Estradé
603	Aleyda Carrillo Olivé	669	Mª Dolores Duch Bové	735	Teresa Aguinaga Fernández
604	Mª Victoria Grau-Aleu Pérez-Gramunt	670	Maria Pluvinet Duch	736	Marina Aznar Sanchis
605	Alba Escatllar González	671	Josefa Lerin Cortés	737	Paula Calderón Satué
606	Núria Escatllar González	672	Mª Antonia Morros Lucas	738	Cristina Muñiz Melich
607	Núria Valladosera Escatllar	673	Juana García Sánchez	739	Gemma Alvaro Polo
608	Carlota Lozano Alsina	674	Rosa Carme Segalà Capdevila	740	Cynthia Queralt Alvaro
609	Mª Mercedes Saiz Murillo	675	Esther Sanz Herraiz	741	Alicia Batlle Carbó
610	Ingrid Alvarez Montalbo	676	Ana Teresa Sanfiz Sancho	742	Ana Mª Fontanals Bonet
611	Miriam Alvarez Montalbo	677	Marta Romeu Morera	743	Inés Calderón Satué
612	Laura Pons Estradé	678	Belen Noguera Mutlló	744	Natalia Artero Boronat
613	Alba Boronat Pons	679	Josefa Jiménez Giraldez	745	Mª Pilar Bote Vidal
614	Mª del Mar Pons Estradé	680	Consol Güell Querol	746	Maria Sabaté Sabaté
615	Sonia Boronat Pons	681	Mª Cristina Pons Güell	747	Vanessa Tierraseca Matute
616	Iris Pons Romeu	682	Ruth Pons Romeu	748	Rosa Mª Tierraseca Matute
617	Marta Escatllar González	683	Marta Bonillo Segalà	749	Paula Fortuny Ardanuy
618	Marta Grau Carrasco	684	Aida Bonillo Segalà	750	Mª Cinta Itarte Rabadá
619	Sonia Grau Carrasco	685	Mariona Brull Andreu	751	Gemma Marchena Angos
620	Núria Rubio Gómez	686	Dolors Andreu Prats	752	Mireia Marchena Angos
621	Pilar Icart Perelló	687	Carla Helena Bria Montcusí	753	Joana Angos Mirantes
622	Joana Serra Virgili	688	Mireia García Bernaus	754	Teresa Leiva Villalba
623	Gemma Brunet Las	689	Eugenia Aymat Castresana	755	Esther Ventura Dalmau
624	Andrea Jordà Martínez	690	Cinta Gavalda Seriol	756	Josefa Girona Gil
625	Sonia Mestre Martínez	691	Inma Gavalda Seriol	757	Aida Braña Picó
626	Maria Dolores Signes Ruiz	692	Isabel Soriano Perea	758	Natalia Lacasa Vidal
627	Arantxa Siendones Bordas	693	Paula Baena Zárate	759	Elvira Ballester Garris
628	Mª Carmen Alonso Fontbona	694	Maria Boada Gea	760	Ana Pérez Romero
629	Susana García Alonso	695	Mª Dolores Torres Eguiluz	761	Maria Murguía Benitez
630	Beatriz Fontenla Aguinaga	696	Mª Neus Torres Eguiluz	762	Yasmina Solé Carolá
631	Juana Elena Fontenla Aguinaga	697	Laura Sales Palomino	763	Diana Solé Carolá
632	Josefa Tuset Brú	698	Maria Mullerat Pigem	764	Núria Borrull Riera
633	Elisenda Joglar Huber	699	Núria Domingo de Mullerat	765	Silvia Borrull Riera
634	Covadonga Joglar Huber	700	Roser Peiró de Mullerat	766	Loli González Felix
635	Irene Huber Company	701	Silvia Fuster Mateu	767	Clàudia Segarra González
636	Mª Angeles Aguar Ferriz	702	Anna Labata Marco	768	Ana Mª Terceño Gómez
637	Mª Mercé Martorell Comas	703	Rosa Mª Batet Alonso	769	Beni Baviera Calero
638	Clara Matas Roselló	704	Maria Ferrando Babot	770	Mª Carmen Franqueza Roca
639	Andrea Englad Roselló	705	Inmaculada Ribalt Muñoz	771	Emilia Preciado Maydeu
640	Mercedes García Forcada	706	Mª Josefa León Rebollo	772	Mª Luz del Amo Clari
641	Begoña Parra García	707	Dolores Miquel Serrano	773	Francisca Josefa March Roca
642	Mª Teresa Fernández Leal	708	Rafaela Roman Marín	774	Marta Buera Potau
643	Agustina Granadero Monjo	709	Mónica Tarragon Peralta	775	Marina Buera Potau
644	Mª Dolores Bosch Gutiérrez	710	Mª Carme Mir Felip	776	Maria Balañá Lucena
645	Maria Doménech Mezquida	711	Mª Dolores Sans Vidal	777	Yaiza de la Cruz Morán
646	Andrea Losada Castellà	712	Purificación López Segura	778	Mª Carmen Olivera Martínez
647	Araceli Anadón Esquiroz	713	Miriam Salvadó Agustín	779	Josefa Martínez Martínez
648	Anna Pedraza Vidal	714	Julia Robledo Carrió	780	Rosa Mª Almagro Roselló
649	Carla Jané Oliván	715	Elisabeth Arribas Ibars	781	Núria Espinet Degracia
650	Marisè Odena Rosell	716	Sònia González Ollé	782	Laura Ventosa Andreu
651	Marina Vallvé Odena	717	Pilar Ortiz de Paz	783	Inmaculada Llauredó Grau

784	Pilar Eloisa Vives Turegano	850	Dolores Cabañero Albadalejo	916	Alisa Gil Queral
785	Esther Socias Balada	851	Laia Bilbao Nadal	917	Sofia Salvat Argany
786	Míreia Ventura Ripoll	852	Mª José Heras Tuset	918	Mª Dolors Forcadell Masdeu
787	Concepción Olivera Martínez	853	Martina Labata Ferrandiz	919	Maria Lorenzo Sanchez
788	Clara Pons Estradé	854	Ana Urzaiz López	920	Vinyet Salvado Ruiz
789	Clàudia Ibarz Gasull	855	Belén Fernandez de Caleyá Ramiro	921	Elisabeth Flores Calvet
790	Montserrat Aleu Calvet	856	Júlia Adserà Flavià	922	Natalia Iriso de Mullerat
791	Mª Mar Fernández de Caleyá Dalmau	857	Gracia Alvarez Murillo	923	Alicia Mullerat Iriso
792	Ana Gutierrez Fernández de Calella	858	Mª Gracia Murillo Rodriguez	924	Mariona Mullerat Peiro
793	Maria Espejo Liso	859	Dolores Mª Tierraseca Matute	925	Quica Gay Sorrius
794	Olga Montagut Galimany	860	Josefina Badia Oller	926	Alexandra Santamaria Gay
795	Mª Victoria Arbeloa Rigau	861	Patricia Musolas Farrell	927	Adriana Santamaria Gay
796	Ana García Anguela	862	Esther Musolas Farrell	928	Georgina Prat Marrase
797	Marta Ribas Sánchez	863	Anna Serra Gabriel	929	Patricia de la Paz Marsal
798	Mª Carmen Mendez Moreno	864	Angelines Diñeiro Iglesias	930	Carme Tous Aymat
799	Sónia Alvarez Borrás	865	Paula Lozano Alsina	931	Ruth Corominas Creus
800	Ana de la Guerra Palacios	866	Cristina Aguiló Calaf	932	Judith Heras Tuset
801	Maria Sevil de Llobet	867	Montserrat Simó Rovira	933	Ana Mª Mota Jimenez
802	Núria Mullerat Domingo	868	Anna Culubret Gavalda	934	Anabel Torrado Mota
803	Montserrat Ribas Montilla	869	Clàudia Prat Ribé	935	Beatriz Lopez Iparraguirre
804	Francisca Calbet Soliano	870	Rosa Mª Andreu Sabadell	936	Cristina Ballart Alujas
805	Berta Riquelme Dalmau	871	Elena Torras Marsal	937	Míreia Satue Socias
806	Ana Riquelme Dalmau	872	Raquel Vidal López	938	Mariona Arandes Busquets
807	Mª Pilar Pera Bajo	873	Ingrid Vidal López	939	Carol Arandes Busquets
808	Laia Baranera Pinilla	874	Aurelia Delgado Gómez	940	Mª Dolors Masdeu Almenara
809	Andrea Guasch Pinilla	875	Marta Castaño Vargas	941	Marina Martí Triquell
810	Natalia Dalmau Roca	876	Leyre Rovirosa Rodríguez	942	Lucia Gallego Bosch
811	Carmen Vargas Zafra	877	Elena Mas Salguero	943	Maria Bella Ventosa
812	Mª Pilar Borrás Marco	878	Angels Creus Tuebols	944	Josefa Torres Martinez
813	Violant Andreu Salla	879	Maria Potau Mas	945	Mª dels Angels Grau Bella
814	Anna Mª Bayerri Margalef	880	Maria Gimenez Llitrá	946	Claudia Peyra Grau
815	Marta Vidal Jorda	881	Antonia León Martínez	947	Núria Alegre Franco
816	Anna Tous Aymat	882	Mª Carme Baiget Solé	948	Laura Pardell Domínguez
817	Magda Mestre Castells	883	Mª Teresa Carné Horta	949	Lidia Pardell Domínguez
818	Clara Medina Valles	884	Antonietta Rovira Porqueras	950	Lidia Serra Gabriel
819	Clara Mullerat Peiró	885	Blanca Ribé Rufa	951	Maria Fernandez Franco
820	Judith Queral Solé	886	Mª Montserrat Rufa Gracia	952	Mª Montserrat Garcia Roca
821	Anabel Hernández Anadón	887	Elena Aguilar Yxart	953	Anna Tarrago Garcia
822	Ariadna Lucena Vargas	888	Montse Martí Estrada	954	Esther Pere Mas
823	Ignacia Alujas Golarons	889	Tere Allué Torra	955	Concepción Medina Bermejo
824	Núria Ballart Alujas	890	Cloe Labata Ferrandiz	956	Laia Batlle Cardó
825	Laura Guinovart Castan	891	Natalia Piñol Suarez	957	Júlia Grau Tresseres
826	Carlota Fortuny Ardany	892	Mª Merce López Vendrell	958	Núria Martínez Grau
827	Maria Ribé Rufa	893	Alejandra Palmira Hernandez Pastor	959	Maita Parrilla Vidal
828	Anna Valldosera Escatllar	894	Emma Stephenson Pastor	960	Irene Roca Reixach
829	Núria Flavià Gayà	895	Lucia Satué Mas	961	Marina Guasch Pinilla
830	Montserrat Pomerol Sanchez	896	Dolors Martí Seró	962	Laia Musté Beltri
831	Inma Figuerola Martorell	897	Laura Mallafré Gazquez	963	Alba Musté Beltri
832	Clàudia Climent Figuerola	898	Irene Perez Passiti	964	Mariona Musté Salvado
833	Elia Climent Figuerola	899	Susana Gonzalez Tost	965	Maria Busquets Pluvinet
834	Nefertari Picó Plaja	900	Mª Asuncion Tost Ortiz	966	Mercedes Muñoz Flores
835	Ana Montserrat Boronat Sánchez	901	Mariona Baranda González	967	Joana Serret Sanahuja
836	Mª Pau Galera Hernandez	902	Mercedes Murillo Rodriguez	968	Elvira Sanahuja Rosell
837	Montserrat Hernandez Guasch	903	Isidora Cisneros Mojio	969	M.Carme Vernet Bargallo
838	Marina López de Manuel	904	Yolanda Alabart Segura	970	Elvira Ferrando Gomez
839	Míreia de Manuel Pradas	905	Maria Nieves Alabart Segura	971	Helena Engracia de Lamoga García-Morato
840	Mercè Pradas Cortina	906	Julia Caparrós Cisneros	972	Ana Gonzalez Morales
841	Carmen Aguirre Parra	907	Rosa Mª Garcia Martinez	973	Luisa Jorge Pizarro
842	Dolores Almazán Ruiz	908	Mª Antonia Rodriguez Vallejo	974	Meritxell Alvarez Bayerri
843	Mª Carmen Almazán Ruiz	909	Ramona Gimenez Martinez	975	Irene Fernandez de Caleyá Miquel
844	Mª Dolores Blanco Almazán	910	Josefina Andreu Rodriguez	976	Paula Fernandez de Caleyá Miquel
845	Clara Adserias Hernández	911	Filomena Rodríguez Vallejo	977	Alba Piñol Moreno
846	Sílvia Adserias Hernández	912	Irene Clara Guerrero Ramos	978	Judith Garcia Muñoz
847	Patricia Segarra Riola	913	Belen Villares Ferrandiz	979	Mariona Guasch Camacho
848	Conchita Adserà Pardines	914	Alexia Palau de Ribes Espejo	980	Inés Lecuona Musolas
849	Mª Antonia Solé Colom	915	Aina Baranera Pinilla	981	Esther Juncosa, Vda. Musolas

982	Teresa Pego Gallego	1047	Berta Cerezo Huber	1112	Ana Pallejà Franquet
983	Elena Yxart Montañes	1048	Clàudia Castanera Micó	1113	Ester Pallejà Franquet
984	Núria Pérez Martí	1049	Anna Colomines Montfort	1114	Pilar Turégano Fuentes
985	Núria Benedicto Ferrer	1050	Mª de los Santos Torrecillas	1115	Miriam Gallego Serra
986	M. Rosa Rebull Plà	1051	Anna Maria Tarafo Camps	1116	Concepció Simó Baiget
987	Lúcia Parisi Ferrandiz	1052	Laia Falcó Marrasé	1117	Gabriela Hernández Pastor
988	Inés Ferrandiz Rabal	1053	Montserrat Briansó Folgado	1118	Marta Martínez Grau
989	Paula González Ferrandiz	1054	Marina Vendrell Briansó	1119	Mª de las Mercedes Grau Tresserras
990	Maite Mullerat Peiró	1055	Neus Vendrell Briansó	1120	Irene Vico Parejo
991	Megan McLaughlin de Mullerat	1056	Núria Vendrell Briansó	1121	Remei Ortega Parejo
992	Claudia Sentís Esteban	1057	Montserrat Piqué Vda. Boronat	1122	Mª Angels de la Salud Fernández
993	Aina Sentís Esteban	1058	Mª Creu Gómez Romero	1123	Roser Vallvé Cid
994	Mª Victòria Forns Fernández	1059	Laura Sastre Núñez	1124	Martina Vallvé Pérez
995	Alba Gómez Forns	1060	Aurora de la Torre Trillo-Figueroa	1125	Helena Pineda Estopá
996	Maribel Rubio Diaz	1061	Mercedes Forns Fernández	1126	Mª dels Angels Luque Torralbo
997	Georgina Garcia Rubio	1062	Raquel Lago Forns	1127	Miriam Malgal Cilleros
998	Ariadna Escatllar Suárez	1063	Ana Isabel Garcia Rodriguez	1128	Claudia Aixelá Goudinoff
999	Mª Angeles Guerrero Pulido	1064	Blanca Fernández de Caleyá Dalmau	1129	Andrea Santos Domenech
1000	Alexia Martinez Sevilla	1065	Mª José Olivera Martínez	1130	Magdalena Duch Baduell
1001	Mª Carmen Avellá Shaw	1066	Maria Gebelli Granell	1131	Loreto Meix Sabaté
1002	Lidia Villa Sánchez	1067	Mónica Gimenez Llitrá	1132	Soledad de la Rosa Alarcón
1003	Esperanza Villa Sánchez	1068	Maria Vicario Jordá	1133	Bedur Rajab Neguerela
1004	Anna-Yangyi Vilà Morales	1069	Miriam Andreu Rodriguez	1134	Margarita Mullerat McLaughlin
1005	Marta Garcia Casañ	1070	Clara Samper Pérez	1135	Rose Maria Mullerat McLaughlin
1006	Montserrat Butet Juncosa	1071	Rosa Mª Pamies Poblet	1136	Ana Ortega Hernández
1007	Teresa Navarro Hernández	1072	Olga Rosario Boronat	1137	Júlia Gayá Pino
1008	Mª Dolors Llaveria Miró	1073	Blanca Garcia Carreño		
1009	Carmen Nieves Fernaude Vela	1074	Celia Josa Castillejo	Altes 2016	
1010	Paula Seró Huber	1075	Marta Vicario Jordá	1138	Mª del Carmen Llopió Garcia
1011	Susana Mullerat Iriso	1076	Marina Alasá Garcia	1139	Paula Pintado Pino
1012	Begoña Lecuona Musolas	1077	Judit Garcia Pallares	1140	Núria Molins Garcia
1013	Gloria Mila Roca	1078	Mª del Carmen Estupiña Sánchez	1141	Marta Doménech Fernández
1014	Emma Alfaro Franqueza	1079	Cristina Comes Fortuny	1142	Carmen Fernández Sans
1015	Isabel Giró Lascano	1080	Laura Comes Fortuny	1143	Laura Bernal López
1016	Carmen Jimenez Hurtado	1081	Sara Carrillo Valero	1144	Maria Clopes Vidal
1017	Alexandra Rion Marqués	1082	Laia Garcia Pallarés	1145	Berta Clopes Vidal
1018	Dolors Segura Bisbal	1083	Adriana Grañó Marsal	1146	Maria Grau Alasá
1019	Mª Dolores Garabatos Bosch	1084	Pili Giné Andreu	1147	Paula Hernández Vidal
1020	Cecilia Garabatos Bosch	1085	Inés Mendoza Fortuny	1148	Meritxell Jaquel Blasco
1021	Elena Ventosa Andreu	1086	Alexandra Cubells Moncunill	1149	Nayeli Jaquel Gámez
1022	Míreia Pérez Mallén	1087	Carla Seró Huber	1150	Yarezi-Teresa Jaquel Gámez
1023	Rosa Mª Rey Polo	1088	Paloma Prat Freijawes	1151	Marina Molina Vilaró
1024	Mariona Flores Sanchez	1089	Elena Prat Freijawes	1152	Neus Molina Vilaró
1025	Laura Giralto Folch	1090	Belén Marrón Reigosa	1153	Anna Moya Oller
1026	Alba Carcellé Herrera	1091	Daniela Carré Marrón	1154	Blanca Oliach Alasá
1027	Clàudia Marsal Escudé	1092	Marina Carré Marrón	1155	Berta Pallejá Comas
1028	Angela Torras Marsal	1093	Caterina Tresserras Pianigiani	1156	Laura Sánchez Rull
1029	Clara Puigbo Marsal	1094	Maria Martínez Grau	1157	Mª Montserrat Tomasa Torralardona
1030	Rita Serra Marsal	1095	Georgina Satué Giralto	1158	Mª Teresa Vidal Gotanegra
1031	Carla Lozano del Fraile	1096	Paula Salazar Carracedo	1159	Ana Mª Vidal Vidal
1032	Ana Pérez Ferret	1097	Maria Salazar Carracedo	1160	Mª Teresa Vidal Vidal
1033	Berta Samper Pérez	1098	Roser Cabré Potau	1161	Mª Pilar Vilaró Rodriguez
1034	Ariadna Gallego Serra	1099	Georgina Pujol Potau	1162	Mª del Mar Vilaró Rodriguez
1035	Maria Isabel Da Conceição Coelho	1100	Ruth Marqués Montejana	1163	Africa Domingo Aymar
1036	Marta Mendoza Fortuny	1101	Marta Pintado Romero	1164	Mª Joana Virgili Gasol
1037	Montserrat Molins Garcia	1102	Anna Pintado Pino	1165	Mª Teresa Blasco Viñes
1038	Valentina Diaz Rubio	1103	Carla Satué Giralto	1166	Claudia Burgos Guinovart
1039	Joana Colet Rabassa	1104	Gloria Cerezo Huber	1167	Mª Jesús Garcia-Morato Pérez
1040	Ivet Roch Colet	1105	Eulàlia Veà Miranda	1168	Meritxell Guinovart Moreno
1041	Dolors Farriol Batalla	1106	Júlia Pujadas Sugrañes	1169	Ana Moreno Pérez
1042	Cayetana Hernández Pastor	1107	Joana Cañellas Santos	1170	Mª Rosa Moreno Bertomeu
1043	Susana Fernández García	1108	Clàudia Barcelona Caballero	1171	Sofia Múgica Bové
1044	Ana Nonell Fernández	1109	Eva Sugrañes Aymamí	1172	Magdalena Garcia Olivé
1045	Lluïsa Serres Cirujeda	1110	Rosario Tortosa Ruiz	1173	Abril Albiol Gasull
1046	Sara Tomàs Serres	1111	Mª Teresa Pallejà Franquet	1174	Marta Vicens Berenguer

Congregantes difuntes

Sra. Mercé Alegret, Vda. Jané

Sra. Isabel Berrocal Amela

Sra. M. del Pilar Borràs de Alió

Sra. Maria Joglar Huber

Sra. M. Josefa Jané, Vda. Sanroma

Sra. Pepita Sugrañes Aleu

Sra. M. Dolores Zaforas, Vda. Castellà

El respecte a l'entorn,
a les persones,
als nostres costums,
a la tradició.

Per a nosaltres, és una prioritat.

Vivim la Setmana Santa

www.dow.com

Informe Públic de Tarragona

<http://www.dow.com/publicreport/2004/local/tarragona/index.htm>

Millorar la vida
dia a dia.

*Marca registrada - The Dow Chemical Company

A

ASTORIA RESIDENCIAL, S.L.

Passeig Marítim Rafel de Casanova, 3 · 43003 Tarragona · Tel. 977 292 191
www.apartamentosastoria.com
astoria@tinet.org

CANSALADERIES

Plaça de la Font, 5
La Bocacalle, 2
43003 TARRAGONA
Tel. 977 23 42 03

C/ Sant Llorenç, 15 · Casc Antic Tarragona · Tel. / Fax 977 22 83 00

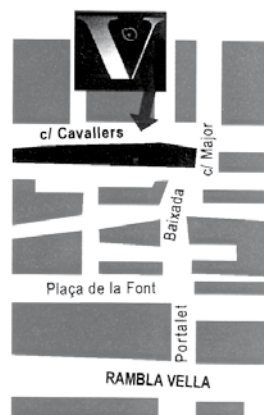
Restaurant

Ca l' Òscar

Pl. del Rei, 4 · Tel. 977 224 579 · 43003 Tarragona

DEGVSTA

restaurant

www.degvsta.com
degvsta@degvsta.com

c/ Cavallers , 6
43003 Tarragona
t. 977 25 24 28
f. 977 22 44 51

Atelier Lafuente

Taller de Vitrall

Riera Miró, 80 · 43212 Reus (Tarragona)
Tel. 620 318 568 · atelierlafuente@tinet.cat

Pâtisserie Rabasó

Carrer Merceria, 25 - 43003 TARRAGONA - Tel. 977 236 676

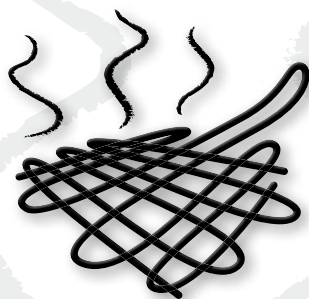
J.PROS
floristes

Botiga online 24h
www.florspros.com

Sant Agustí, 1
Tel. 977 23 44 20
TARRAGONA

Buffet lliure
Braseria oberta les 24 hores

elBuffet

d'Altafulla

Crta. Nal. 340a - km 1173 - 43893 ALTAFULLA
Tel. 977 650 028 www.elbuffetdealtafulla.com

Òptica Fullana

compromís amb els teus ulls

Rambla Nova, 88. Tarragona
Tel. 977 23 42 51 info@opticafullana.com

viatges**berga**®

C/ Sant Agustí 11 - Tarragona
Tel. 977 252 610 info@viatgesberga.com www.viatgesberga.com

GCMD-252

Perfil

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

C/. Reding, 16 baixos
Tel. 977 24 09 73
43001 TARRAGONA

CARMEN CALVO

Vallvé Seguros

des de 1912

Rambla Nova, 109
43001 TARRAGONA

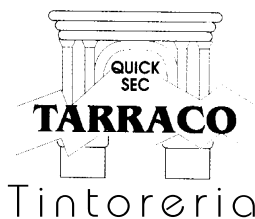
Tels. 977 21 97 00
977 21 97 57
977 21 97 67

Magda

*Artesania en flors
naturals i artificials
per Casaments
Comunions, Batejos
i altres*

Monestir de Poblet, 31 (xalet)
43002 TARRAGONA
Tel. 977 22 28 97
Mòbil 629 786 242

Baixada Misericòrdia, 6
43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 85 51

J. Jordà

CONFORT I DESCANS

Av. Catalunya, 22 C
Porxos (Cronista Sessè)
43002 TARRAGONA

Telèfon 977 22 76 15
Fax 977 22 83 16

Mas Roselló *restaurant*

Passeig Marítim Rafel de Casanova, 23 - TARRAGONA - Tel. 977 24 18 28 Fax 977 21 97 52

La Caleta *Restaurant*

Passeig Marítim Rafel de Casanova, 24 - TARRAGONA
Tel. 977 23 40 40

**PIZZERIA TRATTORIA
BRASERIA**

Carrer Ferrers, 20
43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 56 31

LA CUCA FERA
RESTAURANT

CUINA MEDITERRÀNIA

Plaça Santiago Rusiñol, 5
43003 TARRAGONA
Tel. 977 24 20 07

LA CUCA FERA

CONGREGACIÓ DE SENYORES
SOTA LA INVOCACIÓ DE LA PURÍSSIMA SANG
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
I DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT

TENIU FOTOGRAFIES O DOCUMENTS DE LA CONGREGACIÓ?

Estem iniciant tasques de recerca, digitalització i organització de l'arxiu històric de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat.

Per això fem una crida als qui tingueu fotografies, documents, filmacions o records antics relacionats amb la Congregació.

Si hi voleu col·laborar aportant el material, podeu fer-ho de dues maneres:

Si les fotografies o documents els teniu en format digital, podeu enviar-los per correu electrònic a l'adreça **arxiusoledat@gmail.com**.

Recordeu de fer-hi constar el vostre nom i cognoms, el telèfon i la informació de les fotografies o documents aportats.

Si les fotos o documents són en paper, poseu-vos en contacte amb nosaltres a través del mateix correu electrònic o als telèfons 977 233 230 (divendres tarda), 977 232 180. Nosaltres vindrem a recollir els documents o fotografies, els digitalitzarem i us els retornarem.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

CONGREGACIÓ DE SENYORES
SOTA LA INVOCACIÓ DE LA PURÍSSIMA SANG
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
I DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT

Nom: _____

Cognoms: _____

Adreça: _____

Codi Postal: _____ Municipi: _____

Telèfon: _____ Data de naixement: _____

Mòbil: _____ E-mail: _____

Quota anual congregant i aspirant: 16,00 euros.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Benvolgut/da senyor/a, us prego que carregueu al meu compte corrent/llibreta d'estalvis, fins a nou avís els rebuts que li presenti la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat a nom de:

en concepte de quota anual.

Titular del compte: _____

IBAN:

ES

Signatura del titular _____

Tarragona, 2016

La Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat

Agraeix

a totes les persones, entitats, empreses i comerços
que han fet possible aquesta publicació.

Sotledat

Soledat

Mare de Déu de la

Setmana Santa, Tarragona 2016